

Krížom-krážom

Na SCÉNE

Strhujúce príbehy

**Životne dôležité zamyslenia
o Bohu a svete**

Krížom-krážom

Na
SCÉNE

Strhujúce príbehy

**Životne dôležité zamyslenia
o Bohu a svete**

3. vydanie v slovenčine

Daroval:

Kornelius Novak

Križom-krážom na scéne

3. vydanie v slovenčine dotlač 2015

Fotografia na obálke shutterstock.com

© Lichtzeichen Verlag GmbH

Tlačiareň: AlfaPRINT, s. r. o., Martin

Kontakt:

Kornelius Novak

tel.: 0047 (0) 90974047

e-mail: novak.kor@gmail.com

Biblické texty sú použité zo Slovenského evanjelického prekladu Biblie

Obsah

- 4 „Existuje život po pôrode?“
- 7 Posledný nôž
- 11 Logický dôkaz Boha
- 16 Z ateistu kresťan
- 19 Veda dokázala...
- 24 Život kriminálneho rockera
- 28 Dôkaz Boha v osobe
- 30 Cudzinecký legionár Franky: „Smrť bola mojím denným chlebom!“
- 35 Tu vidíš, čo si my hriešnici zaslúžime!
- 39 Kto ťa pozná skrz-naskrz...a predsa ťa miluje?
- 43 OLLI: bývalý hooligan, punker, skinhead a neonacista
- 47 „Lud, ktorý nepozná Boha, zahynie!“ (Ozeáš 4,6)
- 48 Takmer na prahu smrti!
- 51 Najprv mi rozbili mi lebku a potom ma zapálili...
- 53 Máš slobodu Božieho dieťaťa?
- 59 Mojím životom bola moc
- 64 Čo je zmyslom môjho života?
- 67 Zo satanistu nasledovník Ježiša
- 72 Satan ťa ovplyvňuje
- 76 Zo šliapania ulice do milujúceho náručia nebeského Otca
- 81 Hľadanie života a lásky
- 83 Odkaz do „štvrte červených svetiel“
- 85 Ježiš mi dal manželku
- 87 Ako som sa stal homosexuálom – a ako ma Ježiš oslobodil!
- 92 Tolerancia alebo ignorancia?
- 93 Bol som feták
- 97 Požehnané spoločenstvo
- 102 Na strane víťaza
- 104 Kvocient viery
- 107 Jeho milosť ma udržala pri živote
- 110 „Hlavne to zdravíčko!“
- 112 Samovražda, alebo večný život?
- 117 Božia porada pred založením sveta

Pozdravujem ťa, milý čitateľ!
Sme radi, že si vzal do rúk túto malú knihu. Budú v nej ako na javisku vystupovať krížom-krážom mnohí ľudia, ktorí prežili život hore i dolu a budú rozprávať veľa zaujímavého. To najstrhujúcejšie majú všetci spoločné: svedectvo o tom, ako na vlastne koži poznali živého Boha a aké dôsledky to má pre nich dnes. Nie, tu nejde o náboženstvo a cirkev (!), ale o skutočné zážitky, sčasti o holé prežitie a o nový život, ktorý je možné nájsť pri Ježišovi Kristovi. Veta „Ja v nič neverím“ nič neznamená. Patriš ešte stále k vymierajúcemu druhu ateistov? Potom mám pre teba geniálny príbeh. Poriadne sa doň začítaj!

„Existuje život po pôrode?“

V bruchu jednej tehotnej ženy boli dvojčatá, chlapci. Jeden bol ateista a druhý kresťan. Niekoľko hodín pred pôrodom sa medzi nimi odohral zaujímavý rozhovor:

Ateista: „Povedz mi, kresťan, naozaj veríš na život po pôrode?“

Kresťan: „Áno, určite!“

Ateista: „Taká hlúposť! Žiadny život po pôrode nie je! To predsa dokazuje skutočnosť, že sa z toho života „po pôrode“ ešte nikto nevrátil späť!“

Kresťan: „Čo to má byť za dôkaz? Po prvé sa tu nikto zo života „po pôrode“ vrátiť nemôže a po druhé to nikto ani nechce!“

Ateista: „Prečo nechce ísť nikto späť? Čo budeš v tom živote „po pôrode“ robiť?“

Kresťan: „Ha ha, budem robiť množstvo vecí! Budem sa prechádzať krásnou prírodou, budem sa kochať nádherou farieb listov a kvetov, budem ústami jesť pizzu...“

Ateista: „Taká hlúposť! Je predsa vedecky dokázané, že sme vyživovaní našou pupočnou šnúrou – a pozri sa, aká je krátka – kam by si s ňou chcel behať?! Nehľadiac na to, že tam ani nie je nič na pozeranie! Všetko je čierne! Alebo mi chceš vari dokázať rozdiel medzi zelenou a čiernou?“

Kresťan: „Tu, v maminom brušku, sme ešte slepé bábätká, ale keď budeme von, v skutočnom živote, potom vlastnými očami uvidíš, že to tak je! Že veda dokázala... Dobre, tu sa živíme pupočnou šnúrou, ale ten život tam von bude úplne iný! Bude tak nádherne iný, že si to nedokážeš predstaviť!“

Ateista: „No, ja verím iba tomu, čo vidím a tu nevidím nič! Ale spýtam sa ťa na niečo iné: Veríš vari aj tomu, že existuje mama?“

Kresťan: „Samozrejme!“ Verím tomu, že existuje mama!“

Ateista: „Taký nezmysel! Kde tu je, prosím ťa, tá tvoja mama? Ja ju akosi nevidím!“

Kresťan: „Naša mama je všade! Je okolo nás a my sme v nej. Žijeme z nej a bez našej mamy by sme neboli ani my! Miluje nás a nemôže sa dočkať, kedy nás obidvoch vezme do náručia!“

Ateista: „Takže ona nás miluje? Prečo teda musíme sedieť v tejto tme a prečo musíme tak skoro zomrieť?“

Kreštan: „Čoskoro príde deň narodenia, nie smrti!“

Ateista: „Si fanatik! Ty nemáš žiadny strach zo smrti?“

Kreštan: „Nie. Sme na najlepšej ceste, aby sme prešli do nového, pravého života! Zmyslom nášho pobytu na tomto mieste je príprava na ten skutočný život tam von!“

Ateista: „Nie! Zmysel života spočíva v tom, aby sme sa tu udržali tak dlho a tak dobre, ako to len bude možné. Jedzme a pime, veď zajtra zomrieme!“

Kreštan: „Nie, nezomrieme! O chvíľu sa narodíme a ten deň si potom budeme pripomínať a sláviť po celý život!“ ... Zdá sa mi, že bolesti už prichádzajú! Už to prichádza! Čoskoro budeme v tom pravom živote!“

Ateista: „Nie! Ja nechcem zomrieť!“

Kreštan: „To je neuveriteľné, že nechceš uznať pravdu! ... Ja sa na to teším, aj keď to teraz bude drsné! Ale to trápenie tu sa nedá porovnať s nádherou života s našou mamou, ktorá nás tam von čaká! Mamí, už idem!“

Nie je to zaujímavý príbeh? Môžeš na ňom vidieť, aké slabé sú argumenty ateistov, pretože život tu je omnoho viac, ako si vie predstaviť embryo. A večný život u Boha je omnoho viac, ako si zasa vieme predstaviť my. Chcieť pochopiť Božiu slávu a krásu neba, to je ako pokúsiť sa prečerpať oceán náprstkom. Vieš vôbec, aký potenciál a aké dimenzie sú ukryté v slovách „večnosť“, „sláva“ alebo „blaženosť“? Je to nepochopiteľná dimenzia, no napriek tomu sa dá zažiť. Boh ťa pozýva, aby si prežil večný život v jeho sláve! Boh na teba čaká plný lásky a radosti – omnoho väčšej, s akou matka čaká na narodenie svojho dieťaťa. Máš už večný život? Narodil si sa znovu? Chcem ti rozprávať o svojom živote a o tom, ako som získal večný život.

Posledný nôž

V časoch mojej školskej dochádzky som neprežíval vždy pokojné detstvo. Kvôli častému sťahovaniu som nestačil nikde zapadnúť, nemal som vybudované vzťahy, neprijímali ma. Bol som vylučovaný z kolektívu a musel som sa často brániť. Preto som sa vždy znova ocitol v bitkách. Pre svoje agresívne správanie som mal dosť problémov. S bratom sme sa doma stále hádali. Možno to bol dôvod, prečo ma môj otec, ktorý bol pastorom, brával so sebou na cesty. Často som sedával na rôznych bohoslužbách a (viac alebo menej) pozorne počúval. Pritom som sa naučil veľa zaujímavého z Biblie, ale čo by to všetko malo mať spoločné s mojím životom, to som úplne nepochopil. Keď som mal štrnásť rokov, nachádzal som sa v začarovanom kruhu odmietnutia, bitiek, strachu, hnevu a zlých snov. Raz prišiel do nášho spoločenstva hosťujúci kazateľ. Zdalo sa mi, ako keby hovoril o mojom živote. Naraz som pochopil, že potrebujem Boha, že len on mi môže pomôcť.

A keď som počul, že Boh ma miluje takého, aký som, ako by vedľa mňa udrhel blesk a ja som nechcel a nemohol urobiť nič iné, ako vložiť celú svoju dôveru v Ježiša Krista. Pochopil som totiž: „Ak Boh v Ježišovi Kristovi zástupne trpel za moje viny, potom to musí so mnou myslieť naozaj dobre.“ A moja logika mi hovorila jedno: „Dôveruj tomu, ktorý ťa stvoril – len on vie, ako môže tvoj život dobre fungovať!“ Modlili sme sa spoločne k Ježišovi a ja som skutočne túžil po odpustení. Predtým za všetko mohli tí druhí. Teraz som videl aj moje viny! Chcel som začať nový život s Ježišom. Vtedy som prežil, ako Ježiš vstúpil v Duchu do môjho života a očistil ma od mojich hriechov. Nikdy nezabudnem na ten deň. Bol to

reálny zážitok! Ježiš ma očistil od mojich hriechov a v okamihu ma naplnil svojou láskou. Odvtedy viem: „Mám život, ktorý mi dal Ježiš.“ Kazateľ mi ešte povedal: „Mám ti od Boha odovzdať odkaz, že sa raz staneš evanjelistom.“ Ako sa neskôr ukázalo, mal pravdu.

Najväčšia chyba môjho života

Teraz som trávil veľa času v spoločnosti. Môj život bol pokojnejší. Keď som mal šesťnásť rokov, začal som pracovať so skautmi a zároveň som prežil ako laik svoje prvé skúsenosti s kázaním. Ale život kresťana nie je osamelý beh! Uznanie tohto sveta bolo pre mňa stále dôležitejšie. V tom čase som začal s kulturistikou a ako posadnutý som trénoval v posilňovni. V mojom vnútri to šlo z kopca. Boží pokoj musel ustúpiť predtým, čo ma teraz unášalo... až som krátko pred mojím osemnástym rokom urobil veľkú chybu.

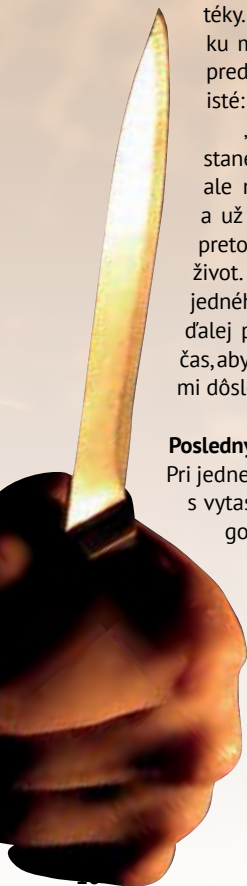
Sadol som si za volant auta, aj keď som ešte nemal vodičské oprávnenie, a spôsobil som vážnu nehodu. Zrazil som jedného známeho, a to priamo pred naším domom. Vtedy sa mi zrútil svet. Celé

mesto o tom rozprávalo a všetky moje životné plány boli preč.

Náklady na liečbu nezaplatila žiadna poisťovňa, a tak som musel cez víkendy zarábať peniaze sám. Keď bolo súdne pojednávanie uzavreté, dostal som od jedného svojho priateľa z posilňovne ponuku práce vyhadzovača na diskotéke. Prijal som ju, aby som mohol splatiť dlhy.

Medzitým som sa stal vicemajstrom v kulturistike a tým som získal potrebnú kvalifikáciu na tento „džob“. Potom to celé nabralo dramatický spád. Skoro každý večer som zažíval bitky a ostré „výmeny názorov“. Mnohí moji kolegovia sa bili, došlo aj na nože a ich použitie. Keď si ľudia kvôli každej hlúposti drvia kosti hevermi, sekerami, tyčami z plota – a ty si sám v strede toho všetkého, začneš premýšľať o zmysle života. Mal som toľko otázok na Boha! Ešte dnes sa presne vidím, ako som vtedy volal ku hviezdám: „Bože, čo to má znamenať?“ Nezmyselnosť toho násillia ma zožierala. Ale taký bol život. Zdrhnúť sa nedalo a ani som to nechcel. Do svätého sveta, ktorý zatvára oči pred pravdou, som utiecť tiež nechcel. A tak som to robil ďalej. Bol som čoraz agresívnejší a to mi spôsobovalo ďalšie problémy. Moja vtedajšia snúbenica to už nevydržala a dala mi kopačky. Tým som sa dostal úplne na dno. Hlásila sa existenčná kríza a nervy som mal napnuté na prasknutie. Bol som v koncoch. Nevedel som, čo ďalej. Bojoval som so svojím osudom, svedomím, s vinou a Bohom. Takto to nemohlo pokračovať! Pri vedomí ma držala iba jediná myšlienka: „Ak je Boh, potom z toho musí existovať nejaká cesta von.“ A oboje platí.

Obrovské zúfalstvo, s ktorým som sa v práci stretával, ma viedlo k aktivite. Stále znova som stretával ľudí, ktorí boli v koncoch a nevedeli, ako ďalej, ktorí robili všetko možné i nemožné, len aby nemuseli myslieť na včerajšok ani zajtrajšok. Spomenul som si na to, čo hovoril kazateľ: „Budeš

evanjelistom.“ Moja viera v tomto období rástla a silnela. Čítal som si zas Bibliu a dostával presvedčivé odpovede na otázky, ktoré ma zamestnávali. Nechcel som prepásť bohoslužby, a tak som tam často šiel rovno z diskotéky. A Boh v mojom živote nepoľavoval. Vtedy ku mne prichádzali ľudia, ktorých som nikdy predtým nevidel, a hovorili mi približne to isté:

„Mám ti od Boha odovzdať odkaz, že sa staneš evanjelistom.“ Bol som tým šokovaný, ale nemohol som si to vysvetliť po svojom a už mi bolo jedno, čo si myslia druhí ľudia, pretože som vedel, že Boh je a má plán pre môj život. Ten som mal tiež, ale bol trochu iný! Ale jedného dňa som sa musel rozhodnúť, či chcem ďalej pracovať na diskotékach, alebo už nastal čas, aby som sa úplne odovzdal Bohu – so všetkými dôsledkami.

Posledný nôž

Pri jednej bitke vo dverách priskočil ku mne chlap s vytaseným nožom. Bolo príliš neskoro zareagovať. Všetko v mojom vnútri zrevalo: „Bože, pomôž mi!“ V tej chvíli zostal ten chlapík stáť ako soľný stĺp. Chcel som hneď zaútočiť svojím boxerom, ale nemohol som. Vtom som počul vnútorný hlas: „Udri ho, obhájiš sa pred každým súdom.“ Inštinktívne som vedel, že tieto myšlienky mi dal sám Satan. Iný vnútorný hlas mi hovoril: „Keď mi teraz nebudeš dôverovať, tak tu zahynieš.“ Poznal som jasne Boha. Nechcel som

udrieť, vedel som, že ten druhý by to neprežil. Niečo sa vo mne udialo. Tak sme tam nejakú chvíľu stáli. Všetko prebehlo veľmi rýchlo, a napriek tomu to boli okamihy, v ktorých som si vo viere stihol uvedomiť: „Aj keby ma zabil, verím, že Ježiš Kristus zomrel za moje hriechy. Viem, že tak či tak sa všetko skončí vo večnosti – a ja mám večný život. Radšej pôjdem ja ako on.“ Takto som mohol uvažovať len vďaka Božej milosti, lebo vtedy bol môj život jeden začarovaný diabolský kruh. Bol som ako ochromený, keď som toho muža vyzval, aby mi odovzdal svoj nôž. Myslel som si, že blúznim, keď mi ho dával. Vyslobodil sa zo svojej strnulosti, naozaj mi vydal nôž, obrátil sa a odišiel. Od tej chvíle som vedel úplne presne: „Boh je tu! Je v mojom živote a nie niekde ďaleko!“

Potom som ukončil moju prácu „pri dverách“ a začal som navštevovať teologický seminár v Adelshofene, aby som sa dostal ďalej vo viere. Už som mal plné zuby stále počúvať satana, ktorý chcel môj život zničiť. Tohto Boha, ktorý ma nepochybne zachránil od istej smrti, musím poznať lepšie! Všetko ostatné pre mňa stratilo význam. Moja otázka znela: „Ako môžem druhým ľuďom dokázať, že pravý Boh sa dáva ľuďom poznať cez Bibliu?“ A čoskoro som našiel odpoveď: „Pretože Biblia v sebe skrýva logicky preukázateľný dôkaz o Bohu!“

Logický dôkaz Boha

Dávaj pozor! Mal by si vedieť, že Bibliu nenapísal iba jeden autor, ale že ju tvorí 66 kníh od 40 autorov – je to vlastne malá knižnica! Samozrejme, vzniká oprávnená otázka,

ako môže byť nejaká kniha „Božím slovom?“ Odpoveď je bombová! Lebo je dokázané, že jej redaktorom je Boh! Tých 66 kníh nie je iba zoradením na seba nadväzujúcich príbehov, ale **preukázateľne tu máme dočinenia s Božími proroctvami a ich naplnením. Odvíjajú sa ako červená niť celou Bibliou. Vedel si, že Biblia sa skladá z 31 176 veršov a že 6 408 z nich má prorocký obsah? Boh sa dal týmto ľuďom poznať a oni nepísali svoje vlastné názory, ale Božie! Že je to skutočne tak, dokazujú Božie proroctvá, ktoré sa naplňajú ešte aj v súčasnom svete!**

Boh stále znova odkazuje:

„Hovorím vám to už teraz, skôr ako sa to stane, aby ste uverili potom, keď sa to stane, že Ja som.“

(Ján 13, 19 alebo Izaiáš 42, 9)

Vidíš logiku tohto dôkazu o Bohu? Ježiš nehovorí: „Ty musíš len veriť“... ale chápe, že sa k veci staviame najprv kriticky, lebo na každom rohu stoja nejakí náboženský podvodníci. Preto nám Ježiš poskytuje o Bohu dôkaz: „Ježiš vám to hovorí už dopredu, aby ste potom...“ Boli vyslovené tisícky proroctiev!“ „Aby ste potom, keď sa to stane, uverili, že Ja som to!“ Práve v týchto dňoch sa plnia mnohé proroctvá v prírode, politike, hospodárstve a v evanjelizácii sveta. Ježiš napríklad predpovedal celosvetové prenasledovanie kresťanov v dobe, keď ešte nebol ani jeden kresťan.

Za posledných 2000 rokov boli po celom svete mučení a zabití milióny kresťanov len preto, že verili v Ježiša Krista. Oni sa však radšej nechali zabiť, ako by zradili svoju vieru, pretože vedeli, že majú večný život u Boha.

Ježiš zároveň predpovedal celosvetové rozšírenie Jeho kráľovstva a Jeho posolstva v dobe, keď ešte neboli žiadne kostoly ani misie a ani jediný kresťan.

A toto evanjelium o kráľovstve sa bude hlásať po celom svete na svedectvo všetkým národom. A potom príde koniec.“ (Matúš 24, 14)

Obzri sa späť. Rozhliadni sa okolo seba. Od tejto predpovede nežila na Zemi žiadna generácia bez tisícok a miliónov ľudí, ktorí v nej začali žiť nový život s Ježišom. **Na tomto obrázku napríklad vidíš viac ako milión ľudí zhromaždených na jednej bohoslužbe!**

Všetky biblické proroctvá sa plnia, čo je dôkazom toho, že sa nám tu dáva poznať všemohúci a vševediaci Boh!

„Veru nerobí Hospodin, Pán, nič, keby nezjavil svoj zámer svojim služobníkom, prorokom. (Amos 3, 7)

Toto môže preskúmať každý! Boh všetko predpovedal. Predpovedaný bol nástup štyroch veľkých svetových ríš v ich poradí, aj ich pád a x ďalších vecí. Ježiš predpovedal, že na konci vekov príde celosvetová recesia a my ju máme. Ježiš predpovedal, že na konci vekov bude celosvetový obchod s ľuďmi a v súčasnosti je na Zemi viac ako 27 miliónov zotročených ľudí, čo je viac ako kedykoľvek predtým! Ježiš predpovedal, že katastrofy, choroby, epidémie, vojny, strach a nemorálnosť budú na konci vekov narastať a pribúdať ako pôrodné bolesti.

Pre pôrodné bolesti je charakteristické, že sa objavujú v čoraz kratších intervaloch a stále silnejú. A presne to môžeme v súčasnosti vidieť okolo seba. Je to čoraz silnejšie. BSE, slintavka a krívačka, vtáčia chrípka, prasacia chrípka, AIDS, rakovina, tsunami, požiare v Grécku, záplavy v New Orleans, 9/11, Irak, strach a teror ... je to čoraz silnejšie! Kto pozná Bibliu a číta noviny, je mu všetko jasné: Ježiš nám dokazuje, že On je vševediaci Boh! Všetko nám povedal dopredu.

Väčšina prorociet je príliš komplexná na to, aby som ich mohol tu v krátkosti uviesť, ale stačí Ti poznať len Bibliu a sledovať noviny, aby si stratil všetky pochybnosti o tom, že Biblia je aktuálnejšia ako akékoľvek noviny, a preto na ňu nenechaj sadať prach! Viera v Ježiša Krista spočíva na overených skutočnostiach. My neveríme v Ježiša Krista preto, že sme úbohí tupci, ale preto, že JEŽIŠ DOKAZUJE SVOJE BOŽSTVO!

Už iba tá jediná predpoveď, že evanjelium bude zvestované všetkým národom, by bola z ľudského pohľadu neuskutočniteľná, pretože vtedy neexistovala žiadna kníhtlač, žiadne počítače, žiadne médiá, vozidlá a podporné prostriedky, ktoré by túto predpoveď mohli zrealizovať. Vtedy nebol, ako

sme už povedali, na svete ani jediný kresťan (!) – ale bol tu jeden Kristus a to, čo on predpovedal, sa plní! A tak Božie slovo zasahuje skoro všetky národy a kultúry a miliony ľudí všetkých generácií prijali prostredníctvom Ježiša Krista odpustenie svojich hriechov a nový, večný život. To „prízemie“ Božieho kráľovstva sa rozširuje po Zemi a zároveň sa zaľudňuje nebo. Ešte raz: Tu nejde o mŕtvu cirkevnú politiku, ale o Božie kráľovstvo a o reálny život s Bohom! Ježiš tiež dopredu oznámil, že mnoho vlkov sa oblečie do barančieho rúcha – pokrytci, ľudia, ktorí sa budú tváriť, ako keby boli kresťania, a pritom budú druhých klamať a odvádzať od viery. Skôr ako bol na svete prvý kresťan, Ježiš predpovedal, že na konci dejín sa objavia mnohí ľudia, ktorí budú o sebe tvrdiť, že sú Kristus. Nie je to úplné šialenstvo, niečo také o sebe vyhlásiť, keď si normálny človek? Ja som však videl reportáž, v ktorej sa uvádzalo, že v súčasnosti sa po celom svete pohybuje viac ako 1 000 ľudí, ktorí so sfaľovaným pasom (!) o sebe vyhlasujú, že sú Kristus! Sú to sektárski podvodníci. Ježiš pred nimi varoval. On nie je nijaký šialený psychopat, ale pravý Boh! On sám povedal:

„Kto vidí mňa, vidí Otca.“ (Ján 14, 9)

Predstav si, že by niekto zazvonil pri твоjich dverách a povedal ti: „Keď sa na mňa pozrieš, uvidíš Boha-Otca!“ Som presvedčený, že by si zavolał políciu. Títo ľudia sú nebezpeční. Musíš si uvedomiť, že Ježiš bol buď šialený psychopat, alebo bol naozaj Boh! Ešte raz: Ježiš má pochopenie pre to, že tieto veci musíme kriticky skúmať. Preto hovorí: „Hovorím vám to už teraz, dopredu, aby ste potom, keď sa to stane, uverili, že Ja som!“ Pretože to je práve to, čo nedokáže žiadny „normálny človek“. Tisíce naplnených prorociev dokazuje práve túto jednu jedinú skutočnosť:

„Ježiš je ten pravý Boh...“ (1. Jánov list 5, 20)

**A tiež: „Celé Písmo je Bohom vnuknuté...“
(2. list Timotejovi 3, 16)**

A Boh tiež hovorí:

**„Budete ma hľadať a nájdete ma, lebo ma budete hľadať celým
svojím srdcom.“ (Jeremiáš 29, 13)**

Nie je nikto, kto by hľadal Boha celým svojím srdcom a koho by Boh sklamal. Petr Novotný vám bude rozprávať, ako so svojou ženou Táňou našiel cestu k Bohu, keď bol ešte evolučne zmýšľajúcim ateistom.

Z ateistu kresťan

Volám sa Petr Novotný. Pochádzam z ateistickej rodiny. Vyrastal som v komunistickom Československu. O Bohu sa u nás doma nikdy nehovorilo, ale boli sme vychovávaní k odporu voči Komunistickej strane.

Veľkú rolu v živote našej rodiny hral šport. Môj otec bol tréner športovej gymnastiky a bývalý člen širšieho národného tímu. Aj ja som sa vtedy snažil realizovať sa v športe. Začínal som gymnastikou a cez futbal som sa dostal až k tenisu, pri ktorom som už potom zostal. Životná filozofia môjho otca bola jednoduchá: „Nauč sa poriadne šport, aby si sa dostal na Západ a mohol ma tam potom pozvať.“ Ale skôr ako k tomu došlo, padla železná opona a ja som sa na „Západ“ mohol dostať legálne. Už však nemalo zmysel tam zostávať, pretože každý deň som sa mohol vracieť domov.

So správou o Božej existencii som bol prvý raz konfrontovaný po mojom návrate zo základnej vojenskej služby v dielenskej prevádzke Prvej brnenskej strojárne, kde som pracoval ako drevomodelár. Jeden môj spolupracovník vtedy na sklonku vlády totality, asi v roku 1985, uveril v Boha a snažil sa mi to nejakým spôsobom odovzdať.

Pamätám si len, že som sa mu vysmial a argumentoval som tým, že predsa všetci vedia, že sme sa postupne vyvinuli... až neskôr som si uvedomil, v akej slepote, hlúposti, nevedomosti a domýšľavosti som sa nachádzal.

Krátko po páde totalitného zriadenia som bol znova konfrontovaný s otázkou Božej existencie. Teraz to už bolo v mieste môjho nového bydliska – v Chebe. Stretom som svojich starých priateľov, manželský pár, ktorí sami len nedávno uverili v Boha. Akoby vedeli, v čom mám najväčší problém, začali mi na základe vedeckých dôkazov vysvetľovať, že evolučná teória je vedecky nepodložený a neuskutočniteľný ľudský výmysel. Napodiv som sa im nevysmial, ale premýšľal som nad vecou a musel som ich argumenty uznať za pravdivé. Uvedomil som si, že vznik života z neživej hmoty pôsobením neživých okolností je vylúčený a pravdepodobnosť vzniku čo i len toho najnepatrnejšieho živého organizmu pôsobením náhodných okolností je nulová. Na základe rozumového, racionálneho a logického zváženia týchto skutočností som došiel k jednoznačnému záveru, že je tu vyššia, nesmierne inteligentná bytosť, nazývame ju „Boh“, ktorá nás stvorila. Pochopil som, že tak, ako nenájdete hodinára v hodinách, nenájdete ani tohto Stvoriteľa v trojrozmernom

priestore a že celkom logicky musí byť niekde mimo neho. Moji priatelia mi ešte vysvetlili, že o Bohu – Stvoriteľovi hovorí jedna kniha – Biblia.

Na základe tohto poznania som teda uznal existenciu Stvoriteľa, ale to ešte nebolo to najpodstatnejšie. Bol to iba začiatok hľadania.

Toto stretnutie sa odohralo v čase, keď som sa už poznal so svojou manželkou. Obidvaja sme prešli životom vo vzťahoch, ktoré neboli ideálne a hľadali sme dôveru jeden v druhom. Cítil som, že nám niečo chýba, že tu musí byť nejaký pevný základ a že to nejakým spôsobom súvisí s tým Bohom – Stvoriteľom, o ktorom som už vedel.

Spoločne sme si teda zaobstarali Bibliu a začali ju čítať pekne od začiatku. Veľmi múdri sme z toho neboli, ale mali sme úprimnú snahu poznať pravdu a nájsť Boha.

Ako keby Boh videl naše hľadanie (a on ho naozaj videl) a chcel sa nám dať nájsť, stretol som sa onedlho potom s človekom, ktorý mi odovzdal tú informáciu, ktorú som potreboval počuť. Povedal mi, že Ježiš Kristus zomrel za moje hriechy a že on je ten Stvoriteľ a Boh, ktorý prišiel na túto zem v tele človeka, aby zomrel za náš hriech. Tým nás zachránil a vierou v jeho obeť na kríži nám umožnil návrat do vzťahu s Bohom, ktorý bol pôvodne pre nás pripravený. V tej chvíli som sám v sebe vedel, že to je pravda. Uvedomil som si nezmyselnosť života bez Boha a bol som naplnený obrovskou radosťou z toho, že život má zmysel, že je za ním Boží plán, že Boh nás pozná a chce byť s nami naveky. Svoje pocity by som najlepšie vyjadril slovami: naplnenie, pokoj, istota, nájdenie pravdy. Odrazu som vedel, prečo som tu a aký má tento život na Zemi zmysel.

Následne som prijal Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa a Pána a začal som čítať Bibliu (od Nového zákona), aby som čo najlepšie poznal, aký je Boh a čo odo mňa žiada.

Na základe tohto môjho svedectva vzápätí uverila aj moja manželka, takže odvtedy sme spoločne zdieľať nádhernú jednotu viery v jediného Stvoriteľa – Boha a v Jeho Syna, Ježiša Krista aj v Ducha Svätého, ktorého Boh poslal na túto Zem ako nášho učiteľa a sprievodcu, aby sme týmto veciam vôbec mohli porozumieť.

Odvtedy prešlo skoro 20 rokov. So svojou manželkou sme k sebe našli vzájomnú dôveru a žijeme v šťastnom manželstve na pevnom základe, ktorý má meno Ježiš Kristus. Naš spoločný život nebol a nie je vždy prechádzkou ružovým sadom a museli sme riešiť aj veľmi vážne životné situácie. Vieme však, že v tom všetkom bol Boh s nami a pomáhal nám všetko prekonať a obstáť.

Teraz žijeme v Chebe, kde sme v roku 2004 založili združenie VINICE CHEB, o.s., ktoré v súčasnosti koordinuje službu evanjelistu Kornelia Novaka v Českej republike, spravuje kresťanské kníhkupectvo a e-shop. Za pomoci a podpory združenia Wort des Lebens e.V. z Nemecka tvoríme aj spoločenstvo kresťanov.

Naším najväčším práním je, aby každý človek našiel pokoj s Bohom a večný život, ktorý pre nás Boh pripravil prostredníctvom obete Ježiša Krista.

Vaši Petr a Táňa Novotní

Veda dokázala...

Peter porovnával Bibliu s vedou a našiel pravdu. Nasledujúci článok ti poskytne dôležité informácie, ak ťa táto téma zaujíma.

Najmodernejší genetický výskum nám umožňuje na základe jedinečnej genetickej informácie (DNA) usvedčiť zlo-

činka alebo podľa testov otcovstva nepochybne preukázať, kto je s kým v príbuzenskom vzťahu. Vedci pritom objavili niečo zaujímavé:

Najmodernejšia veda dokazuje skutočnosť, že všetci ľudia pochádzajú z jednej ženy!

Dlhé roky nás klamali a mnohí verili tomu, že pochádzame z opíc. Možno si povieš: „Ale oni nám predsa tvrdili, že teória evolúcie je dokázaná!“

Pred súdom platia iba dôkazy a žiadne teórie! Teória evolúcie je len „teória“, ktorá nebola nikdy dokázaná – skôr jej pravý opak! V súčasnosti čoraz viac vedcov na základe dôkazov verí tomu, že je tu Stvoriteľ Boh. Už Albert Einstein povedal: „So všetkými svojimi poznatkami dochádzam k jedinému záveru: musí tu byť Stvoriteľ Boh.“

Pozri sa na Darwinovu teóriu:

Darwin sa domnieval napr., že oko vzniklo z materského znamienka, na ktoré miliony rokov svietilo slnko. To je nezmysel, pretože dnes už vieme, že tým vzniká rakovina kože, nie oko!

Darwin sa domnieval, že život vo svojej komplexnosti sa zlepšoval počas svojho vývoja cez mutácie. V súčasnosti lekárska veda dokazuje, že 95 % mutácií je smrtiacich a zvyšok je pre organizmus buď veľkou nevýhodou, alebo nie sú dedičné.

V jednej veci sa Darwin nemýlil. Vedel, že ak má byť jeho teória pravdivá, musí tu existovať nespočítateľné množstvo prechodných foriem živočíchov. Preto tiež povedal, že vykopávky musia v budúcnosti odhaliť milióny „prechodných článkov“ a tým dokážu, že jeho teória je pravdivá. Ale v súčasnosti boli objavené napr. v kalifornských rašeliniskách

milióny fosílií, no ani jediný prechodný článok. Dnes sami vedci potvrdzujú: „My už nehľadáme len chýbajúci článok, pretože nám chýba celá reťaz.“ A iný hovorí: „Všetky nálezy vykazujú znepokojujúce znaky stvorenia.“ Rozumieš tomu? „Znepokojujúce znaky stvorenia.“ Musíš si uvedomiť jednu vec:

Teória evolúcie bola prezentovaná v čase, keď svet mal už plné zuby prevrátenej a po moci bažiacej stredovekej cirkvi. Ľudia si uvedomovali, že Boh nemôže byť taký, ako ho predstavuje cirkev a mysleli si, že ak je teória evolúcie pravdivá, budú môcť dokázať, že Boh nie je. Ide tu vlastne o ideológiu. Jeden francúzsky vedec povedal: „Neveríme v teóriu evolúcie preto, že by bola dokázaná, ale preto, že akákoľvek iná alternatíva je viera v stvoriteľa Boha a v toho veriť nechceme!“ Tento vedec bol aspoň úprimný. Ľudia boli vtedy frustrovaní z cirkevných mocenských hier a pochopiteľne sa ich chceli zbaviť. Preto sa evolučná teória najlepšie hodila komunistom, aby ju použili na svoju vlastnú propagandu. Ich posolstvo bolo jasné: „Veda dokázala, že..., a preto len starci, hlupáci a deti veria v Boha!“ Na to im bol dobrý každý prostriedok. Muse-
li zhromaždiť dôkazy, nálezy a byť v tom úspešní. Takto sa stal slávnym napr. „Pekingský človek“. V jednej jaskyni v Pekingu boli v popole nájdené kosti ľudí a opíc a tým vznikol dô-
kaz, že
ľudia
a opi-

ce žili spoločne. Komunistická propaganda šla na plné obrátky. Až o mnoho rokov neskôr vyšla najavo skutočnosť, že toho popola tam bolo do výšky dvoch metrov a že teda celá vec musela vyzeráť trochu inak: Niekoľko Číňanov zaskočil výbuch vulkánu práve vo chvíli, keď jedli malé opice... Keď to vyšlo najavo, odrazu sa záhadným spôsobom stratili všetky „dôkazy“.

V Amerike bol nájdený zub a na tomto základe bola zrekonštruovaná prechodná forma medzi opicou a človekom. Až o tri roky neskôr bola vo väčšej hĺbke nájdená kostra, ktorej zub patril. Šlo o vyhynutý druh prasaťa. Ubehli však celé desaťročia, kým bola táto informácia v učebniciach zmeneňá, pretože žiadny vedec nechcel priznať taký trapas. My sme však stále naivní a ďalej veríme tej kúzelnej formulke: „Veda dokázala!“ Dnes už však vieme, na čom sme. Bola napríklad nájdená fosílna ryba menom „Quantenflossler“, o ktorej sa myslelo, že vyhynula pred mnohými miliónmi rokov. Odrazu sa našla živá! A na údes evolučných teoretikov sa za všetky tie milióny rokov ryba vôbec nezmenila, čo načisto odporuje evolučnej teórii, ktorá sa domnieva, že život sa v priebehu časových období ďalej vyvíja. Čo je teda nesprávne? Znamená to snáď, že táto ryba nie taká stará? Alebo sa vek meral zlým spôsobom? Alebo je celá evolučná teória omyl? Na všetky tri otázky je odpoveď ÁNO. Evoluční teoretici veria tomu, že Zem je miliardy rokov stará. Podľa ich teórie predstavujú jednotlivé zemské vrstvy dlhé časové obdobia. Ďalší šok! Boli nájdené mnohé skameneniny stromov, ktoré prechádzajú všetkými týmito vrstvami. To je jasný dôkaz toho, že tieto vrstvy vznikli odrazu, nie počas miliónov rokov. To však nezapadá do evolučnej teórie. Ale zapadá to do Biblie. Pretože v nej nám Boh podáva správu o tom, že Zem bola zaplavená potopou, a pritom, keď voda vsakovala do zemského povrchu, vznikli tieto zemské vrstvy a cez ne prechádzajúce

stromy. Tým sa vysvetľujú aj rôzne fosílie, ktoré boli nájdené v rôznych vrstvách a pod.

Biblia podáva zaujímavú správu, že skôr ako Boh zoslal na svet potopu, ľudia sa dožívali mnohonásobne vyššieho veku ako dnes. Mnohí to považovali za rozprávku. Je tam tiež napísané, že vo vtedajšom svete nepršalo, ale že pôda bola zavlažovaná vodou vychádzajúcou zo zeme... Keď vedci začali skúmať ozónovú dieru, objavili niečo ohromujúce. V ich správe môžeme čítať o tom, že na Zem dopadajú rôzne žiarenia z vesmíru, čo prinieslo šokujúci objav. Zistili, že človek by sa mohol dožívať omnoho vyššieho veku a zvieratá by mohli byť oveľa väčšie, keby naša atmosféra bola taká, ako ju opisuje Biblia.

Nie je to pozoruhodné? Najmodernejšia veda potvrdzuje dokonca aj tie „najneuveriteľnejšie“ výpovede Biblie. Dovoľ mi povedať ti jednu vec: V súčasnosti to nie sú starci, hlupáci a deti, ktorí veria v Boha, ale tí, ktorí majú niečo v hlave, premýšľajú a sú schopní urobiť si názor! Vedcov, ktorí veria v Boha, pribúda. Leonid Groschnik je jedným z popredných svetových mikrobiológov. Žije v Moskve. Nevedie iba vedecký výskum, ale aj modlitebnú skupinu na univerzite – on, bývalý ateista!

Kto číta Bibliu, ten vie viac! V súčasnosti je možné dokázať, že všetci ľudia pochádzajú pôvodne z jednej ženy a v Biblii je dokonca jej meno! Boh o nej dobre vie, pretože ju sám stvoril. Ona nie je dielom náhody alebo veľkého tresku, určeným po krátkom živote na nejasný koniec. My ľudia sme boli stvorení Bohom preto, lebo on chce s nami žiť – a to večne! Chce mať s tebou osobný vzťah. K jeho naplneniu dôjde vo večnosti. Tvoj život má zmysel! Si tu preto, aby si sa rozhodol: buď pre Boha, alebo proti nemu. Boh nikoho nenúti žiť večne, on ťa iba pozýva. Čítaj pokojne ďalej, pretože sa dozvieš ešte veľa vecí, ktoré potrebuješ vedieť.

Tak ako Alex, kriminálnik a vyhlásený bitkár, ktorý začal žiť úplne nový a večný život s Bohom. Sám nám teraz bude o tom rozprávať.

Život kriminálneho rockera

S rockermi som sa prvý raz stretol, keď som mal okolo sedem rokov. Ihneď som sa pre nich nadchol. Tento spôsob vyjadrenia moci, voľnosti a dobrodružstva sa vpálil do môjho srdca.

Existencia diabla bola pre mňa už od detstva realitou a sám som mal mnohé okultné skúsenosti. Páčilo sa mi byť zlý. Cítil som v sebe silnú agresivitu, ktorá ma často privádzala do bitiek a pre ťažké ublíženie na zdraví som sa dostal aj do väzenia. Po prepustení som sa v jednom bare zoznámil s Martinom. Hneď som si všimol, ako tento svalovec stojí leda bolo opretý o výčapný pult. Čoskoro sme sa dali do reči.

Vzniklo z toho neobyčajné priateľstvo, ktoré trvá dodnes. Nejaký čas už neboli v Kiel žiadni rockeri, a tak sme sa s Martinom rozhodli tento stav núdze ukončiť.

Zhromaždili sme okolo seba mnoho tvrdých mužov, ktorí mali jednu spoločnú vec: všetci chceli hrať v prvej lige. Pre Martina, mňa a niekoľkých ďalších, sa však mali veci vyvinúť tak, ako by nám to ani vo sne nezapadlo.

Alex

Raz v noci som sa vracal totálne opitý z diskotéky niekde v Kiel. Na parkovisku stála skupina mladých ľudí. Mali gitary a spievali niečo náboženské. Nevenoval som tomu rozjasanému snaženiu žiadnu pozornosť, pretože bolo chladno a chcel som ísť domov. Odrazu sa od skupiny oddelil mladý muž. Prišiel ku mne, vzal ma pevne za ruku a spýtal sa ma, či sú mi odpustené hriechy. Pocítil som neskrotnú chuť mu jednu vraziť, pretože na niečo také drzé som v tejto neskorej hodine nebol vôbec pripravený. Už-už som sa chystal udrieť ho, no odrazu mi bolo jasné, že tento človek musí byť brat môjho kamoša Haukeho. Počul som nejaké reči, že ten bývalý bitkár, ktorého poznalo celé mesto, teraz žije s Ježišom!

Pozval som ho k sebe domov, ale dopredu som ho varoval, aby ma nezačal nervovať s tým jeho kostolom. Bol som šťastný, spokojný a chcel som len vedieť, čo sa s ním stalo a prečo sa začal správať tak divne.

O niekoľko dní neskôr prišiel ku mne a rozprával mi, že Boh mu totálne zmenil život. Za jeho jednoduchými slovami som cítil neuveriteľnú silu, na ktorú som však nemal žiadne vysvetlenie. Ani som nemal nič proti tomu, že Henning sa vždy pozval aj na budúce. Chcel som prísť na to, čo tým človekom v skutočnosti hýbe. Rozprával mi o nadprirodzených znameniach a zázrakoch, čomu som najprv nemohol uveriť. Ale hovoril tiež o tom, že Ježiša Krista je možné skutočne zažiť. Niečo také som nikdy predtým nepočul.

Naše stretávania pokračovali a odrazu to bol už rok, čo som sa raz mesačne schádzal s kresťanom Henningom. No ani zďaleka som neuvažoval o tom, že by sa môj život mal nejako zmeniť. Iné to bolo v okamihu, keď mi môj najlepší priateľ Martin rozprával, že aj on reálne zažil Ježiša Krista. Boli sme ako bratia, preto som to, čo hovoril, nemohol jednoducho odsunúť bokom. Musel som sa tým zaoberať. Lenže ja som svoj život, ktorý sa mi celkom páčil, nechcel meniť

za iný život, ktorý som nepoznal. A tak som sa dva týždne umŕtvoval a ohlušoval drogami a alkoholom, vyhábal som sa všetkým ľuďom, ktorí mali niečo dočinenia s vierou. No aj tak som bol vo vnútri úplne rozorvaný. Musel som vedieť, ako vyzerá pravda!

A tak som sa vydal za Henningom, aby som našiel pravdu. Bol prekvapený, že ma vidí. Hneď som ho varoval: „Ak nezažijem Ježiša Krista tak reálne ako ty, budem rozdávať údery!“ Keď som vstúpil do jeho bytu, okamžite som pocítil nevysvetliteľný pokoj, ktorý som nikdy predtým nezažil. Posadili sme sa do kresla a začali sme sa modliť. Ja som povedal jednoduchými slovami: „Bože, ak existuješ, prosím, dovoľ mi poznať Ťa.“ Odrazu sa mi pred vnútorným zrakom bleskovou rýchlosťou odohral môj doterajší život. No iba tie zlé veci, z ktorých som väčšinu už zabudol a o ktorých som ani netušil, kde sa odrazu vzali.

S každým ďalším obrazom som telesne cítil, ako na mňa padá špina. Bol som muž bez zábran, ktorý bol schopný bez mihnutia oka rozpárať človeka nožom. No v tej chvíli mi bolo jasné, a nebolo to žiadne nahováranie si niečoho, že Boh je reálny. Vedel som, že keby som teraz zomrel, budem naveky zatratený. Vo svojom zúfalstve som volal, aby mi Boh odpustil. Videl som, ako sa strop izby otvoril a telesne som cítil, ako na mňa niekto vylial veľkú vaňu vody, ktorá zo mňa zmyla všetku tú špinu. Vedel som, že Boh mi odpustil. Bol to úžasný pocit.

Dnes je to už viac ako dvadsať rokov a nikdy som tento krok neolutoval. Klaus Meine, spevák skupiny Scorpions, raz v interview povedal: „Rock'n'Roll je posledné dobrodružstvo našej doby.“ Myslím si, že posledné dobrodružstvo našej doby je poznať Toho, ktorý stvoril nebo aj Zem. Moje srdce stále patrí outsiderom spoločnosti, pretože Boh hovorí, že si vyvolil to, čo je vo svete bezcenné. Chcem niečo z toho urvať

pre Ježiša a pridať k tomu svoj malý kúsok, aby čo najviac ľudí poznalo slobodu, ktorú mi daroval Ježiš.

S pozdravom Alex

Alex to myslel vážne. Hľadal Boha celým srdcom a Boh sa mu dal nájsť. Odpustil mu jeho hriech, prijal ho za svoje dieťa a on odvtedy žije nový život. Mnohí si myslia, že je to príliš krásne na to, aby to mohla byť pravda, totiž že Boh im naozaj chce odpustiť. Hovoria: „Keby si len vedel, čo všetko mám na svedomí!“ Určite (!), tvoja vina ťa oddeľuje od Boha. To je to, čo treba vziať vážne. Ale Boh prišiel z lásky v Ježišovi Kristovi na tento svet a zomrel namiesto teba za tvoju vinu. Ježiš Kristus za tvoju vinu zaplatil. Krv Ježiša môže očistiť aj toho najhoršieho hriešnika.

Dôkaz Boha v osobe

Ježiš neprišiel len tak z čistého neba na túto Zem. Jeho príchod, jeho životné dielo aj smrť, jeho vzkriesenie a nanebovzatie, to všetko bolo predpovedané asi 330 biblickými prorockými. Ježiš ich všetky naplnil. Len na samotnom kríži sa naplnilo 28 prorockých! Naplnenie najdôležitejších predpovedí: Ježiš zástupne trpel a pykal za tvoju vinu, aby si mohol s istotou prijať odpustenie svojich hriechov, prísť k Bohu a začať nový život podľa Božej vôle.

Už 700 rokov predtým, ako Boh prišiel v Ježišovi Kristovi na túto Zem, oznámil dôvod jeho príchodu prostredníctvom proroka Izaiáša, ktorému dal Boh posolstvo pre ľudí. Boh ukázal Izaiášovi v zjavení to, čo sa v budúcnosti stane na kríži. Táto predpoveď má význam pre nás a Izaiáš zapísal to, čo videl. Tu je výňatok z prorockej Božej predpovede, ktorú nájdeš v Biblii:

„On však bol prebodnutý za naše hriechy, zdrvený za naše neprávosti. Trest, ktorý nám priniesol pokoj, spočinul na ňom a pre jeho rany sa nám dostalo uzdravenia. Všetci sme blúdili ako ovce, každý išiel svojou cestou, ale Hospodin na neho uvalil neprávosti nás všetkých. Bol trápený a on sa nechal ponížovať, neotvoril ústa, ako baránok vedený na zabitie; neotvoril ústa ako ovca, ktorá onemie pred strihačom.“ (Izaiáš 53, 5–7)

Boh zjavil už 700 rokov pred udalosťami na kríži dôvod Ježišovho utrpenia a smrti!

Predtým som si myslel: „Toto určite do tých starých spisov napísali v neskorších dobách nejakí podvodníci!“ Ale

medzitým boli nájdené v jaskyniach Kumránu zvitky Izaiášových proroctiev, ktoré boli podľa vedeckého preskúmania napísané stovky rokov pred Ježišom! To je bomba! Boh naozaj všetko predpovedal!

Keď potom Boh o 700 rokov neskôr prišiel na svet a verejne vystúpil v Ježišovi Kristovi, aby zvestoval evanjelium o kráľovstve Božom a aby za nás zomrel, nadviazal posledný prorok, Ján Krstiteľ, na predpoveď proroka Izaiáša a zvolal:

„Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta!“ (Ján 1, 29)

A tak sa aj stalo. Aj keď Ježiš vždy konal láskavo, robil len dobre, žil svätým životom a hovoril pravdu, napriek tomu bol odstránený strašným spôsobom – možno práve preto! Na kríži však dokončil odpustenie hriechov. Zbitý, zbičovaný a pribitý na kríž ... a to všetko namiesto nás a pre nás – pre teba! Ježiš zomrel z lásky k tebe – tiež a práve za tvoje hriechy, aby si mohol prijať odpustenie a večný život. Na Frankovom príbehu môžeš vidieť, že Boh chce odpustiť všetkým ľuďom.

Cudzinecký legionár Franky: „Smrť bola mojím denným chlebom!“

Už keď som chodil na základnú školu, začal sa prejavovať môj výrazný sklon k násilnostiam. Bol som úplným opakom

svojho brata Uwa. Čím som bol starší, tým viac sa zhoršovali moje činy. Viedol som skutočnú vojnu a terorizoval som svoje okolie aj spolužiakov do takej miery, že som sa ocitol len krôčik od vyhodenia zo školy. V puberte to bolo ešte horšie. Jeden trestný čin za druhým, akékoľvek prostriedky mi boli dobré, ak sa nimi dal šíriť teror a násilie. Nezľakol som sa ani pred použitím noža a bodnutím, ak to k niečomu viedlo. Súcit mi bol úplne cudzí. Ani voči svojmu otcovi som neprejavoval žiadny rešpekt a jedného dňa som ho zmlátil. To bol začiatok konca. Raz v noci som zmizol a vydal som sa na hranice s Francúzskom. Tam som sa prihlásil na stanovisku pohraničnej stráže a povedal som svojou školskou francúzštinou: „Legion Etrangeré.“ Na moje prekvapenie sa ma vôbec na nič nepýtali – nepadla žiadna otázka, kto som, odkiaľ prichádzam a koľko mám rokov. Dali ma do kasárni légie Strasbourg, kde som potom podpísal svoj prvý kontrakt na nasledujúcich päť rokov. Dokázal som to!

Cítil som sa ako muž. Mal som ideály a chcel som zmeniť svet. Aký omyl! Veľmi rýchlo sa mi otvorili oči. Základný výcvik v najtvrdšej armáde sveta. Ak nejaká taká bola, tak práve tu a nie ako je popisovaná – niekde na onom svete. Čoskoro nasledovalo to, na čo som bol vycvičený a čo som podpísal: vojna a zabíjanie. V sedemnástich som bol prvý raz nasadený do vtedajšieho Zairu, dnešného Konga. V roku 1987 som potom ako parašutista zažil to, čo vždy opisovali starí účastníci svetovej vojny – realitu toho, čo znamená vojna, čo znamená zabíjať, a sám si zachovať život, ale druhému – nepriateľovi – život vziať. Poznal som, aké to je byť sám zasiahnutý, zranený a zachovať si vôľu pokračovať aj napriek tomu ďalej.

Keď som musel zabiť prvého človeka, ešte som nad tým premýšľal: Čo si to urobil? Ale pri ďalšom mi to už bolo jedno. Len následne v živote už nebolo nič také, ako predtým... Tak to šlo rok za rokom. Zo Zairu som prešiel cez

polovicu Afriky až k prvej vojne v Perzskom zálive v roku 1991 a na Balkán – Sarajevo v 1992. V tom čase som prežil jedenásť vojenských ťažení. Zabíjanie sa stalo mojím denným chlebom a ani sa ma to už nijako netýkalo. Nemal som najmenšiu úctu k ľudskému životu, bol pre mňa príliš jednoduchý. City som nepoznal. Ešte aj vtedy, keď som bojoval proti detským vojakom, som len tupo robil svoju prácu.

Takmer po dvadsiatich rokoch vojenčenia som sa vrátil späť do vlasti a až potom nastali problémy. Nevedel som sa správne zaradiť. Chľast a drogy určovali každý môj deň. Jedného dňa sa však ozvalo povedomie. Mnohoročné zabíjanie požadovalo svoju daň. Stokrát a stokrát som zabíjal a teraz sa tlačila myšlienka prečo! „Čo si to urobil?“ Predsa som len mal pocity – alebo ako by sa to dalo nazvať. Pokúšal som sa potlačiť ich, ďalej som pil a utiekal som sa do motorkárskeho (rockerského) prostredia. Tam som sa cítil dobre. Rešpektovali ma a mohol som dočasne prehlúšovať svoje najvnútornejšie svedomie v bitkách

a trestných činoch. Bol to však len útek. Jedného dňa, keď som sedel v kaviarni, som sa úplne zrútil. Moja duša i telo sa hlásili o svoje práva. Triasol som sa na celom tele. Nemohol som sa ani pohnúť. Prepadli ma mdloby a strach. O tom som však nič nevedel, nepoznal som to slovo, nevedel som s ním zaobchádzať. Skončil som vo vozidle rýchlej záchranej služby a potom na jednotke intenzívnej starostlivosti. Telesne som však bol v poriadku. Po dlhom

chodení z jedného vyšetrenia na druhé som sa napokon musel podrobiť psychiatrickej liečbe.

Povedali mi: „Ste vysoko traumatizovaný vojnou. Mnohoročným potláčaním skutočnosti silne utrpela vaša psychika.“ Ani cirkev so mnou nechcela mať nič spoločné – s potenciálnym vrahom, ako sa vyjadril jeden farár.

V tom čase som stretol Esther, dievča z dediny. Zbežne som ju poznal a vedel som, že mala drogovú minulosť a jej rodičia viedli kresťanské kníhkupectvo. Zoznámili sme sa bližšie a ona mi rozprávala o svojom živote. Ako žila na ulici – na okraji spoločnosti a ako jej Boh pomohol dostať sa z toho von. Dnes je oslobodená od drog a svoj život odovzdala Ježišovi Kristovi. Prvý raz som počul o Ježišovi. Hneď som vypenil: „Len ma nechaj na pokoji! Nerozprávaj mi tie zbožné reči a vôbec sa nepokúšaj obrátiť ma!“ V nasledujúcich dňoch mi však Esther nedala pokoj. Skúšala to vždy znova a ja som jej príliš neodporoval. Vlastne preto, aby som mal svoj pokoj. Raz ma pozvala na kresťanskú akciu a ja som zažil niečo, čo som pokladal za nemožné. Nebola tu agresívna atmosféra ako na iných festivaloch, kde je rámus a odohrávajú sa výtržnosti, kde sa pije a konzumujú sa drogy. Nie. Tu vládol pokoj. Žiadne predsudky, ku každému tu pristupovali ako k človeku. Cítil som sa tam dobre ako už veľmi dlho nie. Vstúpil do mňa vnútorný pokoj, aký som nepoznal, a vnútorný hlas vo mne mi hovoril: „Pošlem ťa tam, kde si bol ty sám a odkiaľ si prišiel. Tam budeš hlásať moje slovo, v mojom mene.“ Čo to bolo? Bol to Boh, ktorý ku mne hovoril, alebo to bolo iba pomätenie zmyslov? Nevedel som. A tiež som o tom nerozprával. Šli sme domov a ja som sa stiahol do seba. Musel som premýšľať. Zároveň som sa však potreboval s niekým rozprávať. Preto som sa obrátil na Estherinho otca, ktorý, ako som vedel, bol zbožný človek: kresťan, kazateľ a člen vedenia baptistického zboru. Človek, ktorý

nepoznal predsudky, bol dobrosrdečný a pre každého mal pripravené ucho na počúvanie. Jemu som sa zveril. Pozorne si vypočul môj príbeh a povedal: „Kristus, náš Pán, ťa našiel a ty si našiel jeho. Obráť sa, pretože k tebe hovoril Pán. Dal ti úlohu a odpustil ti.“ Nemohol som tomu uveriť! Mne, vrahovi, ktorý nemal svedomie a zabíjal ľudí, ktorý žil svoj život úplne bezbožne? A predsa – bolo to tak! Obrátil som sa a bolo to, akoby zo mňa niekto sňal preťažké bremeno. Prestali moje nočné mory, môj život sa zmenil. Stal som sa pokojnejším, dokážem už vychádzať s ľuďmi a rešpektovať ich.

Z poverenia, ktoré som dostal od Pána Ježiša, som založil skupinu, ktorá sa venuje ľuďom žijúcim na okraji spoločnosti, ako som kedysi žil ja: motorkárom, drogovovo závislým a bývalým vojnovým kamarátom. Všetkým tým, ktorí potrebujú slovo nášho Pána Ježiša viac ako ktokoľvek iný. Naším poverením je misijná práca, evanjelizácia a streetwork v okrajových skupinách. Voláme sa Ucbones – Icanarmy podľa Ezechiela 37: „Ty vidíš kosti, ja však armádu bojovníkov.“ V našom znaku je ruka kostlivca, písmeno J, ktoré znamená Ježiš a tri červené kvapky krvi, ktoré symbolizujú trojjedinosť: Otec, Syn a Duch Svätý.

Ja som zažil odpustenie, Pán Ježiš mi daroval nový život a druhú šancu. Chcem mu za to ďakovať! Amen

Frank Ucbones – Icanarmy

To je sila! Boh odpustil vinu aj Frankovi a pripravil pre neho nový a zmysluplný život! Boh povedal:

„Keby boli vaše hriechy ako šarlát, zbelejú sťa sneh, a keby boli červené ako purpur, budú ako vlna.“ (Izaiáš 1, 18)

Boh jednoducho nepovie: „Zabudni na to, nie je to také zlé...“ – naše hriechy sú zlé a ich následky fatálne!

„Mzdou hriechu je smrť...“ (Rimanom 6, 23)

Tu vidíš, čo si my hriešnici zaslúžime!

Trest smrti! Smieme však prísť nepotrestaní k Bohu...

*„Veď aj Kristus trpel raz navždy za hriechy, spravodlivý za ne-
spravodlivých, aby vás priviedol k Bohu.“ (1. Petrov list 3, 18)*

„V ňom (v Ježišovi) máme skrze jeho krv vykúpenie a odpustenie prestúpení podľa bohatstva jeho milosti...“ (Efezanom 1, 7)

Mnohí veria v Boha a myslia si, že pre množstvo svojich hriechov už nemajú šancu. Iní zmyšľajú naopak a naozaj sa vo svojej samospravodlivosti domnievajú, že môžu na Boha urobiť dojem svojimi dobrými skutkami. Obidvoje je nesprávne! Dobrými skutkami nemôžeš odčiniť tie zlé. Nemôžeš ísť na červenú, a keď ťa zastaví policajt, povedať mu: „To je v poriadku, pretože včera som zastavil na zelenú.“ A ak je niekto obvinený z vraždy, nemôže povedať: „Jedného som síce zabil, ale zato dvoch ľudí som splodil, takže stále mám ešte jedného k dobru!“ Vidíš, že svoju vinu nemôžeme ničím odčiniť? Každý človek potrebuje Božiu milosť pre svoje hriechy, každý človek potrebuje Ježiša Krista, pretože len On môže odpustiť naše hriechy a aj to urobí, ak sa k nemu obrátiš vo viere – a je pritom jedno, čo si urobil. Boh ti odkazuje:

„Boh skončil s časom nevedomosti a teraz ľuďom hlása, aby všetci a všade robili pokánie. Lebo určil deň, keď bude spravodlivo súdiť celý svet skrze muža, ktorého ustanovil. Všetkým o tom poskytol spoľahlivý dôkaz, keď ho vzkriesil z mŕtvych.“ (Skutky 17, 30–31)

Boh ti prepáčil obdobie tvojej nevedomosti! Ale teraz prišiel čas, aby si ľutoval svoje hriechy a obrátil sa k nemu. Ak odmietneš Ježiša a to, čo pre teba urobil, v deň súdu ti nikto nepomôže a budeš musieť pykať za svoje hriechy vo večnom ohni. Boh je milosrdný, ale naša nechota priznať si vinu mu bráni prejaviť nám milosť.

Arnold Schwarzenegger je v súčasnosti guvernérom Kalifornie a okrem iného je zodpovedný za vybavovanie žiadostí o milosť. Jedného dňa sa strhla veľká medializo-

vaná diskusia, lebo Schwarzenegger odmietol udeliť milosť jednému šéfovi gangu a masovému vrahovi, ktorý vo väzení odštartoval dráhu úspešného spisovateľa kníh pre deti. Všeobecný názor bol: „Veď predsa nie je možné neomilovať takého nadaného spisovateľa!“ Schwarzenegger na to reagoval: „Rád by som mu udelil milosť, no jeho samospravodlivý postoj mi to znemožňuje! On si vôbec neprípúšťa svoju vinu.“ Rovnako je to aj s Bohom. Chce sa zmilovať nad všetkými ľuďmi, no ak sa v úprimnosti neobrátime, nemôže nám udeliť milosť. Potom budeme musieť ísť pred súd a do večného zatratenia. Preto Boh k tebe volá:

„Ako žijem – znie výrok Hospodina, Pána – nemám záľubu v smrti bezbožného, ale v tom, že sa bezbožný odvráti od svojej spôsoby života a bude žiť. Odvráťte sa, odvráťte od svojich zlých spôsobov života! Prečo máte vymrieť?“ (Ezechiel 33, 11)

„Ježiš povedal: Ja som cesta, pravda i život. Nik nepríde k Otcovi, ak nejde cezo mňa!“ (Ján 14, 6)

Čo znamená to „nik“? To sú skoro všetci aj s celým zvyškom. Nikto nepríde k Otcovi vlastnou samospravodlivosťou alebo vďaka svojim náboženským predstavám.

Prvé prikázanie znie vo voľnom preklade takto: „Ja som tvoj Boh – nebudeš si o mne robiť žiadne falošné a náboženské predstavy (čiže iných bohov)!“ (2. Mojžišova kniha 20,2) Je len jeden Boh, ktorý zjavuje seba a svoju vôľu v Biblii. Všetky ostatné náboženstvá sú ľudské výmysly. Pri ich vzniku stáli ľudia bez Boha, ktorí sa snažili prísť na to, aký by asi tak mohol Boh byť. Z toho potom vznikli učenia, rituály a tradície, ktorými sú už stáročia ovplyvňované celé spoločnosti.

Ale to, čo na prvý pohľad možno vyzerá veľmi zaujímavo, má tragickú chybu už na začiatku. Tam je človek bez Boha, a tým je aj každé náboženstvo bežnou predstavou o Bohu, ktorá nikdy a nijako nemôže k Bohu priviesť. Je naprostá hlúposť tvrdiť, že všetky náboženstvá majú na mysli toho istého Boha. Boh náboženstvo neznáša. Nemá rád, keď ľudia behajú po svete s falošnými predstavami o ňom. Tiež by som nezniesol, keby si nejakí ľudia vytvorili predstavu o tom, ako asi vyzerám, a potom by všade o mne rozhlasovali, že Kornelius má zelené vlasy, meria jeden a pol metra a jazdí na mopede... Hej! To nie som ja a rozhodne sa nehodlám meniť podľa tejto lži! Ako keby sa Boh menil podľa našich predstáv o ňom! Prestaň si vytvárať vlastnú predstavu Boha, pretože v Biblii sa Boh sám predstavuje a je nebotyčný rozdiel v tom, či si „náboženský“, alebo či máš osobný vzťah s Ježišom. Ako keby bol Boh unesený naším „Ave Maria“ a zapáľovaním sviečok v kostole... Je to akoby som bol majiteľom firmy, v ktorej mi zamestnanci celý rok len kradnú a robia si, čo sa im zachce, a na konci roka mi pred kanceláriou zapália sviečky a zaspievajú „Ave Maria“ len preto, aby potom pokračovali vo všetkom ako doteraz... Hnal by som ich svinským krokom! A čo urobí Boh, ak sa k nemu úprimne neobrátime? Áno, Boh je láska. Preto je pre neho také dôležité, aby si v prvom rade pochopil jeho lásku k tebe. Nasledujúca kapitola ti to určite objasní.

Kto ťa pozná skrz-naskrz... a predsa ťa miluje?

V tomto povrchnom a iluzórnom svete, v ktorom žijeme, to vyzerá tak, ako keby sme poznali množstvo ľudí. „Určite, že poznám Baraka Obamu,“ ale „poznáme“ ľudí naozaj osobne, alebo o nich vieme len povrchno? Je totiž priepastný rozdiel medzi „vedieť o niekom“ a „poznať“ ho!

...skrz-naskrz?

Buď k sebe raz úprimný. Kto pozná tvoje tajné sny, myšlienky, fantázie a túžby? Kto pozná tvoje závislosti a žiadosti? Kto rozpoznáva tvoje pravé motívy a úmysly? Kto pozná tvoje zlyhania v minulosti, tvoje neistoty, strach, nenávisť a duševné pády, tvoju vinu – skrz-naskrz?

...a napriek tomu ťa miluje?

Jedno vieme určite. Keby nejaký človek dokázal preniknúť našou maskou a skrz-naskrz nás poznal, nechcel by nás ani vidieť. To platí v každom vzťahu: k rodičom, k partnerovi, k priateľom, šéfovi ... Vieme určite, že by sme u týchto ľudí nemali žiadnu šancu, keby o nás vedeli pravdu.

Prečo nám, vzhľadom na túto skutočnosť, tak ťažko padne priznať si, že sme stratení? Boh nás pozná skrz-naskrz a dáva nám jednoznačne najavo, že sme stratení. Boh nám nedáva žiadne falošné nádeje. náš vzťah k Bohu sme stratili, a tak sme bezbožní. Tým sme stratili duchovný život a zredukovali ho len na život pozemský.

Vzdialení od Boha sme stratili plnosť Božieho Ducha, preto sme takí nenaplnení a nespokojní. Oddelení od Boha sme stratili Božiu lásku – a sme bez lásky.

Bez orientácie na Boha sme stratili meradlo spravodlivosti a sme samospravodliví a nespravodliví. Stratili sme našu nevinnosť a sme vinní pred Bohom aj pred ľuďmi. Tým sme stratili večný život a sme naveky stratení.

Sme skrz-naskrz stratení!

Bez Boha sme vydaní pôsobeniu satana, ktorý nás ovplyvňuje a používa pri tom naše slabé miesta. Chce tvoje pravé ja držať v zajatí za fasádou pokrytectva a čaká na príležitosť, aby sa mohol prejaviť cez tvoje slová a činy. Hovoriš o slobode, a pritom si chytený do pasce stratenosti a zviazaný vnútornou prázdnotou. Ako dlho chceš ešte zostávať pod satanovou nadvládou? Boh ťa chce vyslobodiť z toho začarovaného kruhu. Záleží len na tebe, či z neho chceš vyjsť a vstúpiť do pravej slobody Božích detí.

Vzdorovitý Boh

Druhým môžeme niečo predstierať, ale Bohu nie. A aj keď nás pozná skrz-naskrz, napriek tomu nás miluje! Boh nás nemiluje preto, že by na nás videl len to dobré a zatváral oči pred pravdou. Miluje nás napriek nášmu hriechu.

To je ten vzdor Boha, ktorý ťa navzdory tomu miluje. Mohol si o Bohu pochybovať, mohol si sa s ním prieť alebo ho preklínať. Tým však nemôžeš zlomiť Boží vzdor. Boh ťa napriek tomu miluje! Zhrešil si tak ťažko, že sa ti zdá nemožné, aby ti mohlo byť odpustené. Ale Boh ťa miluje aj navzdory tvojmu vlastnému odsúdeniu. Svojou ničivou rebéliou proti Bohu si sa od neho tak veľmi vzdialil a od cudzil, že sa ti zdá nemožné, že by ťa Boh ešte mohol prijať a urobiť z teba nového človeka. No on je napriek tomu pripravený urobiť to. Boh ťa miluje a čaká, kým si uvedomíš svoju stratenosť a odvrátiš sa od satanovho násilia smerom k Bohu.

Božia láska nie je žiadna slepá potreba súzvuku, ale Boh ťa miluje navzdory všetkému:

„No Boh dokazuje lásku k nám tým, že Kristus zomrel za nás, keď sme boli ešte hriešni.“ (Rimanom 5, 8)

Naša vina nás oddeľuje od Boha. Boh však prišiel v Ježišovi na tento svet, aby nás zmieril sám so sebou. Ježiš Kristus nám ukázal, aký je Boh a namiesto nás zaplatil na kríži za naše hriechy. Ježiš bol zabitý za tvoje hriechy, zbičovaný a klincami pribitý na kríž a žiadna bolesť, posmech a potupa sveta ho nemohli odradiť od toho, aby to z lásky k tebe a pre teba urobil, napriek všetkému!

Len tu môžeš vidieť, ako Boh na jednej strane nenávidí tvoje zatratenie a hriech a ako ťa na druhej strane miluje napriek všetkému a chce ťa uchrániť pred večným zatratením. Pretože Ježiš namiesto teba zomrel, máš teraz možnosť vrátiť sa späť do spoločenstva s Bohom. Boh ti nechce ublížiť! Boh ťa chce zachrániť zo stratenosti a prijať ako svoje dieťa. Boh ťa rád naplní svojím Svätým Duchom a skrz-naskrz ťa obnoví.

„A sám Boh pokoja nech vás celých posväti a pri príchode nášho Pána Ježiša Krista nech zachová vášho neporušeného ducha, dušu i telo bez úhony.“ (1. list Tesaloničanom 5, 23)

Vieš si predstaviť, ako ťa život s Bohom skrz-naskrz prestúpi? Ako hlboko a až do večnosti?

„Ak vás Syn vyslobodí, budete naozaj slobodní.“ (Ján 8, 36)

Oslobodení od viny, oslobodení od zviazanosti hriechu, oslobodení od pokrytectva, ... je to tvoje slobodné rozhodnutie.

Boh nebude konať proti tvojej vôli, pretože ťa miluje. A pravá láska necháva druhému vždy slobodu rozhodnutia. Boh od teba očakáva, že na základe vlastného presvedčenia sa odvrátiš od satana a hriechu a primkneš sa k nemu. Nehovor, že to nemôžeš urobiť. Boh ťa nikdy „nenútil“ konať dobro, tak nehovor, že ti v tom satan môže zabrániť. To, čo robíme, konáme zo slobodnej vôle, neochotne alebo so zlým zámerom, alebo to robíme z nášho presvedčenia pre Boha. Obráť sa teraz vedome k Bohu a vedome sa zriekni satana. Ježiš hovorí:

„Podďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinúť.“ (Matúš 11, 28)

„....toho, kto prichádza ku mne, neodoženiem.“ (Ján 6, 37)

Vyznaj Bohu vinu, ktorú si v srdci uvedomuješ, a prijmi Pána Ježiša do svojho života. Boh na teba s láskou čaká práve teraz. Začni lepšie poznávať jeho slovo (Bibliu), pros o vedenie Svätého Ducha a modli sa k Ježišovi. Nemôže ťa stretnúť nič lepšie. Bývalý hooligan Olli bude rozprávať o tom, ako sa on sám obrátil k Bohu.

OLLI: bývalý hooligan, punker, skinhead a neonacista

Prešiel som všetkým, čím sa dalo prejsť: bol som punker, za čias bývalej NDR som bol vo väzení pre mladistvých, celé roky som bol zapojený do hnutia „Hooligans“, bol som neonacistom. Môj život ovládal alkohol, nenávisť a násilie. A predsa: Boh mi veľmi často podával pomocnú ruku. Ja som ju však za každým odmietal. Lenže on nepovolil. Stávali sa mi zvláštne veci. Na jednej motorkárskej párty, keď som bol už poriadne opitý, stretol som sa s kresťanskými motorkármi so žltými krížmi na vestách. Chlapci mi rozprávali svoje osobné skúsenosti s Bohom. Bol som zmietaný sem a tam. Bol to nezabudnuteľný, srdečný večer. Jeho atmosféru som vnímal aj napriek svojej podnapitosti. Stretnutie sa skončilo spoločnou modlitbou. Jeden z nich mi dal na záver „Biker-Bibliu“. Kto mohol tušiť, že táto kniha sa stane rozhodujúcim základom môjho života?

Zapojenie môjho hereckého talentu

Moja hooligánska knajpa nevynášala práve najlepšie, takže som sa začal obzerať po nejakom ďalšom zdroji príjmov. Jeden prefíkaný kamoš prišiel s nápadom, ktorý sa mi celkom pozdával. Radil mi, aby som sa hodil na maródku a nechal sa uznať za práceneschopného. Potom získam peniaze z nemocenského poistenia, pretože sa o mňa, ako o chorého občana, bude starať štát a zdravotná poisťovňa. Na to, aby som od zmienených inštitúcií dostával na ruku peniaze, bolo potrebné, aby som bol minimálne rok na PN-ke.

„Prerobil“ som sa ako najlepšie som vedel a začal som hrať divadlo. Všetci uverili, že mám depresie. Zo začiatku ma dokonca bavilo vodiť za nos lekárov a terapeutov a zašlo to až tak ďaleko, že som získal dlhší terapeutický pobyt. Vtedy mi to však už začalo prerastať cez hlavu. V Biblii, ktorú som stále čítal, je napísané, že Ježiš zachraňuje. Bez dlhého premýšľania som sa pomodlil k Bohu, aby prevzal réžiu nad nasledujúcim obdobím. Odrazu som mal dostatok času a nadhľadu, aby som videl, aký život to vlastne žijem a ako hlboko som uviazol v hnoji. Na svojich osamelých potulkách prírodou som si čoraz viac uvedomoval, že základom môjho života je sebeckosť a klam. Stále intenzívnejšie som sa venoval Biblii a na dlhých prechádzkach som premýšľal o bezvýhodnosti môjho života.

Tak som teraz vyzval boha

Vo štvrtok 21. 11. 2002 som okolo poludnia opustil kliniku, aby som podnikol dlhú prechádzku. V ten deň som šiel iným smerom, ako bola moja zvyčajná trasa. Pre mňa doteraz neznáma cesta ma viedla do lesa. Tam som vyzval Boha: „Ježiš, ak naozaj si, máš teraz možnosť predstaviť sa mi. Tu a teraz, v tomto ľudoprázdnom lese, bez svedkov.“ Rozhodol som sa chodiť a túlať sa tým lesom tak dlho, kým sa mi Ježiš neukáže, aj keby som musel chodiť dva dni. Ako som tak šiel lesom a zároveň stúpал do kopca, vyzval som Ježiša druhý raz: „No tak, Ježiš, konaj! Ukáž sa mi!“ volal som do neba. A stále som pritom stúpал hore, do toho kopca. „Kde si? Alebo vari veria milióny ľudí v nejaký výmysel?“ Áno, vyzýval som Boha.

Tak som vyšiel až na vrchol kopca. Uvidel som tam obrovskú usadlosť, ktorá vyzerala ako kaštieľ alebo panský dom. Všetko vo mne vrelo. Cítil som, že čoskoro sa niečo stane. Odrazu som stál pred veľkou tabuľou, na ktorej som čítal: „Centrum viery“. Nachádzal som sa na pozemku biblickej školy. Triasol som sa a pýtal sám seba: „Je toto odpoveď?“

Ako v tranze som si vzal z drevenej skrinky pripevnenej na dverách biblickej školy letáčik.

Bol to zošitok od Reinharda Bonnkeho s názvom „Od mínusu k plusu“. Kým som pomaly odhádzal smerom do mesta, začal som ten zošitok čítať. Nepočul som nič, ani kroky, žiadny tón, nevnímal som okolie – čítal som zošitok, doslova som ho inhaloval. Slovo za slovom, vetu za vetou. A odrazu sa ma niekto dotkol. Zmätene som sa obrátil. Stál tam on – Jörg. Už som počítal so všetkým, ale aj tak mi otázka, ktorá nasledovala, vzala pôdu spod nôh. „Hľadáš niekoho?“ Úplne pokojne mi hľadel priamo do očí a povedal: „Myslím, že hľadáš Boha.“ V tej chvíli sa všetko zastavilo. Zmätene som sa spýtal: „Ty si Ježiš?“ Jörg sa usmial a odpovedal: „Nie som, ale mám na neho dobré spomenie.“

Keď si dnes spomínam na tento dialóg, som rád, že pri tom boli iba Jörg a Ježiš. Po vzájomnom predstavení ma Jörg pozval na „dynamické zhromaždenie“, ktoré sa malo konať na budúci týždeň.

Najprv som si musel sadnúť. Sedel som na lavičke v parku, medzi dvoma klinikami a dočítal som traktát do konca. Na poslednej stránke bola modlitba odovzdania sa Bohu. Bolo mi úplne jasné, že stojím pred životným rozhodnutím. Vedome a presvedčene som sa 21. 11. 2002 o 14:55 modlil modlitbu odovzdania sa Bohu. Nie raz, nie dvakrát, ale hneď trikrát.

V tých niekoľkých minútach mi pred očami ako film prebehol celý môj doterajší život. Videl som všetkých ľudí, ktorých som zranil a ktorým som ublížil. Videl som mnou dokopaného a skrvaveného futbalového fanúšika na Alexanderplatz. Uvidel som zločiny, podlosti a sprostosti, ktorých som sa dopustil. Prepadli ma pocity viny a hnusu. Toľko ľudí muselo kvôli mne trpieť! Bol som po uši uviaznutý v špine. Mohol mi Boh všetko toto odpustiť? Mohol som to všetko odhodiť na „kríž z Golgoty“? Áno, smel som. A ja som

to urobil. Plakal som ako korytnačka. Konečne som dorazil domov! Nebo sa otvorilo.

Ďakujem Ti, Pane. Všetko, čo sa udialo pred oným medzníkom 21. 11. 2002, patrilo k starému Ollimu. Naraz akoby som bol iným človekom. Každý kresťan má svoje stretnutia s Bohom, každý má svoj dramatický alebo menej dramatický príbeh, do ktorého vstúpil Ježiš. U niekoho trvá proces obrátenia a premeny dlhšie, kým u druhého to prebehne náhle. V mojom prípade bolo obrátenie radikálne – môj svetonázor sa zmenil z minúty na minútu. Naraz som pocítil radosť z prírody. Kopce, hory, stromy, lúky – všetko mi pripadalo fantasticky stvorené Bohom. Navyše som pocítil túžbu ponoriť sa do Biblie. Musel som toho Ježiša, ktorému som práve odovzdal život, poznať lepšie.

V súčasnosti sa opäť pohybujem v berlínskom podsveťí – s tým najlepším posolstvom na svete. S tým Jörgem, ktorý mi vtedy poklepal po pleci pri „Centre viery“, pracujeme medzi sociálne slabými deťmi, pomáhame prostitútkam, pankerom... a smieme prežívať, že Ježiš žije a aj dnes uzdravuje a oslobodzuje. Prijíma všetkých, ktorí sa k nemu obrátia a chcú s Ním začať nový život. A kvôli tomu sa oplatí žiť!

Olli

Olli prežil presne to, o čom hovoril Ježiš: „Narodil sa znovu.“ Dostal nový život od Boha, aby žil pre Boha. Toto znovuzrodenie musíme prežiť už tu na Zemi, druhá možnosť neexistuje:

„Amen, amen, hovorím ti: Ak sa niekto nenarodí znovu, nemôže uzrieť Božie kráľovstvo.“ (Ján 3, 3)

Prečo tak málo ľudí berie na vedomie, že len Ježiš môže obnoviť ich život, naplniť ho pokojom a udržať v požehnaní?! Problémy ľudstva nevyriešia politici alebo psychológovia, ak

ignorujú pri tom Boha. Strata zmyslu života a násilie v našej spoločnosti narastajú a stále viac sa šíria po našich uliciach. O psychológii vieme totiž viac ako kedykoľvek predtým, ale ľudia sú viac psychicky chorí a násilníci. Vieme toho viac o pedagogike než kedykoľvek predtým, ale väzenia sú plnšie.

Prečo nechceme uznať, že je pravda to, čo hovorí Biblia?

„Ľud, ktorý nepozná Boha, zahynie!“ (Ozeáš 4,6)

S našou európskou spoločnosťou to ide aj s jej bezbožnosťou z kopca. Rozpadá sa a chátra, lebo nechce uznať ani poznať Boha. Boh by rád prijal celý národ a premenil ho! Príkladom môže byť Almolongo – „Mesto zázrakov“, v ktorom sa opijalo denne 20 000 ľudí. Tri preplnené väznice, jedna krčma za druhou, takmer všetci muži denne v liehu, všadeprítomné násilie a strata zmyslu, zneužívané ženy a deti, obrovská nezamestnanosť... V súčasnosti je v ňom 95 % znovuzrodených kresťanov. Sú nasledovníkmi Ježiša a celé mesto je úplne zmenené! Tie tri väznice sú prázdne a uzamknuté, z krčmami sa stali modlitebné domy. Ľudia sa držia Božieho slova a ulice sú plné lásky, radosti a pokoja. Všetci majú prácu, pretože neplodná pôda sa zrazu stala plodnou, a to tak plodnou, že

ju prichádzajú skúmať vedci z celého sveta! A mesto rozkvitá v Božom požehnaní. Boh hovorí:

„Budem v nich prebývať a medzi nimi sa prechádzať, a budem ich Bohom a oni budú mojim ľudom.“ (2. list Korintťanom 6, 16)

Praješ si, aby Boh stvoril čistý a spravodlivý svet? Potom si uvedom, že by musel začať od teba! Boh si však nerobí žiadne ilúzie. On vie, že väčšina ľudí sa nechce obrátiť, preto ten svätý svet bude stvorený až potom, keď čas tohto sveta skončí – potom bude Boh žiť v novom svete s tými, ktorí už teraz túžia po tom, aby bol Spasiteľom a Pánom ich života.

Môžeme potlačiť myšlienky na smrť, ale smrť si stále presadí svoje. Sme na tomto svete preto, aby sme sa rozhodli, kde budeme prežívať večnosť. Satan sa ti snaží zabrániť premýšľať o tom. Ako to prežil Jörg?

Takmer na prahu smrti!

Vyrastal som vo veriacej rodine, no už v 16-tich rokoch ma ten zbožný humbuk prestal baviť. Bola to prosto nuda. Chcel som mať v živote zábavu a akciu, preto som začal jazdiť v čiernych autách. Neskôr k tomu pribudli ešte rýchle motorky. Keď som vzal na motorku nejakého spolujazdca, roztočil som to tak, že si už nikdy viac ku mne na motorku nesadol. Až raz, keď som

viezol svojho vlastného brata, sa nám stala ťažká nehoda. Mňa previezli do nemocnice vrtuľníkom a môjho brata sanitkou. Keď som sa na druhý deň ráno prebral, zdravotná sestra mi oznámila, že s mojím bratom to nevyzerá dobre. Leží na jednotke intenzívnej starostlivosti a pri operácii upadol do kómy.

V tejto situácii som sa modlil k Bohu a sľúbil som mu, že keď z toho so svojím bratom vyviazneme živí a zdraví, budem žiť len pre neho. Veľmi rýchlo som však zabudol na tú modlitbu, a to dokonca ešte vtedy, keď môj brat ležal v nemocnici a prekonával transplantáciu kože a kostí. Kúpil som si ďalšiu motorku a jazdil som ešte extrémnejšie ako predtým. Predbiehal som v neprehľadných zákrutách, ilegálne som pretekal, jazda nepovolenou rýchlosťou 260–270 km/h, a to často aj v odstavných pruhoch na diaľnici, bola na dennom poriadku. Nezastavil som sa ani pred hranicou 300 km/h. Hľadal som čoraz väčšie opojenie z vysokej rýchlosti. Štyri roky mi viacmenej všetko prechádzalo, až do chvíle, keď sa pri jednom ilegálnom preteku môjmu súperovi pošmykla v pravotočivej zákrute motorka a on skončil v cestnej priekope, kde zostal bezvládne ležať. Bol som v šoku. Za niekoľko sekúnd sa mi pred vnútorným zrakom ako film prehral celý môj život. Hlavou mi rýchlosťou blesku lietali myšlienky: Čo sa stane, ak zomrel? Existuje nebo a peklo? Kam by som šiel, keby som sa v tej rýchlosti zabil? Ihneď sa mi vybavila aj moja modlitba, ktorú som sa pred štyrmi rokmi modlil, keď môj brat ležal v nemocnici. Odrazu mi bolo všetko jasné: Musím sa rozhodnúť na 100 % pre Ježiša, ak chcem raz žiť večnosť v nebi. VĎA-KA BOHU sa tomu havarovanému jazdcovi nič nestalo. Šiel som hneď domov, zavrel som sa vo svojej izbe a ďakoval som Bohu, že ma už toľkokrát ochránil pred smrťou. Prosil som ho o odpustenie všetkého, čo som až doteraz pokazil a požiadal som Ježiša Krista, aby sa stal Pánom môjho života. Po tejto jednoduchej modlitbe som cítil, ako moje srdce zaplavuje hlboký

pokoj. A teraz musím povedať jedno: Odvtedy, ako žijem na 100 % s Ježišom a slúžim mu, je môj život taký vzrušujúci, ako nikdy predtým. Niet v ňom ani stopy po núde! Dal mi za manželku ženu mojich snov.

Mohol som zažiť, ako sa Olli, ktorý o sebe rozprával v predchádzajúcom svedectve, obrátil, bol Božou mocou vyslobodený z drog a teraz je mojím najlepším priateľom (pozri str. 43). Mohol som vidieť, koľkých chorých uzdravila modlitba! Dnes, 10 rokov odvtedy, čo som Ježiša urobil Pánom svojho života, slúžime spoločne so svojou ženou Piou a Ollim ako evanjelisti v Berlíne. Pracujeme najmä medzi drogovými závislými, punkermi, sociálne slabými rodinami a deťmi. Aj tu prežívame, ako Boh vyvádza ľudí z najhlbšej tmy a oni sa rozhodujú pre život s Ježišom Kristom, sú oslobodzovaní od každej závislosti, prežívajú nadprirodzené uzdravenia tela i duše a opäť nachádzajú nádej a zmysel života. Viac o tom sa môžete dočítať na www.zukunft-fuer-dich.de. Máme veľkého Boha, pre ktorého nie je žiadny prípad beznádejný a ktorý sa chce stretnúť s každým človekom, dať mu novú nádej a zmysel života. Ježiš ťa miluje. Si cenný!

Jörg

Len Ježiš naozaj oslobodzuje od všetkého toho, čo ničí náš život a čo stojí v ceste večnému životu v nebeskej sláve. Bez Boha je človek bytosťou, ktorej chýba to bytostne najdôležitejšie. Skupina „Tote Hosen“ spieva: „Prečo stále nie sme nasýtení?!“ Koľko hviezd spievalo tú pieseň: „I can get no satisfaction“ (Nemôžem byť spokojný)? „Nikde nenachádzam naplnenie.“ Práve tak sa darilo Jörgovi. Ani rýchlostné opojenie 300 km/h nemohlo nahradiť Božiu prítomnosť. Tak som

to prežíval ja a tak to prežívaš aj ty. Ale s Bohom môže byť aj z tej najúbohejšej bytosti človek, z ktorého vyžaruje Božia láska. Stefan hovorí o tejto mocnej premene všade, kam príde.

Najprv mi rozbili lebku a potom ma zapálili...

Narodil som sa v mestečku Eckernförde, vyrastal som v severonemeckom meste Kiel – v neveriacej rodine ako druhé dieťa. Už vo svojich mladých rokoch som trávil veľa času na ulici. Obidvaja rodičia boli stále veľmi zamestnaní. V 13 rokoch som mal prvý raz skúsenosť s hašišom. To nebola až taká dobrá vec. Vyvažoval som to športom. V roku 1987 som musel ísť na vojenskú službu a tam to na mňa znova všetko spadlo: alkohol a opäť drogy – prosto celý program. Po vojne v roku 1989 som v Kiel poznal ľudí, s ktorými šlo vtedy o heroín a kokaín. Veľmi rýchlo som sa dostal do ťažkej závislosti. Spoločník môjho brata, ktorý bol mojím kolegom v práci a znovuzrodeným kresťanom, mi rozprával, že Ježiš ma môže oslobodiť od drog. Smial som sa tomu a hovoril som: Ako ma chce nejaký Ježiš oslobodiť z mojej závislosti, keď v žiadneho Boha neverím? Moja závislosť bola čím ďalej horšia. Už som nemohol ani pracovať a hrozil mi finančný bankrot. Kvôli tomu som sa dopustil mnohých trestných činov.

Po určitom čase ma môj brat Olaf vzal do zhromaždenia („Zbor Boží“) v Kiel. Tam sa za mňa modlili. Musím sa zmieniť o tom, že som v tom období bol v úplnom abstáku v odvykacej kúre, už tri roky som bol závislý od heroínu. Ale Pán ma oslobodil od tlaku ťažkej drogovej závislosti. Vôbec som tomu nemohol uveriť, ale bola to pravda. Bol som oslobodený. V roku

1990 som odovzdal svoj život Ježišovi. A začiatok bol dobrý, ale len do chvíle, keď som poznal človeka menom Haucke. Podľa jeho tvrdenia bol kresťanom, no napriek tomu sme začali opäť brať drogy. Zahrávali sme sa s Bohom, čo malo svoje následky. Tak to šlo osem rokov. Obidvaja sme dostali prorocstvo, že ak sa neprestaneme s Bohom zahrávať, odvolá nás (teda zomrieme). Neposlúchali sme a pokračovali sme v našom nezodpovednom živote. Haucke v roku 1998 zomrel za zvlášť drsných okolností. Ja som sa potom presťahoval do mesta Wismar a svoj život som tam ďalej viedol bez Boha. Neposlúchal som ho.

V roku 2000 boli na mňa poštvaní dvaja ľudia. Ich úlohou bolo zabiť ma. Doráňali mi lebku a pokúsili sa ma zapáliť, ale hoci som žil tak veľmi hriešnym životom, Ježiš nado mnou držal svoju dľaň a ja som zázrakom prežil. Pretože som mal úplne rozmlátené kosti tváre, ležal som 5 týždňov v nemocnici v Rostocku. To, že som ešte nažive, je Pánov zázrak! Pred prevozom do nemocnice som ležal vo svojom byte dva týždne v bezvedomí. Operácia mojej tváre trvala 7 hodín. Vďaka Bohu, uzdravenie prebehlo veľmi rýchlo. Po pobyte v nemocnici mi môj brat v auguste 2000 našiel miesto v Iltlingen v južnom Nemecku, kde som sa stal jedným zo spoločných užívateľov bytu. Všetci tam boli kresťania. Tu som znova odovzdal svoj život Bohu. V tomto období sa za mňa mnohí veľa modlili. Prebehlo súdne pojednávanie s ľuďmi, ktorí ma chceli zabiť. Boh mi dal vôľu a silu odpustiť.

Keď som v súdnej sieni dostal posledné slovo, povedal som jednému z páchatelov: „Odpúšťam ti preto, aby si poznal Ježiša Krista!“ Môj advokát si myslel, že som opitý, ale

konal to Boh. Od roku 2003 som šťastne ženatý so svojou ženou Annerose a vydal som sa cestou zodpovedného života s Ježišom. Odvtedy som sa naučil mnoho vecí z Biblie o Bohu a svete, čo posilnilo moju vieru.

P.S.: Som Bohu nesmierne vďačný, že môžem cítiť a prežívať jeho milosť a odpustenie a že mňa a moju manželku používa na to, aby pomohol druhým.

Stefan Lose

Máš slobodu Božieho dieťaťa?

Nepochopiteľné: rozbili mu lebku a podpálili ho! Bolo by nanajvýš pochopiteľné, keby Stefan cítil nenávisť – a on ich predtým naozaj nenávidel. Ale práve to je milosť a Božia sila, ktoré sú schopné prelomiť každý začarovaný kruh, keď sa človek úplne vydá Božej všemocnosti. Potom len pôsobí Božia sila! Čo to má spoločné so silou ničiť druhých ľudí? Na to netreba zvláštne schopnosti! Pravá Božia sila je tá, ktorá vie odpúšťať. Sila, ktorá prelomí aj začarovaný kruh nenávisťi; sila, ktorá by zmenila celý svet, keby svet vzdal Bohu česť a chválu. Ježiš nám túto silu prisľúbil:

„Dostanete moc Svätého Ducha, ktorý na vás zostúpi a budete mi svedkami...” (Skutky apoštolov 1, 8)

Na tom sa pozná, či je niekto k Bohu úprimný, alebo nie. Mnohí žiadajú dôkazy o Bohu, ale Boh im posiela svedkov, tých, ktorí vlastným životom dosvedčujú, že Ježiš žije! Jedno je isté: kto nechce odpustiť druhým, ten zabraňuje Bohu, aby odpustil jemu.

„Lebo ak vy odpustíte ľuďom ich poklesky, aj vám odpustí váš nebeský Otec. Ale ak vy neodpustíte ľuďom, Ani vám váš nebeský Otec neodpustí vaše poklesky.“ (Matúš 6, 14.15)

Ide o príliš veľa, než aby to Boh na tomto mieste vzdal. Ide o večný život. Kto tomu rozumie, ten bude konať dôsledne. Kto to myslí s Bohom naozaj vážne, ten bude zo svojho začarovaného kruhu vyslobodený a Božia láska si prerazí cestu, aby mohli byť oslobodení aj ďalší. To je sloboda ducha: Keď už človek nemusí nenávidieť, ale môže odpustiť, keď už nemusí podliehať závislostiam, „upokojovať sa“ drogami, alkoholom či cigaretami..., ale jeho spokojnosť je naplnená v Bohu. Ježiš skutočne oslobodzuje!

„Keď vás Syn oslobodí, budete skutočne slobodní.“ (Ján 8, 36)

Máš túto slobodu Božieho dieťaťa? To nie je žiadna falošná sloboda! Som už X rokov na ceste medzi motorkármi po celej Európe a medzi nimi sa často hovorí o „slobode“, lenže opak

je pravdou. Mnohí chápu slobodu príliš skreslene. Myslia si, že ospravedlní všetko, čo je spojené s drogami a ostatným odpadom, ktorý môžu získať a dnes sú uväznení vo svojich závislostiach. To nie je žiadna sloboda! Iní si myslia, že sloboda znamená porušovať všetky zákony, a pritom byť nedotknuteľný. Dnes sedia vo väzení. Je to sloboda? Mnohí si mysleli,

že budú ešte „slobodnejší“, keď sa stanú členmi najsilnejších motokárskych klubov. Tam však museli dodržiavať toľko pravidiel, že by im to ani vo sne nenapadlo. Naraz sa stávali ľuďmi, akými nikdy nechceli byť. Má to niečo spoločné so slobodou? Je to úplná zviazanosť v začarovanom kruhu sebarealizácie.

Ako ľudia máme len dve možnosti: buď predstavujeme duchovnú Božiu bytosť v nás, alebo satan predstavuje svoju bezbožnú bytosť cez nás. Ako keby Bohu malo stačiť, že veríme tomu, že existuje... Nie. Božou vôľou je, aby sme boli čoraz viac podobní Kristovi a aby Kristus mohol cez veriacich predstavovať tomuto svetu svoju bytosť, slová a činy. Satan si naproti tomu praje, aby ľudia realizovali seba. Nasledujúce porovnanie to lepšie ozrejmi:

Chcem brať Boha za slovo.

Chcem svoj život riadiť podľa Božích spravodlivých meradiel a jeho nariadení.

Chcem ihneď vidieť svoje previnenia, priznať ich a napraviť.

Chcem vyhovieť Božiemu nároku svätosti a nechať sa skrz-naskrz posväcovať až k dokonalosti.

Chcem nesebecky slúžiť Bohu i ľuďom.

Chcem milovať Boha aj svojich bližných ako seba samého.

Moje ja ma ťahá k relativizujúcim vlastným interpretáciám Božieho slova.

Moje ja je samospravodlivé a rozhoduje o tom, čo je dobré a čo zlé.

Moje ja ma ťahá k sebaobhajovaniu a sebaospravedľovaniu.

Moje ja je spokojné samo so sebou a chce zostať také, aké je.

Moje ja to kvôli sebecktvu znemožňuje.

Moje ja túži iba po sebaláske.

Chcem žiť v Božom pokoji, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum.

Chcem Boha vyvyšovať a chváliť.

Chcem celým svojím životom predstavovať Krista.

Chcem nájsť svoju identitu v Bohu a v Kristovi.

Chcem rozoznávať svoju stabilnú a reálnu hodnotu ako draho vykúpenú Božiu podobu.

Chcem žiť so zdravým vedomím Boha, aby som z neho čerpal svätosť pre život a schopnosť pre službu.

Chcem svoj život a službu formovať na základe dôvery v Boha a tým dávať do hry jeho schopnosti a dary.

Ak na to príde, chcem pre Boha trpieť.

Chcem vo všetkom s vďačnosťou rozpoznávať Božiu milosť.

Chcem žiť duchapriťomne v sebazapieraní.

Moje ja si želá sebauspokojenie.

Moje ja chce chváliť a vyvyšovať seba.

Moje ja chce prezentovať seba.

Moje ja hľadá len seba.

Moje ja ničí život i službu problémami so sebahodnotením, ktoré sa prejavujú pocitmi menejcennosti, domýšľavosti alebo veľikášstva.

Moje ja si je vedomé iba seba a obmedzuje ma len na mňa samotného.

Moje ja vie, myslí a koná len na základe dôvery v seba samého a obmedzuje ma len na moje možnosti, schopnosti a nedostatoknosť.

Moje ja ničí môj život a službu sebaľútosťou.

Moje ja prijíma všetko bez vďačnosti, ako samozrejmosť.

Moje ja považuje život vo viere a v posvätení za zbytočnosť.

Chcem sa slobodne a z vlastného presvedčenia odovzdať pod Božiu vládu.

Chcem dosiahnuť spásu a prežívať záchranu, uzdravenie a posvätenie.

Nový život z Krista chcem žiť večne.

Moje ja chce zostať svojim vlastným pánom.

Moje ja speje pomaly ale isto k sebazničeniu.

Moje ja chce svoju samovraždu.

O tejto téme som viac napísal v knihe „Stelesňovať Krista – uskutočňovať Božiu vôľu“. Vidíme úplne jasne, že sebarealizácia je proti Kristovi, teda antikristovská.

V tomto prípade môžeme pod kresťanským náterom robiť, čo chceme a nič to neprinesie. Ježiš povedal:

„Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane! Vojde do nebeského kráľovstva, ale iba ten, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je v nebesiach. Mnohí mi povedia v ten deň: Pane, Pane, či sme v tvojom mene neprorokovali? Nevyháňali sme v tvojom mene démonov? Nerobili sme v tvojom mene mnoho mocných činov? Vtedy im vyhlásim: Nikdy som vás nepoznal. Odídte odo mňa, činitelia neprávosti.“ (Mat 7, 21–23)

Ježiš nás nevykúpil preto, aby sme pokračovali v starom, doterajšom živote, ale aby sme prežívali nádherný a svätý život s Bohom! Ježiš povedal:

„Veď som nezostúpil z neba, aby som konal svoju vôľu, ale vôľu toho, ktorý ma poslal.“ (Ján 6, 38)

Takisto môže pravý kresťan povedať: „Neobrátil som sa k Bohu preto, aby som ďalej žil svojim egoistickým a svojvoľným životom, ale aby som konal vôľu toho, ktorý ma stvoril a vykúpil.“

Život kresťana nie je osamelý beh! Nebolo to tak ani v Ježišovom pozemskom živote. Bol pokúšaný vo všetkom ako my (Židom 4,15), ale nedopustil sa hriechu. Niekoľko hodín pred zatknutím a bičovaním bol výnimočne ťažko pokúšaný. Keď myslel na to, čo ho čaká na kríži, hrozil sa toho. Ale usilovne sa modlil na kolenách a ešte viac upevnil svoj postoj: „Nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane!“

Ako kresťania sa musíme naučiť žiť celým svojím životom v súlade s Božou vôľou a tým zostať v odpore voči pokúšeniam. Kto si to nepraje, ten môže narozprávať mnoho o Božej láske, no aj tak nie je kresťanom. Kresťan sa pozná podľa tohto postoja: „Viem, že tým najlepším pre môj život je, aby som zapieral sám seba a žil v súlade s Božou vôľou.“ Kto si to úprimne praje, ten najprv pozná vlastnú neschopnosť zotrvať v Božej vôli a až potom sa naučí, čo to v skutočnosti znamená modliť sa a veriť, bojovať – a víťaziť! Neexistuje žiadny dôvod vzdať to. Aj keby sme mali padnúť, Božie slovo nám hovorí:

„Ale ak vyznávame svoje hriechy, on je verný a spravodlivý: Odpustí nám hriechy a očistí nás od všetkej nepravosti.“ (1. Jánov list 1, 9)

Ježiš nám zostáva verný! Boh chce pri posväcovaní uvádzať ľudí do každej pravdy (Ján 16, 13). Satan nás, na rozdiel od toho, chce zvádzať. Božím cieľom je, aby na nás bolo vidieť Božiu svätú osobnosť tak, ako na Kristovi (Židom 1, 3). Cestou k tomu je zapretie seba samého. Ježiš povedal: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba! Každý deň nech vezme

svoj kríž a nasleduje ma. Lebo kto by chcel svoju dušu zachrániť, stratí ju. Ale kto stratí svoju dušu pre mňa, zachráni si ju.“ (Lukáš 9, 23.24)

Sebazapieranie je účinná viera, pretože v každom okamihu sa objavuje otázka: „Čomu teraz vlastne verím?“ Viera a konanie v pravde vedie zároveň k sebazapieraniu. Ak má niekto napr. uveriť, potom sa to môže stať len vtedy, keď poprie svoje vlastné predstavy o Bohu, aj svoju samospravodlivosť a sebaobhajobu... Sebazapieranie samotné je vierou v akcii, ktorá má za cieľ, aby sa Kristus v Duchu mohol prejavovať v nás a prostredníctvom nás. Tým sa začne prejavovať aj ovocie Ducha (Gal 5, 22). To sa môže diať jedine prostredníctvom zapierania samého seba, inak nemôže byť žiadny človek pravým učeníkom Pána Ježiša Krista.

Martin bol predsedom zločinného motokárskeho klubu. Bude vám rozprávať o tom, ako viera v Božiu pravdu urobila z neho nového človeka.

Mojím životom bola moc

V období dospievania som mal obrovský problém: bol som oneskorený vo vývoji, malý, vyziabnutý a až v šestnástich rokoch som začal mutovať. Kvôli tomu som sa nenávidel a začal som pohrdať všetkými malými a slabými ľuďmi. U dievčat som vtedy nemal šancu a moji kamaráti ma nepovažovali za plnohodnotného. V pätnástich rokoch som vzal žezlo do ruky a začal som sa vymaňovať z väzenia slabosti. V osemnástich rokoch som stretol ľudí, ktorí ma kedysi ponížili. Teraz som ponížil ja ich. Nechcel som ani drogy, ani alkohol či peniaze, ale chcel som moc. Na to som vynakladal všetok svoj čas a silu.

Vtedy, v neskorých sedemdesiatych rokoch, som s veľkým záujmom sledoval vývoj scény rockerov, ako vtedy volali motorkárov. Dlhovlasí, silní, postava podľa vzoru Vikingov. Na vojenčine som nadviazal kontakty s ľuďmi, ktorí sa stali mojimi kamarátmi a s ktorými sme neskôr v našom meste založili motoklub. Po odpadnutí tých, ktorí sa s nami iba viezli, sa vykryštalizovalo silné jadro, ktoré pozostávalo z deviatich ľudí.

Teraz to s nami šlo strmo „nahor“. Rešpektovali nás, stávali sme sa čoraz známejšími, samozrejme, aj na polícii. Najmä keď sme dorazili na „turné“ do iných miest, k spriatelneným klubom, vtedy neslávne stretý s bielo-zeleným frontom(1) nedali na seba dlho čakať.

Niekoľko mojich kumpánov sa dalo na pasáctvo. Ani ja som sa tomu po počiatočnom odpore nebránil.

Niektorí z mojich kumpánov nezostali len pri príležitostnom opíjaní sa, ale siahli aj po drogách. Ja som akceptoval nanajvýš anaboliká. Videl som, ako drogy menili mojich priateľov. Z hĺbky duše som tým pohrdal a nikdy som sa nechcel stať otrokom drog. Sám som sa však stával otrokom stále nových sexuálnych dobrodružstiev a pornografie. Na psychiku to má podobné účinky ako drogy. Čoraz častejšie to vo mne zanechávalo len zívajúcu prázdnotu.

Zlo sa vo mne začalo prejavovať čoraz zreteľnejšie. Začiatkom osemdesiatych rokov som v sebe spozoroval veľkú zmenu. Veľa som počúval tvrdý rock a zlo, ktoré bolo vo mne, sa prejavovalo násilím a agresivitou. Moje hodnoty veľmi rýchlo mizli. Dopustil som sa vecí, ktoré by som za

normálnych okolností nikdy neurobil – aj dnes viem len ťažko pochopiť moje vtedajšie správanie. Odkiaľ sa vo mne vzala všetka tá zlá energia?

Raz som na jednej ľudovej zábave stretol starého známeho. Býval obávaným bitkárom a fyzicky ma presahoval. Teraz bol kresťanom a svojim blíznym dával namiesto kopancov nádej. Priateľsky ma pozdravil. Hej, hej, viem, že ma Ježiš miluje. Áno, už som to všetko raz počul. Ale čo ja s tým mám robiť? Kde je ten tvoj Ježiš? Dá mi už konečne tú správnu ženu? Kde je pri tých vojnách, pri zneužívaní detí? Kde bol pri križiackych výpravách a upaľovaní čarodejníc? Zaplavil som ho otázkami. On bol však trpezlivý a pozval ma k sebe domov.

V priebehu noci som sa pomaly stával čoraz hladnejším po tom, čo hovoril.

Vysvetlil mi, že Lucifer, najvyšší anjel, rebeloval proti Bohu a spoločne s tretinou padlých anjelov sa kvôli rebélii stali démonmi. On sám sa stal diablom. Od začiatku zvädzali ľudí na zlé, aby ich doviedli na miesto potrestania, ktoré bolo určené im samým: ohnivý jazero. Boh, ktorý je sám bez viny, musel potrestať zlo. Zároveň vymyslel spôsob, aby ľudí od tohto krutého potrestania, keď to bude možné, ušetril. Preto sa Boh sám stal človekom. Uzdravoval, miloval, povzbudzoval a bez odдыхu konal dobro. Najsilnejšia, najvážnejšia vec na tom všetkom je: zradou bol vydaný Rimanom a Boh-Človek Ježiš Kristus bol nevinne ukrižovaný. Nie preto, že mu nič iné neostávalo. Bez problémov by bol býval schopný rozložiť v jednej jedinej chvíli ľudí na atómy. Dobrovoľne pripustil svoje ukrižovanie a krutú, veľmi bolestivú a násilnú smrť. Z lásky k tebe vzal na seba tvoju vinu, pykal a trpel za teba. Pretože Boží Syn bol úplne nevinný, nemohla ho smrť – tá strašná, hrôzu naháňajúca moc – zadržať. Ježiš bol a je silnejší ako smrť a po troch dňoch vstal z mŕtvych. Neskôr

vystúpil do neba, kde sedí na tróne po pravici Božej. Duch Svätý, tretia osoba Božia, je teraz tu na zemi, aby premieňal ľudí. Každý človek, ktorý poprosí Ježiša o odpustenie, dostane večný život a tu na zemi do srdca zmysluplný smer ďalšieho bytia. Biblia to nazýva znovuzrodenie ducha. Znamená to buď všetko, alebo nič. Buď večná radosť s Bohom, alebo večné zatratenie v páliacich plameňoch ohnivého jazera.

Potreboval som odpustenie

Neviem, ako sa mi to stalo. Bol som predsa cool, a úplne v „pohode“. Odrazu som vedel, že som od Boha oddelený. Potreboval som odpustenie. Vnútorne som volal k Bohu. Ten muž sa so mnou modlil a do môjho srdca začal vtekať hlboký pokoj ako tekuté zlato, čo som vnímal aj fyzicky ako príjemné teplo.

Tento text píšem v čase, keď od mojej modlitby uplynuli skoro dva roky. Ako motorkár som mal život plný napätia a dráždivých podnetov – stále akcie, ale ako kresťan mám život omnoho vzrušujúcejší a akčnejší. Môj život sa zmenil o 180 stupňov. Je napínavý, naplnený úžasnou mocou a silou a nádherný. Najmä na začiatku som mal mnoho vnútorných bojov, no napriek tomu bola Božia sila a milosť taká mocná, že už nechcem ísť späť.

Som náročný, žiadostivý človek: chcem veľa, najlepšie všetko, čo sa dá získať. Nikdy nie som spokojný len s priemerom. Hlavný rozdiel oproti minulosti, okrem toho, že namiesto do pekla sa vďaka Ježišovej odpúšťajúcej milosti raz dostanem do neba, je ten, že dnes nemôžem byť spokojný s niečím menším, ako s tým, čo môžem dostať a dostávam od Boha. Predtým mi stačili svalnaté ruky, pekné ženy, ťažké motorky a moc. To by mi dnes už nestačilo. Zisk slasti, ktorý som tým všetkým vymenovaným získaval, je biedny v porovnaní s tým, keď človek nájde odpustenie vín a pokoj v srdci.

Akákoľvek nuda či dlhá chvíľa teraz zmizli z môjho života. Dnes, vo svojich 50 rokoch cítim, že moja sila, vnútorná aj vonkajšia, sa zväčšuje. Boh mi dal peknú ženu a tri deti. Moje kĺby, opotrebované tvrdým tréningom, a bolesti chrbta boli nadprirodzene uzdravené, moja slabosť zmizla. Boh ma pokoril, ponížil, zrazil mi hrebienok, ale zároveň ma aj bohato obdaroval. Naučil som sa v ťažkostiach dôverovať už nie sebe samému, ale Bohu. Dnes viem, že neskrotná sila, ktorú cítim vo vnútri aj vonku, pochádza od Ježiša – vynálezcu moci – a vzdávam mu všetku česť. V súčasnosti pracujem na stavbe, tvorím a je mi veľkým potešením vytvárať nové veci. Rád rozprávam druhým ľuďom svedectvo o úžasnej a nádhernej premene môjho života, ktorá sa mohla stať jedine vďaka milosti Ježiša Krista. Svojim bratom zo scény prajem z celého srdca, aby aj oni osobne zažili odpúšťajúcu a premieňajúcu silu Pána všetkých pánov. Možno sa niekedy stretneme a možno sa za vás budem môcť modliť. Tak zdar a Božie požehnanie!

Martin Hacker

Martin sa pokúšal zaplniť svoju vnútornú prázdnotu mocou. Tak žil vo svojej vlastnej sebarealizácii, kde však nie je miesto pre Boha.

Každý nemusí zachádzať do takých extrémov ako Martin. Úplne stačí, keď žijeme s postojom: Som svojím vlastným pánom, robím si, čo sa mi zachce! Vieš o tom, že práve toto je jediným satanistickým prikázanim? „Rob si, čo chceš!“ Každý vie, že keď všetci budú robiť len to, čo sami chcú, na Zemi zavládne peklo! Kto však svoju rebelujúcu a ničiteľskú vôľu zosúladí s Božou vôľou, zažije oslobodzujúcu Božiu moc. Martin otvoril tému, ktorá mnohým nesedí: existencia satana. Anni porozpráva o tom, ako si túto skutočnosť uvedomila a ako sa s ňou vysporiadala.

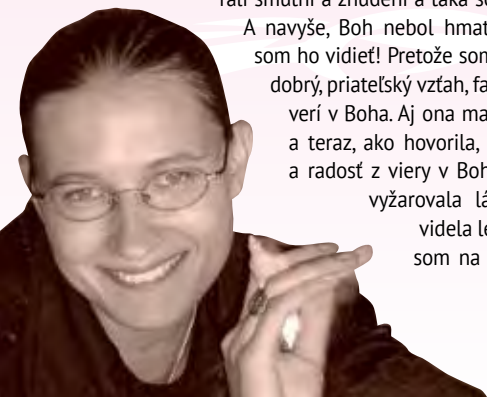
Čo je zmyslom môjho života?

V detstve som bola veľmi nespokojná a stále vynervovaná. Nadávala som skoro na všetko! Moji rodičia sa rozviedli, keď som mala päť rokov. Už sama táto skutočnosť mi vzala radosť zo života. Zriedkakedy mal na mňa niekto čas. Cítila som sa veľmi osamelá a opustená. Tak sa stalo, že som veľa času trávila pred televíziou a o zvyšku sveta som nechcela nič počuť ani vedieť. Život pre mňa stratil zmysel. Do mysle sa mi často vkrádala myšlienka: Načo vlastne žijem?“ Nikto mi nevedel dať na ňu odpoveď.

Po materiálnej stránke sa mi nevedlo zle. Dostala som skoro všetko, čo som si priała. Napriek tomu som sa cítila vnútorne prázdna a zo života som mala pramálo radosti. Nevedomky som hľadala lásku, ktorú sa mi síce mama snažila dať, ale nie v takej miere, aby ma to uspokojilo.

Keď som mala štrnásť rokov, mama sa druhý raz vydala. Môj nový otec bol kresťan. Priniesol so sebou do rodiny vieru v Ježiša. Ale v Boha som veriť nevedela a ani nechcela. Okolo seba som totiž videla mnohých kresťanov, ktorí vyzerali smutní a znudení a taká som byť nechcela.

A navyše, Boh nebol hmatateľný, nemohla som ho vidieť! Pretože som mala s mamou dobrý, priateľský vzťah, fascinovalo ma, že verí v Boha. Aj ona mala ťažké detstvo, a teraz, ako hovorila, čerpá silu, lásku a radosť z viery v Boha. Mama naozaj vyžarovala lásku, ktorú som videla len zriedka! Často som na ňu bola napriek

tomu veľmi drzá, najmä v puberte, nadávala som jej a neraz robila napriek.

Ona ku mne naďalej zostávala dobrá a priateľská. Keď som mala problémy, pomáhala mi. To ma privádzalo do úžas-u, veľmi som to na nej obdivovala!

Moja vtedajšia kamarátka neverila v Boha a prepadla okultizmu. Nahovárala ma, aby som s ňou „zaklínala duchov“. Ďakujem Bohu, že ma to nestrhlo a na nič podobné som nepristúpila. Našťastie, vtedy som to považovala za hlúposť. No od nej som sa dozvedela, ako to robí a že to funguje. Až vtedy sa mi otvorili oči pre duchovný svet. Pochopila som, že na svete sú neviditeľní duchovia, ktorí môžu pôsobiť a vykonávať svoju moc v životoch tých, ktorí sa im otvoria. To mi nahnalo strach, lebo niečo také som nikdy predtým nezažila, ani som o tom nikdy nepremýšľala. Z rozprávania mojej prababičky, ktorá mala živú vieru v Ježiša Krista, som vedela, že verí v existenciu satana na základe Biblie, v ktorej sa o tom dočítala. Aj to som vtedy považovala za nerozumné, za výmysel ľudí. No po zážitku s kamarátkou som sa nechala poučiť. Dospela k záveru, že satan naozaj existuje.

S trochou logického myslenia som pochopila aj ďalšie súvislosti: „Keď existuje satan, musí existovať aj Boh.“ A obidvaja sú neviditeľní. V Biblii je o satanovi a jeho anjeloch napísané: „Nemáme dočinenia s telom a krvou, ale s mocnosťami a silami temnoty!“

Rozhodla som sa teda hľadať Boha. Urobila som najdôležitejšie rozhodnutie môjho života: svoj život chcem zveriť Bohu, nechcem patriť satanovi. Biblia celkom jasne hovorí, že buď sme deti Božie, alebo deti diabla. Buď patríme Bohu, alebo diablovi. Nedá sa nepatriť ani jednému z nich. Ja som nechcela patriť diablovi, to som vedela s istotou. Mala som možnosť pozorovať, že je to pravda (že ľudia patria buď Bohu,

alebo diabľovi). A pre mňa to bolo zrejme už len z pohľadu na ľudské zlo a na svet okolo seba.

Začala som chodiť do kresťanského zboru so svojimi rodičmi. Predtým som tento čas buď spala, alebo pozerala televíziu. Boh vo svojom Slove hovorí: „Neopúšťajte spoločné zhromaždenia. Majte spoločenstvo s ostatnými kresťanmi.“ Pripojila som sa k mládeži, kde ma srdečne privítali a začala som hľadať plán, ktorý má Boh pre môj život. Chcela som byť kresťankou a podľa toho aj žiť! Všetko podnikat' a rozhodovať s Ním, s Ježišom. Modlila som sa za svojho budúceho manžela a Pán ma vypočul.

Postupne som si všimla, že čím viac sa zaoberám Ježišom alebo čítam Bibliu, modlím sa a poznávam nové veci o viere, tým viac sa vytráca môj nepokoj a nespokojnosť so životom. Našla som zmysel života v Ježišovi Kristovi!

Aj dnes, keď už mám štyri deti a milujúceho veriaceho manžela, musím povedať, že som spokojná a už sa viac-menej nerozčuľujem. Zmizla aj moja vnútorná prázdnota, pretože ju bezo zvyšku naplnila Ježišova láska!

Haleluja, ďakujem, Ti, drahý Ježiš!

S pozdravom Annika

Môže to byť také jednoduché: Preč od satana, smerom k Bohu!

„...aby si im otvoril oči, aby sa odvrátili od tmy k svetlu a od satanovej moci k Bohu, a tak dosiahli odpustenie hriechov a účasť medzi tými, ktorí sú posvätení vierou vo mňa.“ (Skutky 26, 18)

Satan usiluje o to, aby tvoj život vzdialil od Boha tvojou zameranosťou na seba. Satan je reálna bytosť, ktorá pomocou klamstva urobila z našej zeme začarovaný diabolský kruh. Svojím klamstvom zvädza aj teba a chce ťa stiahnuť so se-

bou do večného zatratenia, ak sa jej vedome nevzoprieš. Ak si uvedomuješ, že v tvojom živote pôsobia temné sily, volaj k Ježišovi Kristovi. Ježiš na kríži zvíťazil nad mocnosťami temnoty, odzbrojil ich. Hriech, smrť a diabol stratili svoju moc nad každým, kto verí vo vzkrieseného Pána a kto sa mu odovzdal. Ježiš vstal z mŕtvych a má moc zasiahnuť v tvoj prospech. Každý, kto sa dobrovoľne a z vlastného presvedčenia odovzdá Ježišovi, zažije oslobodenie. Prestaň sa zahrávať s diablom a začni brať veci s Bohom vážne. Boží prísľub platí:

„Podriadte sa teda Bohu, ale vzoprite sa diablovi, a ujde od vás. Priblížte sa k Bohu a on sa priblíži k vám Očistite si ruky, hriešnici, a vy, rozpoltení, posväťte si srdcia!“ (Jakubov list 4, 7.8)

Viac ako kedykoľvek predtým používa satan médiá na to, aby do spoločnosti rozosial okultné praktiky, ako vykladanie kariet, horoskopy, jasnovidectvo, liečiteľstvo energiami a ďalšie zvody. Daj od toho ruky preč a varuj aj ostatných! Zavrhni a znič všetky svoje horoskopy a všetky okultné CD-éčka, časopisy, návykové látky a ostatné veci, všetko, čím ťa satan a jeho anjeli držia vo svojej moci a oberajú o život. Ježiš má moc oslobodiť ťa spod jeho vplyvu, ak chceš byť skutočne slobodný! O chvíľu sa dozvieš, ako jeden satanista našiel cestu k Bohu.

Zo satanistu nasledovník Ježiša

Volám sa Róbert a narodil som sa v bývalej NDR. Vyrastal som v malom meste so 7000 obyvateľmi. Keď som mal 11 –

12 rokov, rozhodol som sa spoľčiť sa s najsilnejšími chlapcami môjho veku. Predtým som bol dosť osamelý, preto som býval často terčom útokov a bitky. Mal som toho už dosť. Teraz som chcel ja ukázať druhým, odkiaľ padajú rany. Ako som povedal, tak som aj urobil a už zakrátko som sa priatelil s najhoršími darebákmi v meste. Postupne k nám prichádzalo čoraz viac ľudí. Najprv to vyzeralo celkom nevinne. Čoskoro

som však zistil, že môj nový priateľ bol schopný všetkého zlého a jeho brat ho ešte omnoho prevyšoval. Dlhé vlasy, čierne oblečenie, zlá a hlučná satanská hudba. To na mňa robilo dojem. Stále boli u neho na návšteve akési temné postavy. Aj to mi imponovalo. Chcel som byť za každú cenu pri tom. Keď som mal 13 rokov, šiel som spolu s nimi prvý raz do Berlína na najtemnejšie black-metalové stretnutie.

Celú noc som preflámoval. Chľastal som až do úmoru, nadával na ľudí a len tak všetkých zdravil hitlerovským pozdravom. Tieto víkendové hrôzy sa s pribúdajúcim vekom množili. Rodina sledovala, ako sa prepadávam, a predsa tomu nedokázala zabrániť. Už v mladšom veku som niekoľkokrát ušiel hrobárovi z lopaty. Alkohol a znova alkohol. Chľastanie sme volali alkoholokaust. Začalo vo mne narastať aj pohrdanie ľuďmi a s tým súvisiace názory. Nenávidel som ľudí len preto, že sú ľuďmi. Mojimi nepriateľmi boli židia, černosi a cudzinci všetkého druhu. Môj blížny bol mojím nepriateľom a nenávidel som aj sám seba. Národný socializmus v najtvrdšej podobe, nihilizmus, Nietzsche, Germánstvo (Oldin a Thor), SS, antisemitizmus, mizantropia (nenávisť k ľuďom), satanizmus (nie duchovná, skôr úderná

jednotka z pekla). Moje vnútro bolo rozorvané a v úplnom chaose. K tomu sa ešte pridali drogy. Bral som jednoducho všetko, čo sa mi ponúkalo. Vypukol vo mne neviazaný hnev na všetko živé. Chcel som byť už len zlý, pretože som si myslel, že len tak bude mať môj život zmysel. Kresťanov som nenávidel ako mor. Bol som doma u vrahov, bitkárov, satanistov, skinhedov a motorkárov. Tieto drsné typy ľudí ma načisto fascinovali a ja som chcel byť tiež taký. Preto som mal už v šestnástich medzi nimi svoje meno. Všetky peniaze som pchal do CD, alkoholu a podobných vecí. Bol so úplne odpísaný a vo vnútri viac mŕtvy ako živý. Z gymnázia ma medzitým tiež vyhodili, pretože som robil samé neprijemnosti a vynechával školu. Na strednej škole som sa trochu zmátožil, ale len veľmi povrchno. Naša banda už bola známa po celom meste mnohými bitkami. Cez víkendy som sa pohyboval už len po „akciách“ a rôznych koncertoch.

Na každom kroku ma obklopovala tma. Ako výraz sily a nenávisť k životu sme si vzájomne rezali ramená a spôsobovali sme si tak hlboké rany, po ktorých nosím dodnes stopy. Ale niekde vo svojom vnútri som stále pátral po zmysle života a umierania, pretože už vtedy som tušil, že to bahno, v ktorom tu žijem, nemôže byť všetko.

Keď som si zaobstaral vlastný byt, prišli na návštevu moji kamaráti – párty, chlást a drogy! Spil som sa do nemoty! Potom som zrazu dostal nápad spáchať samovraždu. Nič mi už nedávalo zmysel. Keď moji priatelia z ničoho nič vypadli, cítil som sa úplne opustený. Plakal som ako korytnačka. Stál som na balkóne a chcel som skočiť dole. Ale ako posledná záchrana mi prebleskla hlavou myšlienka na mojich rodičov. V zúfalstve som im zavolať a plakal do telefónu: „Ak si po mňa hneď neprídete, zajtra máte mŕtveho syna.“ Moji rodičia prišli. Boli z toho úplne vedľa a odviezli ma domov. Polovicu noci som preplakal. Potom som zaspal od vyčerpania. Na

druhý deň ráno som sa cítil ako po mŕtvi. Moji rodičia boli na mňa a mojich kumpánov totálne naštvaní. Pretože som si od tejto udalosti bol istý tým, že akékoľvek ďalšie zotrvávanie v tejto partii by pre mňa skôr či neskôr znamenalo istú smrť, rozhodol som sa z tohto vlaku za každú cenu vystúpiť. Vzdelanie som zavesil na klinec a čo najrýchlejšie som sa nechal naverbovať do armády. Videl som v tom šancu začať konečne sám rozhodovať o svojom živote a zmiznúť partii aj jej pokušeniu z dohľadu.

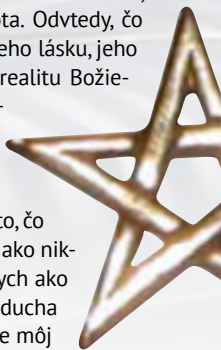
Jedného dňa som šiel so svojou kolegyňou do kina. Šli sme na film „Exorcizmus Emily Rose“. Nič som od toho neočakával, ale nevedomky to malo byť moje prvé stretnutie so živým Bohom.

(Napriek tomu by som však nikomu neradil pozerať tento film! Bola to len Božia milosť, že ku mne prehovoril cez niečo také diabolské!) Z filmu bolo zrejmé, že tu existujú nadpozemské, nadprirodzené mocnosti temnoty. Počas filmu sa mi vybavovali mnohé spomienky z mojej pochmúrnej mladosti. Jednoducho mi bola jasná existencia toho Zlého. Na konci filmu bola scéna, na ktorú v živote nezabudnem. Kňaz v nej číta list po zosnulej posadnutej Emily Rose. Jedna veta znela asi takto: „Ako môžete neveriť v Boha, keď vám ukážem diabla?“ V tom okamihu mi bolo, akoby na mňa ukazoval Boží prst. A tichý hlas mi hovoril: „Róbert, teraz už vieš, že som, pretože diabla si už v mladosti skúsil. Nemáš žiadnu výhovorku.“ Boh mal pravdu. Tu už nebola možná výhovorka. Do kina som vstúpil ako ateista a vyšiel som z neho ako veriaci človek. Teraz som síce vedel, že Boh je, no netušil som, ako ho mám viac spoznať. Pokúšal som sa ho teda hľadať. „Budete ma hľadať a nájdete ma, lebo ma budete hľadať celým svojím srdcom.“ (Jeremiáš 29, 13) Vtedy rovnako ako dnes, i po celú večnosť mu budem vďačný, že sa mi dal nájsť.

Počas mojej praxe v médiách, o polroka neskôr, viedol Pán môj život tak, že som sa stretol s pravým kresťanom. Cez neho som mohol konečne poznať Bibliu a mnoho ďalších kresťanov. Modlili sa spolu a mali sa radi tak jednoducho, že som bol hneď presvedčený o tom,

že majú niečo, čo mne zásadne chýba. Také prijatie a lásku som nikdy predtým nezažil. Bolo vo mne tisíce otázok. Jedna z nich napríklad bola tá, či je Ježiš naozaj odpoveďou na všetky otázky. Za každú cenu som to musel zistiť, pretože od toho teraz závisel môj život. O niekoľko týždňov som sa napokon rozhodol dať Ježišovi svoj život aj smrť. Vedel som, že ak je pravdou, čo je napísané v Biblii, až doteraz som žil iba pre satana a bol som so všetkými svojimi hriechmi vlastne len živou mŕtvolou, ktorá čaká, kým príde jej koniec. Chcel som žiť, jednoducho len žiť a byť slobodný od všetkých tlakov a závislostí! S tým som prišiel ráno do kancelárie a skôr ako som začal pracovať, prvý raz v živote som si kľakol a nahlas som sa modlil: „Pán Ježiš, prosím, odpusť mi moje hriechy a daj mi večný život. Keď zomriem, chcem prísť do neba. Prosím, obnov ma a daj môj život do poriadku.“ Tak nejako som sa modlil a potom som jednoducho vedel, že som konečne našiel zmysel svojho života. Odvtedy, čo som odovzdal Ježišovi svoj život, prežívam jeho lásku, jeho starostlivosť, jeho zásahy a nadprirodzenú realitu Božieho kráľovstva. Nechal som sa pokrstiť a pravidelne chodím do zboru, ktorý je verný Biblii. Keď to zhrniem: stal som sa novým človekom. Boh každý deň pracuje na mojom charaktere a dáva mi čoraz hlbšie pochopiť to, čo pre mňa Ježiš na križi urobil. Som taký voľný, ako nikdy predtým a milujem Boha aj svojich blížnych ako samého seba. On uzdravil moje telo, dušu i ducha a dal mi tiež nádhernú úlohu a povolanie pre môj

život. Na jeho slávu smiem získavať ľudí pre Krista a šíriť živú nádej evanjelia.

Môžem povedať len Haleluja!

Robert

Satan ťa ovplyvňuje

Musíš si uvedomiť jednu vec: Boh existuje a Jeho slovo je pravda. Preto je logickým dôsledkom to, že existuje aj satan, ktorý chce tvoj život ovplyvniť zlým smerom. Satan je nazývaný „anjel svetla“. Vždy sa „javí“ tak, ako by jeho návrhy boli dobré! Ale satan nás vedie vždy „za svetlo“. Kedysi býval Božím najvyšším anjelom, no povyšoval sa a vzpierať sa Bohu. Odvtedy sa pokúša stiahnuť ľudí na svoju stranu a vťahnuť ich do večného zatratenia. Nezniesie, keď ľudia žijú dobrovoľne a z presvedčenia v súlade s Božou vôľou. Satan chce, aby sme boli zlomyseľní voči Bohu, aby sme k nemu mali odpor, aby sme konali svojvoľne a sebecky. Prejavuje sa v nás a cez nás tak, že nám podsúva svoje myšlienky. Tak sa zmocňuje „bezbožnej“ túžby, aby vykonával svoju moc nad ľuďmi a prostredníctvom ľudí (Efezanom 2, 1–3). Ak človek nežije dobrovoľne pod Božou vládou, nebude sa vedieť ovládať. Tu a tam sa podvolí satanovým myšlienkam a vášniam – a zhreší.

Čo je vlastne hriech?

Hriech nie je iba pojem na označenie zlých skutkov, ale „hriech“ je vzťahovým pojmom, ktorý označuje predovšetkým narušený vzťah medzi človekom a Bohom.

Boh je zosobnené meradlo všetkých vecí, preto by sme sa mali orientovať osobne na neho, na jeho slovo, hodnoty a príkazy. Ak však Boha vierou „nevnímame“, staneme sa sebeckými, samospravodlivými a nespravodlivými – čo je

potom hriech v akcii – porušujeme Božie prikázania (1 Jánov list 3, 4)

Božie prikázania však nemôžeš oddeliť od Božej osoby. Predstav si, že by som prestrčil desať prstov cez papierovú stenu a aj keby zostala moja postava skrytá, tých desať prstov je stále súčasťou môjho tela. Keď zlomíš malíček, budeš mať problém priamo so mnou a nemôžeš to ospravedlniť tým, že povieš: „Veď to bol iba malíček!“ Pozri sa na tých 10 prikázaní:

„Ja som Pán, tvoj Boh, ktorý ťa vyviedol z egyptskej krajiny, z domu otroctva. Nebudeš mať iných bohov okrem mňa. Neurobíš si modlu, ani nijakú podobu toho, čo je hore na nebi, dolu na zemi alebo vo vode pod zemou. Nebudeš sa im klaňať, ani ich uctievať, lebo ja, Pán, tvoj Boh, som žiarlivý Boh, ktorý trestá nepravosti otcov na deťoch do tretieho a štvrtého pokolenia u tých, čo ma nenávidia, milosrdenstvo však preukazuje až do tisícého pokolenia tým, čo ma milujú a zachovávajú moje príkazy.

Nevezmeš meno Pána, svojho Boha, nadarmo. Lebo Pán nenechá bez trestu toho, kto bude brať jeho meno nadarmo.

Pamätaj na deň soboty, aby si ho svätzil. Šesť dní budeš pracovať a tvoriť všetky svoje diela, siedmy deň je však sobota Pána, tvojho Boha. Vtedy nebudeš konať nijakú prácu ani ty, ani tvoj syn alebo tvoja dcéra, ani tvoj sluha alebo tvoja slúžka, ani tvoj dobytok, ani cudzinec, ktorý býva v tvojich bránach! Lebo za šesť dní Pán utvoril nebo a zem, more a všetko, čo je v nich, v siedmy deň však odpočíval. Preto ho Pán požehnal a zasvätil ho.

Cti svojho otca a svoju matku, aby si dlho žil na zemi, ktorú ti dá Pán, tvoj Boh.

Nezabiješ.

Nescudzoložíš.

Nepokradneš.

Nevyšloviš krivé svedectvo proti svojmu blížnemu.

Nepožíadaš dom svojho blížneho, ani nepožíadaš manželku svojho blížneho, ani jeho sluhu, ani jeho slúžku, ani vola, ani osla, ani nič, čo je tvojho blížneho.“ (2. Mojžišova kniha 20, 2–17)

Nebol by život krásny, keby všetci ľudia zachovávali Božie prikázania? Tieto prikázania sú výrazom Božej podstaty – máme žiť v súlade s Bohom – dobrovoľne a z presvedčenia, a nie zo strachu alebo z donútenia. Apoštol Ján napísal:

„...o čokoľvek prosíme, dostaneme od neho, lebo zachovávame jeho prikázania a robíme to, čo sa mu páči.“ (1. Jánov list 3,22)

A tým, ktorí pobiehajú okolo a snažia sa ľuďom nahovoriť, že Božie prikázania už nemusíme zachovávať, apoštol Ján dôrazne hovorí:

„Lebo láska k Bohu je v tom, že zachovávame jeho prikázania; a jeho prikázania nie sú ťažké.“ (1. Jánov list 5,3)

Kto miluje Boha, robí tak preto, že BOH je DOBRÝ a tiež preto, že sa človeku nemôže stať nič lepšie, ako keď môže počúvať vševediaceho, dobrého a milujúceho Boha! Kto má toto presvedčenie, pre toho je zachovávanie Božích prikázaní ľahké!

Satan je pomenovaný tiež „diabolos“, čo znamená „pôsobiaci zmätok“. Všetko obrátil, zamotal a postavil na hlavu:

Všetky hodnoty a Božie meradlo pre spravodlivé konanie. Všetci ľudia sú samospravodliví a myslia si, že sú v práve, keď sami rozhodujú o tom, čo je dobré a čo zlé, čo je dôležité a čo nie je dôležité – pozri sa sám na chaos, ktorý vládne vo svete! Svet sa stal začarovaným kruhom, v ktorom sa satan prejavuje cez nás, samospravodlivých ľudí a samospravodlivosť je hriech, pretože v tomto prípade sa Boh nemôže v nás ani cez nás prejavovať.

Dôležité je: nie sme hriešnici preto, že hrešíme, ale hrešíme, pretože sme hriešnici – náš vzťah k Bohu je narušený.

Všetci chcú byť voľní, byť sami sebe páni, ale nikto nie je pánom sám sebe! Buď slúžime Bohu dobrovoľne a z presvedčenia, takže nás môže vytiahnuť z každého začarovaného kruhu, alebo sme zajatí pod vládu satana, v kolotoči sebeckta a nevery a to aj vtedy, keď tomu nechceme veriť. Následky sú: skazené hriešne bytie a myšlienky, možno „dobré skutky“, ale z nesprávnych motívov, hriech všetkého druhu, závislosti, strata zmyslu, narušené vzťahy, samota, problémy s identitou, pokrytectvo, sústredenie sa na seba a pod. Oslobodiť človeka môže iba rozhodné obrátenie sa od satana a jeho klamstiev k Bohu a k pravde. Kto sa naozaj obráti k Bohu, odvracia sa zároveň od všetkého bezbožného. Niektorým sa to zdá ťažké, pretože sú nedôslední a maloverní. Lenže ktorý fanúšik Slávie bude zároveň spievať hymnu Sparty? Niečo také sa jednoducho nerobí. Neexistuje to. Kto môže slúžiť Bohu a zároveň robiť veci spoločne s bezbožnými? Ľudia si hovoria, že sú kresťania a doma na počítači hrajú strieľačky... Akí sú zaslepení! Tvrdia: „Je to len hra.“ Ale Ježiš hovorí, že máme udržiavať svoju myseľ čistú! Zachovávanie prikázani

začína práve v našej myšli. Kde inde?! Aké bezmyšlienkovité „kresťanstvo“ sa to v súčasnosti preferuje? Keď je kresťan len polovica, je ako vykydaný hnoj. Buď sa daj Bohu úplne, alebo to radšej vzdaj. Boh chce uzdraviť celý tvoj život, ale na to potrebuje všetky oblasti života. Boh ťa môže vybudovať, ale iba vtedy, keď chceš byť naozaj úprimný. Povie ti to predsa samotná logika:

***Dôveruj predsa tomu, kto ťa stvoril,
len on najlepšie vie, ako sa môže tvoj život vydať.***

***Dôveruj tomu, kto za teba zomieral,
len ten to s tebou môže myslieť dobre.***

Nejaký bezbožný hriešnik sa dostal vedome dokonca do okultizmu, spustil sa s duchmi a démonmi a upísal im svoj život. Ale ani to nemusí byť koniec! Ježiš je víťaz! Dôležité je, aby si vedel: Nemusíš byť práve praktizujúcim satanistom na to, aby si sa dostal do diabolského začarovaného kruhu hriechu a večného zatratenia. Ale rovnako dôležité je niečo iné: Ježiš ťa chce prijať bez ohľadu na to, ako vyzerá tvoj život. Elena, bývalá drogovovo závislá prostitútko, by o tom mohla skladať piesne!

Zo šliapania ulice do milujúceho náručia nebeského Otca

Volám sa Elena. Narodila som sa 16. 6. 1984 v Orenburgu v Rusku. Svojho otca som nikdy nepoznala, preto musela matka veľa pracovať, aby pre nás zarobila dostatok prostriedkov na prežitie. Mala pre mňa teda málo času a ja som bola často sama doma. V trinástich rokoch som vyfajčila svoju prvú cigaretu a začala piť alkohol. V pätnástich som so svojím vtedajším priateľom prvý raz vyskúšala jointa. Bolo mi z toho tak zle, že som už nikdy viac drogy nefajčila. Keď som mala šestnásť, odsťahovali sme sa s matkou z Ruska do Berlína. Tam som sa zoznámila s mladým mužom a hneď som otehotnela. Krátko po pôrode svojej dcéry Kathariny som spoznala ľudí, ktorí mali dočinenia s heroínom. Prehovorili ma, aby som si tiež niečo vzala. Pretože som bola preťažená a bola som v situácii, keď som nevedela, ako ďalej, začala som nakoniec tiež s heroínom. Pre mňa to bolo všetko nové a bolo toho príliš. Nová krajina, nová reč, tak skoro tehotná, narodenie Kathariny bez jej otca atď. Keďže som bola závislá od heroínu a nebola som schopná vychovávať Katharinu, poslala som ju k matke. Odvtedy to šlo s mojím životom naozaj z kopca. Drogy ma úplne ovládli. V roku 2005 som sa ich konečne chcela zbaviť a dať svoj život do

poriadku, a tak som šla na desať mesiacov na liečenie, no po skončení som do toho znova spadla. Dôvodom bolo asi to, že všetci z mojej skupiny sa tiež vrátili k drogám a ja som sa sama nudila. Chcela som byť konečne samostatná, vyučiť sa,

mať vlastný byt – ale to všetko trvalo príliš dlho. Keď som sa vrátila k heroínu, ešte viac som pociťovala svoje zlyhanie a bola som sklamaná sama zo seba. Vždy znova som sa pokúšala odpútať od drog, ale bola som veľmi slabá. Namiesto toho, aby som bola konečne čistá, sklízavala som čoraz hlbšie a spotreba heroínu bola stále väčšia, až som to už nevládala financovať. Aby som získala peniaze na drogy,

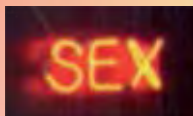
skončila som nakoniec ako prostitútka v uliciach Berlína. Tam som piaty raz otehotnela. Medzitým som mala trikrát potrat. Keďže som teraz nebola zdravotne poistená, nemala som trvalé bydlisko a bála som sa, že bol na mňa vydaný zatykač, lebo som obchodovala s drogami, potrat u lekára som nepodstúpila. VĎAKA BOHU! Aj keď som mala čím ďalej väčšie brucho, pokúšala som sa zahnať tehotenstvo konzumáciou drog a naďalej som si zarábala ako prostitútka. Ale vždy, keď som bola sama, plakala som. Bola som zúfalá, nevidela som žiadne východisko. Moja babička mi v detstve často rozprávala o Ježišovi, preto som sa vo svojom zúfalstve modlievala k Bohu. Mohol by mi pomôcť z tejto beznádejnej situácie? Nevedela som... V júni 2008 som bola tehotná už osem mesiacov a stále som sa živila ako prostitútka, úplne závislá od heroínu. Tu sa však stal ten vytúžený zázrak. Boh doslova zasiahol do môjho života. Naozaj som sa jedného večera na ťahu zoznámila s kresťanmi, s Jörgom a Piou Kohlheppovcami z organizácie Budúcnosť pre teba. Rozprávali mi o Ježišo-

vi a o tom, že len on ma môže úplne oslobodiť. Odrazu bolo všetko zasa také blízke. Spomenula som si na príbehy o Ježišovi, ktoré som počúvala od svojej babičky. Vedela som, že to nebola náhoda. Boh vypočul moje modlitby! Pomaly som si k obidvom vybudovala dôveru. Pomohli mi získať zdravotné poistenie a sprevádzali ma do nemocnice. Bolo to 3. 7. 2008, keď prišla na svet moja druhá dcéra Jasmin, žiaľ, pod silným vplyvom drog. V tom čase som bola, žiaľ, ešte stále závislá, a tak musela byť Jasmin štyri týždne liečená na jednotke intenzívnej starostlivosti (morfiom). Ja som teraz síce vedela, že Ježiš mi pomohol, ale cítila som obrovskú vinu, keď som videla Jasmin ležať na jednotke intenzívnej starostlivosti. Čo som len tomu bábätku urobila? Čo z tej maličky bude? Nevedela som vydržať ten psychický tlak, a tak som znova utekala pred zodpovednosťou a zmizla som medzi drogami. VĎAKA BOHU, Jörg a Pia sa intenzívne starali o Jasmin, nosili tú malú celé hodiny na rukách, aby zmiernili jej abstinenčné príznaky. Pritom sa so svojimi kresťanskými priateľmi modlili za malú a aj teraz Ježiš úžasne zasiahol, takže Jasmin

„Vďaka, Pán Ježiš“

„odvykačku“ dobre zvládla a dnes je úplne zdravým dieťaťom. Pretože som ešte stále bojovala s drogami, šla Jasmin z nemocnice najprv na pol roka k Jörgovi a Pii, ktorí sa o ňu výborne starali. Môj život v tom čase prebiehal ako horská dráha, raz som bola skoro bez drog, no v ďalšom okamihu som bola zasa v tom. Ale Ježiš, moja matka, Jörg a Pia aj ostatní spolupracovníci organizácie Budúcnosť pre teba to so mnou nevzdávali. Konečne po pol roku som sa pomocou modlitieb a stálej podpory úplne zbavila drog. Teraz som sa chcela celkom odovzdať Ježišovi a nechala som sa pokrstiť. Keď dnes, v októbri 2009, hľadím späť na svoj život, môžem len povedať, že naozaj existuje živý Boh. Bez neho by som sa nikdy z tej beznádejnej situácie nedostala. Bola som tak veľmi zaťažená vinou, a predsa mi Ježiš všetko odpustil. Uzdravuje moje srdce a v uplynulých ôsmich mesiacoch ma bohato obdarovával. Som mu nesmierne vďačná, že ma oslobodil od tých diabolských drog,

vrátane cigariet.

Smela som na vlastnej koži prežiť: „Koho Ježiš oslobodí, je skutočne slobodný!“ Ján 8,36.

A stal sa ešte jeden zázrak: Aj keď som svoju matku tak veľmi sklamala, opäť ma prijala k sebe domov a teraz sa obidve staráme o moje dve sladké dcéry. Aj Katharina sa už rozhodla pre Ježiša a chodíeva pravidelne do detského klubu. Som Bohu z celého srdca vďačná, že nás ako rodinu zasa spojil a že mi dal dve také nádherné deti, ktoré veľmi milujem!

Elena

Som taký šťastný, keď vidím, ako ľudia reálne prežívajú Božie zaslúbenia a tvárou v tvár tejto skutočnosti nemôžem pochopiť, že sa toľkí obmedzujú len sami na seba a v dôsledku

toho upadá celá spoločnosť. V súčasnosti je všetko normálne! Každá forma smilstva je normálna, predmanželský sex je normálny, potrat je normálny, prostitúcia je normálna, nevera je normálna, pornografia je normálna... Kto sa ešte zaujíma o to, čo považuje za „normálne“ Boh? Boh má svoj názor na všetko, čo robíme a nie je mu jedno, ako žijeme! Ak žijeme v rozpore s Božími zákonmi a normami, potom žijeme „ne-normálne“, bez ohľadu na to, či je to spoločensky prijateľné, alebo nie a je tiež jedno, čo si o tom myslia druhí, pretože náš život takto nemôže fungovať správne! Na večierkoch majú všetci nasadené masky a „zdanlivo“ sa výborne bavia. Ale je to len zdanie, pretože „anjel svetla“ nás vedie do úplnej tmy! Lásku, pravú radosť a naplnenie tam nenájdeme. Viac vám o tom povie Sindy.

Hľadanie života a lásky

Narodila som sa a vyrástla v NDR. Moji rodičia ma viedli k morálnemu a náboženskému spôsobu života. Napriek tomu som mala stále pocit, že nie som milovaná a nemám žiadnu hodnotu. Aby som unikla tejto skutočnosti, trávila som svoje detstvo v snoch a fantázii. Čoskoro som si uvedomila aj pôsobenie moci erotických myšlienok a pocitov. Čoraz viac ma zaujímali chlapci a muži, medzi inými výtržníci, skinhedí a rasisti. Prijala aj ich znaky.

Hnaná túžbou po láske som si začala s rôznymi mužmi. Boli násilní, ženatí, omnoho starší, spútaní, často aj promi-

není od filmu, športu, hudby, politici, vojaci... Precestovala som USA, Stredozemie, a to všetko v drahých hoteloch so šampanským a v prepychových autách. No po týchto krátkych epizódach vo mne zostávala veľká prázdnota a cítila som sa hrozne. V pätnástich rokoch som na spoločnom voľnočasovom pobyte spoznala Jörga z organizácie „Budúcnosť pre teba“. Bol to kresťan. Dlhé roky zasahoval do môjho života návštevami alebo telefonátmi. Stále znova mi rozprával, že Ježiš ma môže uzdraviť a oslobodiť. Ja som však nechcela. Takže som pokračovala ako modelka a prostitútka v starých modeloch správania. Už som nemala pokoj. Prenasledovali ma zlé sny plné démonov a znásilnení. K tomu sa pripojili aj myšlienky na samovraždu. Nakoniec som naozaj bola znásilnená a uvedomila som si, aký je satan skutočný a ak takto ničí človeka, musí existovať aj Boh, ktorý ma môže uzdraviť z týchto zranení a oslobodiť zo sexuálnej zviazanosti. Potom som prvý raz dostala pohlavnú chorobu. Kričala som k Bohu o pomoc. Chcela som odísť do kláštora, aby som mohla odolať všetkým sexuálnym pokušeniam.

Jörg mi i vtedy pomohol. Okrem toho som v jednom kresťanskom časopise čítala svedectvo bývalej pornohviezdy, ktorú Ježiš premenil. Všetko sa vo mne zrútilo. Prvý raz som pochopila, že jej bývalý život je taký, ako môj súčasný. Vyhľadala som ju. Povedala mi, že potrebujem BOHA, JEŽIŠA A DUCHA SVÄTÉHO. Skutočný vzťah, nie iba náboženstvo. Útočili na mňa satanove lži, ale Ježišove slová boli plné lásky, odpustenia a prijatia. Tieto slová čoraz viac napĺňali moje srdce, až nakoniec zvíťazil, pretože Ježiš už zvíťazil na kríži! Smela som mnoho vecí opustiť a mnohým ľuďom odpustiť, čo mi najprv pripadalo ťažké. Potrebovala som na to 23 rokov, aby som pochopila, že všetko, čo sa vzpiera Bohu, musí zomrieť, pretože JEŽIŠ žije – a ja smiem večne žiť s ním. Ježiš miluje mňa aj každého človeka. Je to milosť a nezaslúžený

dar. Len prostredníctvom neho som tým, čím som. Jeho bezpodmienečná láska ma zmenila. S mužmi sa môžem stretávať so zdravým postojom, no mnohé zranenia sa musia ešte uzdraviť. Viem, že môj nebeský Otec to urobí. Dnes som ja sama spolupracovníčkou evanjelizačného združenia „Budúcnosť pre teba“ vo vykričanej štvrti. Na srdci mi leží mnoho žien, ktorým môžem byť svedectvom, aby našli svojho Záchrancu. Viac informácií:

www.zukunft-fuer.dich.de

hope@zukunft-fuer-dich.de

Sindy

Jörg, ktorý okrem iného pomáha aj prostitútkam v Berlíne a smel spolu s Ollim a jeho tímom viesť Sindy k Ježišovi, by chcel k tejto téme ešte niečo povedať.

Odkaz do „štvrte červených svetiel“

„Sex, láska a sny“ je napísané veľkými svetelnými písmenami na obrovskom sex-kine v štvrti červených svetiel v Berlíne. Naplnený sex, pravú lásku a sny o naplnenom živote tu hľadá každý! Ale tá reklama nespíňa, ako to často býva, to, čo sľubuje... Od roku 2005 sme s manželkou viedli v tejto štvrti mnoho rozhovorov s prostitútkami, záletníkmi, pasákmi a drogovými dílmi. Uvádzame šokujúce výsledky týchto rozhovorov:

Prostitútky, ktoré boli často zneužívané alebo znásilnené už v detskom veku, nemajú žiadny rešpekt pred mužmi „hnanými pudmi“, sú plné odmietania a nenávisť, niet tu ani stopy po láske! Sny o naplnenom živote sú už dávno pochované, ich životy im nedávajú zmysel.

Záletníci žijú so zlým svedomím, že podviedli svoje ženy. Ich vzťah už často z toho dôvodu skončil, alebo sú kvôli svojej sexuálnej závislosti už iba otrokmi vlastnej žiadostivosti a úplne neschopní ďalšieho vzťahu! Naplnený sex v štvrti červených svetiel dosiaľ nikto z nich nenašiel.

Pasáci, ktorí majú zdanlivo všetko, po čom ľudia túžia, sa cítia v srdci osamelí, studení a prázdni.

A drogoví díleri v sebe popierajú akékoľvek city, pretože inak by si museli pripustiť, že mnohí z ich „zákazníkov“ už zomreli na predávkovanie drogami.

Sex, láska a sny

v štvrti červených svetiel je diabolská lož!

Vy všetci ste už zaplatili dosť vysokú cenu, preto nebehajte ďalej za touto lžou. Chceme ti dnes povedať, že tvoje túžby po naplnenom sexe, pravej láske a sny o naplnenom živote môžu byť uspokojené bez ohľadu na to, aký beznádejný je práve teraz tvoj život. Aby sa to mohlo stať, musíš sa pevne chytiť toho, ktorý nikdy neklame a nedáva žiadne prázdne sľuby – Ježiša, ktorý v evanjeliu Jána 10,10 hovorí: „Prišiel som, aby som ti dal život v hojnosti!“ Ježiš ti chce dať naplnený život vo všetkých oblastiach. Ježiš je autorom pravej lásky, naplnenej sexuality v manželstve a víťazného života. Žijeme s Ježišom už celé roky a hovoríme z vlastnej skúsenosti. Žijeme v šťastnom manželstve s pravou láskou, vernosťou a naplnenou sexualitou a mohli sme pomôcť už niekoľkým

stroskotaným ľuďom zo štvrti červených svetiel k naplnenému životu s Ježišom Kristom.

Jörg & Pia

Anni urobila to jediné správne, čo sa dá urobiť, keď ide o voľbu toho pravého životného partnera! Dôverovala Bohu.

Ježiš mi dal manžela

Keď som mala 15 rokov, prosila som v modlitbe Boha o manžela. Mala som strach, že keď si budem manžela hľadať sama, manželstvo sa skončí skôr alebo neskôr v troskách!

V Biblii sa mi páčilo, že ľudia si boli v manželstve verní až do konca života. V Biblii som obdivovala, že ľudia si boli v manželstve verní až do konca života, keď im Boh našiel partnera, napr. Abrahám a Sára. Aj ja som tak chcela žiť, pretože dnes je vernosť skôr nedostatkovým tovarom. Ľudia krachujú na predstave, že Boh im nemá čo povedať k voľbe partnera. Ja som chcela dôverovať Bohu, a tak som ho prosila o správneho manžela. Premýšľala som: radšej žiadneho muža ako zlého, pretože zlý muž by mi zruinoval celý život! Prosila som teda Boha, aby mi dal muža, ktorý bude kresťan, pretože som vedela, že Boh by nežehnal manželstvo s nekresťanom! Prosila som za muža, ktorý mi bude

vedieť vysvetliť a objasniť mnohé veci z Biblie, ktorý bude starší ako ja, bude mať zmysel pre humor, pretože sa rada smejem, a ktorý mi zostane verný až do konca života. Verila som, že Boh mi dá takého muža, ak to bude jeho vôľa. O dva roky som sa dostala na biblickú školu, kde som si chcela odpracovať svoj „sociálny rok“ a chcela som sa tam tiež dozvedieť niečo viac o Bohu – to bol môj hlavný cieľ. Tam som sa zoznámila so svojím terajším manželom. Je o 7 rokov starší ako ja, má zmysel pre humor, je kazateľ a biblický učiteľ a sme si verní tak, ako to Biblia hovorí. Nikdy by som si nebola pomyslela, že to pôjde tak rýchlo. Boh vypočul moju modlitbu! Dnes som 7 rokov šťastne vydatá a spoločne sledujeme, ako Boh žehná nášmu manželstvu, pretože obidvaja sa riadime Božím slovom, spoločne sa modlíme a spoločne dávame pozor na to, aby sa satan nemiešal do nášho života!

Môžeš sa nám vysmiať a môže sa nám vysmiať aj celá spoločnosť! Mali by sme sa vari hanbiť za to, že žijeme naplnený život a v naplnenom manželstve? Máme sa hanbiť za to, že sme si verní? Zabudni na to! Pravá láska a správna životná orientácia je možná len u Ježiša, ako vám o tom bude rozprávať Michael.

Ako som sa stal homosexuálom – a ako ma Ježiš oslobodil!

Mal som bezstarostné detstvo, no k svojmu otcovi som mal nezdravý vzťah, lebo pre zaneprázdnenosť v zamestnaní na mňa nemal čas. Viazal som sa čoraz viac na moju babičku a matku, ktoré sa o mňa najviac starali. Moji priatelia a priateľky ma prijímali, no nechápali ma. Stále mi hovorili: „Ty si teploš!“ „Čo?“ Ako dieťa som v tom čase nevedel, čo je to homosexualita.

Aj keď som nevedel, čo som a čo by som chcel, ostatní hovorili, že vedia, ako to so mnou je. Svojimi predsudkami ma zaradili do klišé homosexuála. Ak naozaj zavčasu uveríte tomu, že ste homosexuál a vyskúšate to, potom sa „vierou a činmi“ skutočne stanete homosexuálom! Cítiš, že predsudky môžu napáchať mnoho zla?

V tom čase som často sníval o žene, deťoch, šťastnej rodine a snažil som sa zblížiť so ženami. Aj keď nie bez úspechu, ale stále v podvedomí s myšlienkou, že sa to aj tak nepodarí, pretože určite som homosexuál. Začal som teda chodiť do barov pre homosexuálov s nádejou, že tam nájdem odpoveď alebo naplnenie svojich snov. Nechcel som, aby som sa musel pretvárať. Bol som mladý, neskúsený a nie práve určený pre denný život. Preto nebolo ťažké pritiahnúť pohľady a pozornosť iných na seba. Každopádne to bolo ľahšie ako s dievčatami, ktoré chceli byť dobývané a ja som dosť nesmelý a možno som mal strach z toho, že urobím niečo nesprávne. U mužov som dostal to, čo som potreboval. Po-

zornosť, uznanie a splnenie iných prianí. To sa mi veľmi páčilo. Nemusel som sa ani veľmi namáhať. Vábili ma tým, že mi kládli svet k nohám. V tom čase mi ešte nebolo jasné, že mi môžu nasadiť putá a že som na najlepšej ceste k ťažkej závislosti. V sedemnástich to začalo naplno. Diskotéky, chlapci, sex a takzvaná láska. Chcel som všetko vyskúšať a zároveň najst' svoju veľkú lásku. Chcel som jedného na celý život, ale tiež každého, ktorý sa mi páčil do postele.

Dokonca som sa stavil, že určitých chlapcov dostanem a mnoho stávk som vyhral. Mal som tri vážne známosti, ale žiadna nesplnila to, čo som od nej očakával a z predstáv zostalo len veľké sklamanie. Hľadal som naplnenie a šťastie na večierkoch, v známostiach na jednu noc a v krásnych chvíľach s niekoľkými aférami. Večierky sa po roku stali pravidlom, realita a hlboké prázdno v mojej duši ma doháňali. Skutočnosť vyzerala inak, ako by som si prial. Sexuálne naplnenie pominulo a túžba viac si užiť ma hnala od jednej známosti na jednu noc k druhej. Hovorí sa, že ak máš sex, je to výhra. No opak je pravou: Prehráš! Stratíš lásku, schladneš, zncitlivieš, si vyžmýkaný a egoistický.

Treba nejakú zmenu, okay... ale to som celý čas skúšal: Zlepšiť sexuálny život – prežiť fantáziu, drahé hotely, drahé autá, kiná, večierky, priatelia, krásne večery, šperky, peniaze, koničky a ešte omnoho viac... všetko som vyskúšal, zo všetkého som chcel niečím prispieť ku kvalite života. Ale jedno mi stále chýbalo – život samotný!

Potom som si spomenul na svoje detstvo, na svoju matku a na to, čo ma učila, na to, čo ma vnútorne neustále zamestnávalo. JEŽIŠ! On to bol, ktorý je ŽIVOT! Jeho predsa volajú Spasiteľ! On predsa miluje. Moja matka ma pozvala k jednému zo starších v zbore a po rozhovore s ním mi bolo všetko jasné: „Som na zlej koľaji, nešťastie mi stojí v ceste.“ Musel som sa rozhodnúť, a to som aj urobil. Potom nadišla

tá najšťastnejšia chvíľa môjho života. Dal som svoj život Ježišovi Kristovi. Všetko sa zmenilo. Zmenil som sa jeho nezašlúženou láskou. Bol to on, kto ma prijal takého, aký som, kto mi rozumel a u koho som sa nemusel pretvarovať. Už som nemusel hľadať. Bol som nájdený a ja som to prijal. Prijal som stav milovaného človeka bez toho, aby som musel niečo dávať. Už som nebol schopný ďalej žiť svoj starý život, škodilo mi to. Prišlo to jedno po druhom. Môj vtedajší partner sa odsťahoval z môjho bytu, priatelia ma opustili... Ale do môjho života vstúpilo omnoho viac! – Láska, pravda, pokoj, radosť, šťastie, zmysel a život samotný.

Dnes už toho viem viac, pretože mám Božie slovo. Žijem s ním, získal som skúsenosti a dostal lásku. Dnes viem, že som žil v smilstve. Boh hovorí: „Stvoril som muža a ženu, aby boli jeden pre druhého.“ Len jeden muž a jedna žena sú si súdení, aby žili v jednom manželstve. Takže sex pred alebo s niekoľkými partnermi/partnerkami je smilstvo, hoci to dnes málokto uznáva. Skutočnosťou však zostáva, že odlúčenie od Boha je nepriateľstvom s Bohom a to je hriech. Homosexualita je tiež hriech, je to odvrátenie sa od Boha, od jeho prikázaní, ktoré nám dal z lásky, aby sa život vydaril! Je to neposlušnosť. Taký vzťah totiž nemôže existovať v láske a šťastí, pretože Boh je láska!

Na niečo by som chcel jednoznačne upozorniť: Človek sa nenarodí ako homosexuál, ale za istých podmienok sa ním môže stať. Nie je to ani choroba, je to hriech! Nie je to doživotné. Je možné vyslobodiť sa z toho!

Po stretnutí s Ježišom som bol veľmi roztržitý. Žiaľ, obvinil som Boha. Pýtal som sa ho: „Prečo som sa stal homosexuálom? Prečo som sa mohol zamilovať do chlapcov? Prečo som si vytvoril cit pre chlapcov? Ja som predsa nebol na vine, ja za to predsa nemôžem!“ Našiel som odpoveď: Po prvé: Určité okolnosti v mojom detstve podpo-

rili homosexualitu. Ale na druhej strane dnes viem, že tieto pocity mi nedal Boh, ale satan, ktorý zasiahol do môjho sveta citov a myslenia aj cez vety, ako: „Si teplý!“ Bol to on, kto mi to všetko spríjemnil. Pretože som do toho šiel z vlastnej vôle, bola to moja vina, že som uveril tomu, že môžem milovať len chlapcov a že je to láska. Bol som zvedený. Túto otázku som v Biblii veľmi dôkladne študoval, získal som aj vlastné skúsenosti a dnes môžem povedať, že vyhlásenia v Biblii nie sú fanatické ani vzdialené od života, ale úplne súhlasia s mojimi skúsenosťami. Spoločnosť ti chce nahovoriť, že sa narodíš ako homosexuál a že to je normálne. Nie je to však pravda! Satan sa snaží všetkými možnými spôsobmi zničiť šťastný život s Bohom a homosexualita je jeden zo spôsobov, ako by to chcel dosiahnuť. Viem, o čom hovorím! Tu však ide o získavanie niekoho pre zlú vec, nie o skutočnú sexuálnu orientáciu! Preto je také ľahké byť zvedený na akékoľvek neresti, lebo všetci hľadajú skutočnú lásku!

Pravá láska je niečo, čo mnoho ľudí dnes už nepozná a nevie to ani opísať. Hovorí sa o láske – a mieni sa tým sex. Láska chce pre bližneho len to najlepšie, no väčšina hľadá iba vlastné uspokojenie, bezbožnú nenásytnosť. Je jasné, že všetci chceme lásku, zmysel života, pokoj a pravdu. Alebo to nechceš? Aby sme to však dostali, musíme vedieť, čo je láska, šťastie, pokoj a pravda.

Predtým ako som poznal Ježiša a stal sa Božím milovaným dieťaťom, hovoril som stále o láske a myslel som si, že milujem a som milovaný. No bol to omyl. Bola to len lož a klam. To som spoznal až vtedy, keď som stretol jedinú pravú lásku – lásku Božiu. Padol som na kolená, po tvári mi tiekli slzy a pýtal som sa sám seba, ako som len mohol predtým takto žiť. Bez neho! U Ježiša som vymenil nenávisť za lásku, tmu za svetlo, nezmyselnosť za zmysel – a to všetko zadarmo,

pretože jeden už za všetko zaplatil – JEŽIŠ. Zaplatil svojím ŽIVOTOM, aby mi dal život!

Aby sme poznali lásku, potrebujeme milosť a spásu. Bež k Ježišovi, prijmi ho, modli sa k nemu! Aby sme mohli mať šťastný vzťah, potrebujeme lásku. Ako? V manželstve a len s Ježišom ako Pánom nášho života! Ja neviem, aké to bude so ženou, no určite viem, že pôjde o lásku, nie v prvom rade o sex. Láska je to najdôležitejšie, nie to, čo nám nahovárajú médiá. Ak chceš žiť zmysluplne, rozhodni sa. Je len jeden, ktorý ti pomôže – Ježiš Kristus, ktorý zomrel za každého

z nás, vzal všetky hriechy na seba, miloval hriešnikov a ne-návidel hriech. Je to ten, ktorý ťa môže zachrániť a vyslobodiť, ktorý ti chce a môže dať lásku a nádej, ktorý je cesta, pravda a život, ktorý dáva životu zmysel. Ale každému dal tiež slobodu rozhodnúť sa. Následky svojich rozhodnutí si poniesie každý sám.

To všetko som osobne prežil a stojím si dnes za tým, ako žijem a aké mám názory. Chcem to ďalej odovzdávať v mene lásky a nádeje, aby si aj ty začal nový život v Božej láske.

Chcel by som ešte niečo povedať o „falošnej tolerancii“: Mnohí si prajú toleranciu. Ja osobne verím, že by sme si mali priať viac porozumenie a lásku, pretože tolerancia sa často môže zmeniť na ignoranciu: Keď napríklad niekto z tvojich priateľov má stále známosť iba na jednu noc a ty vidíš, že jeho život je prázdny a nenaplnený. Ak poznáš pravdu a vieš, ako by sa mohol stať šťastným, je tolerantné nechať ho ďalej žiť v klame bez toho, aby si mu povedal pravdu? Nie, to je ignorancia! Je to tak, ako keď niekto podľahne alkoholu, drogám, nesprávnym veciam a keď to priatelia prehládajú, potom to nie je tolerancia, ale ignorancia, ľahostajnosť a zbabelosť! Tolerancia znamená povedať z lásky pravdu, ukázať cestu, pomôcť, nie nútiť k zmene, ale nechať rozhodnutie na každom človeku. Len Ježiš je naozaj tolerantný! On ťa nenúti, no jasne ti hovorí, čo je pravda, pretože ťa miluje!

Michel P.

Asi so žiadnou témou sa v súčasnosti nezaobchádza s takou ignoranciou ako s témou „homosexualita“. Z akej strany to však prichádza?

Tolerancia alebo ignorancia?

Nám, kresťanom sa predhadzuje, že sme netolerantní voči homosexuálom. Nedávno sa do toho vložila dokonca aj nemecká politika, keď na jednej akcii bol ponúkaný seminár, ktorý mal pomôcť ľuďom s homosexuálnymi tendenciami. Nato sa ma jedna učiteľka spýtala, ako to, že kresťania sú takí netolerantní. Moja odpoveď znela: „Premýšľajte sama, kto je vlastne netolerantný. Existujú tisíce ľudí, ktorí majú „homosexuálne“ tendencie, pretože boli

ako deti zneužívaní, zvedení alebo niečo podobné. Mnohí majú „jednoducho“ homosexuálnu fantáziu, ale vadí im to. Hľadajú pomoc, hanbia sa však k tomu priznať. Nechcú byť homosexuálmi. Chcú žiť úplne „normálne“, no nevedia si poradiť so svojimi pocitmi. A dnes sa im hovorí: Vy nesmiete mať žiadny problém!

Buďte radšej homosexuálmi, či sa vám to páči, alebo nie! Ste povinní nimi byť. Je to tolerantné?

Ignorujú sa tisícky ľudí, ktorí hľadajú pomoc, no nesmie im byť poskytnutá. Sú ignorovaní totalitnou homopolitikou, nie tolerovaní! Sú nútení byť niečím, čím nechcú byť! A beda ti, keby si im chcel pomôcť.“ Tá učiteľka nebola hlúpa a dala mi za pravdu.

Vzťah k Ježišovi uzdravuje náš vzťah k sebe samým, identitu a vzťah k blížnym. Sam bude rozprávať o tom, ako drogami zničil svoju rodinu a ako Ježiš urobil pravý opak!

Bol som feťák

Narodil som sa v Amerike, do rodiny pastora a žil som s nálepkou „kazateľský synáčik“. Keď som mal 13 rokov, začal som fajčiť, piť alkohol a vyfajčil som tiež svoj prvý joint – prosto som chcel zapadnúť. Tak sa začal môj život dvoch tvárí. Pre rodinu, známych a zbor môjho otca som bol dobrý, dobre vychovaný chlapec, ako malý anjelik. Moje druhé

ja však bol rýdzi diabol, zdivočený, v každom ohľade rebel. V šestnástich som fajčil marihuanu už skoro denne, vyskúšal som aj iné drogy, analgetiká, speed, kokaín, acid, heroín a pil som pravidelne alkohol. Túto temnú stránku svojho života som však stále pred rodičmi obozretne tajil. Darilo sa mi to celkom dobre. V devätnástich som bol totálne závislý od kvalitného kokaínu, dával som zaň všetky svoje peniaze. V tom čase som ešte nevedel, že som závislý. Myslel som si, že žijem super život, užívam si... párty, zábavu s priateľmi, jednoducho som sa mal „dobré“.

Pretože vo svojom „bežnom“ živote som musel aj niečo robiť, nastúpil som na vojnu a dokázal som ukryť svoju závislosť. V roku 1987 som bol prevelený do Nemecka. Nemohol som nájsť žiadny kvalitný kokaín, a tak som pri každej príležitosti veľa pil. V tom čase som ešte nevedel, že Boh mi Nemecko pripravil ako východisko z mojich problémov s drogami.

V roku 1989 som sa zoznámil s jedným dievčaťom, zamiloval som sa a musel som si ju jednoducho vziať. V roku 1990 som sa aj s manželkou vrátil späť do Ameriky a dlho šlo všetko dobre. Mal som prácu, zarábala som veľké peniaze, kúpili sme si dom a nové auto, moja žena a ja sme boli šťastní a viedli dobrý život. No ja som mal čoraz častejšie pocit, že mi niečo uteká, že sa nezúčastňujem na skutočnom živote. Niektorí zo starých priateľov ešte stále robili divoké párty, a tak som začal opäť žiť dvojaký život. Na jednej strane boli búrlivé noci – vždy, keď bola príležitosť a mal som na to peniaze – a na druhej strane usporiadaný rodinný život. Tento múr medzi mojou dvojtvárnosťou mohol stáť dovtedy, kým moja závislosť nezosilnela. Manželka začala byť podozrievavá, že niekedy nebyvam dlho do noci doma. Pretože som ju nechcel stratiť, všetko som jej vysvetlil a požiadal som ju o pomoc. Snažila sa mi pomôcť, ako sa len dalo. Po

krátkom čase som súhlasil, že sa podrobím odvykacej kúre, no bez veľkého úspechu. O niekoľko týždňov som v tom už zase lietal. Potom nasledovalo väzenie za prechovávanie drog, ďalej pokus o samovraždu, vďaka ktorému som skončil na oddelení štátnej psychiatrie. Bez drog som vydržal žiť asi 4 – 8 týždňov, stále znova som sa pokúšal o normálny život, no potom, kvôli jednej situácii, určitému miestu, dostatočnému množstvu peňazí vo vrecku alebo osobe z tej „scény“ som znova do toho spadol. Zmizol som na niekoľko dní, kým mi vydržali peniaze, a potom som sa kajúcny a zhnusený vlastným správaním opäť vrátil domov. Sám som sa ponížil, stratil dôveru mojej ženy, odhodil život... Stále tá istá otázka: Prečo sa toho nemôžem zbaviť? Prečo! Prečo! Prečo! Život už nebol veselá partia. Zmenil som sa na úbohého závisláka. Už som nemal žiadnu kontrolu nad svojím životom. Manželka a celá rodina sa mi snažili pomôcť, ako len mohli. Žiadny pokus s AA-stretnutiami (anonymní alkoholici – pozn. prekl.), psychiatrickými terapiami a protidrogovými rehabilitáciami na báze svetovej medicíny nepomáhal. Zakrátko som bol už zasa v drogách.

Keď sa narodil môj syn a ja som v žiadnom prípade nechcel stratiť svoju rodinu, urobil som zúfalý pokus dať rodinné veci do poriadku. Upol som sa na jedinú nádej, ktorú som od mladosti poznal. JEŽIŠ KRISTUS. Začali sme pravidelne navštevovať boho-

služby, začali sme žiť s Kristom, ale len tak polovičato. Pokušenia sveta a moje sebecké potreby mi stále boli prekážkou v odovzdaní života Ježišovi. Zás som začal žiť dvojaký život.

Po štyroch rokoch starostí, strachu a každodenného života s drogovou závislým mužom ma moja manželka opustila a vrátila sa aj so synom späť do Nemecka. Totálne som sa zrútil. Žil som na ulici, bral drobné práce a kradol len kvôli tomu, aby som mal peniaze na drogy. Bol som človekom, akým som nikdy nechcel byť. Zlodej, bitkár, klamár, závislák. Robil som veci, ktoré som nikdy nechcel robiť – kradol som, bil druhých ľudí, podvádzal, žobral, a pritom ubližoval tým, ktorým som nikdy nechcel ublížiť. Stal som sa zlým, diabolským človekom, ktorému bolo ukradnuté všetko a každý.

Jedine modlitbám mojich rodičov a iných kresťanov vďačím za to, že som zostal nažive. Celé to obdobie, ktoré trvalo šesť rokov, som skoro vôbec nebol v kontakte s rodičmi a synom, takže som nemohol vedieť, že moja žena a syn chcú prísť na návštevu do Ameriky. Nikto netušil, kde sa v tom okamihu zdržiavam. Iba moja matka mala silný pocit, že ma musí nájsť, aby som videl svojho syna a on svojho otca. Boh jej v sne ukázal miesto môjho pobytu, a tak ma skontaktovali. Trhala ma to na obidve strany, trápilo ma zlé svedomie, no napriek tomu som sa veľmi tešil, že znova uvidím svojho syna. Nakoniec som sa rozhodol vrátiť domov. Keď som bol opäť s mojou rodinou, vyvolalo to vo mne staré, dlho zabudnuté pocity. Trápili ma myšlienky, ako som len mohol dať do hry rodinu kvôli drogám, a že už nie je žiadna možnosť dať všetko opäť do poriadku. Boh mal však pripravený svoj plán. Zázrakom sa manželka rozhodla so mnou znovu žiť. Po roku som sa odsťahoval do Nemecka a tam začal pomalý liečebný proces. Nemecko – pre mňa zóna bez drog – moja manželka, môj syn a mnohé modlitby mojich rodičov ma ochránili pred zničeným životom a dokonca pred smrťou. Boh použil Nemecko ako východisko z mojej

drogovej závislosti. Krok za krokom ma prostredníctvom Ježiša Krista a nesmiernou milosťou priviedol opäť k sebe. Začali sme pravidelne chodiť na bohoslužby, navštevovať podporné modlitebné skupinky, kurz základov kresťanského života a nakoniec sme sa zoznámili s mužmi z „Holy Riders“. Po dlhom prešľapovaní z jednej strany na druhú som konečne úplne a absolútne odovzdal svoj život do Ježišových rúk.

Už päť rokov som slobodný od drog, moja vina je odpustená. Konečne mám skutočných priateľov, pokoj a slobodu vo svojom živote a cez JEŽIŠA vidím realitu takú, aká ma byť a aká už dlho mohla byť. Tento úžasný pokoj som od svojho detstva nikdy necítil. CHVÁLA BOHU! Drogovo závislý je Ježišom zachránený! Žena má späť svojho muža, syn otca a rodina je zasa spolu. Za všetko CHVÁLA A SLÁVA JEŽIŠOVI KRISTOVI, MŮJMU PÁNOVI A SPASITEĽOVI!

Požehnané spoločenstvo

Hriech ničí život a všetky vzťahy! Preto nás Boh chce oslobodiť od každého hriechu! Božou vôľou je, aby všetky vzťahy v našom živote boli v poriadku. Ten, kto nasleduje Ježiša, bude opäť schopný budovať a udržiavať vzťahy. To je to, čo prežil Sam. Boh znova spojil jeho rodinu. Ak ste pozorne čítali, neuniklo vám, že všetci, o ktorých je reč, nežijú svoj život s Ježišom sami, ale majú spoločenstvo s ostatnými veriacimi, pretože Boh sám buduje svoje spoločenstvo, svoj ľud. Boží ľud tvoria ľudia všetkých národov, kultúr, sociálnych skupín, vekových kategórií... Títo ľudia sa stretávajú v miestnych spoločenstvách, aby ďakovali Bohu, učili sa o ňom a aby si vzájomne pomáhali. Je to miesto, kde sú ľudia prijímaní takí, akí sú, kde prežívajú milosrdenstvo, milosť a sú vedení tak, aby

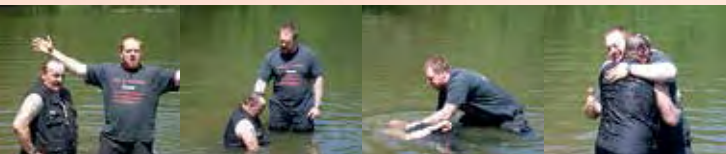
sa v ich životoch všetko zlepšovalo. To je Božia láska, ktorá sa uskutočňuje v nás a prostredníctvom nás, ak sa odovzdáme Bohu. Táto láska nás vedie, aby sme milovali druhých ľudí napriek tomu, že sú nám možno z ľudského pohľadu nesympatickí alebo by sme s nimi nechceli mať nič spoločné, pretože pochádzajú z inej spoločenskej vrstvy alebo sociálnej skupiny. V pravej láske nie je prvoradý dobrý pocit, ale láska je vedomým, slobodným rozhodnutím na základe vlastného presvedčenia: Prijatť druhého človeka preto, aby som mu pomáhal – to musím chcieť! Právě spoločenstvo Božieho ľudu má túto lásku k Bohu a k svojim bližným. Stretol som sa však aj s mnohými tradičnými cirkevnými spoločenstvami, v ktorých boli ľudia povrchné posudzovaní a kvôli ich zovňajšku nechcel mať s nimi nikto nič spoločné. Nenechajte sa nimi odradiť, pretože žijú vo veľkom náboženskom klame a klamú a sklamávaajú seba aj druhých. Ako keby Boha zaujímala ich sviatočná kravata! Hľadajte pravé spoločenstvo nášho Boha, v ktorom sú Boh aj bližní naozaj milovaní, pretože v takomto spoločenstve skutočne prebýva Boh.

Jedna žena mi rad povedala niečo ohromujúce: „Nie som obrátená a ani neviem, čo to vlastne znamená, ale viem, že váš Boh žije!“ Bol som zvedavý, čo tým myslí. Povedala: „Keď prídem do vášho spoločenstva, vidím motorkárov, techno, hip-hopero, normálnych ľudí, starých, mladých, Rusov, Nemcov... a neviem nájsť nič, čo by ste mali spoločné, alebo čo by vás spájalo. A to, čo neviem pochopiť ani uchopiť ani vidieť, ale čo vás predsa spája, to musí byť Boh.“ Tak to je! Taký zbor je

ten najväčší zázrak sveta. Každá scéna (subkultúra – pozn. prekl.) má niečo, čo majú všetci jej príslušníci spoločné. Motorka, oblečenie alebo šport, hudobný smer atď. V kresťanskom spoločenstve je tým spoločným Boh. Spoločenstvo kresťanov je priame vypočutie Ježišovej modlitby:

„Neprosím však len za nich, ale aj za tých, ktorí skrze ich slovo uveria vo mňa; aby všetci boli jedno, ako ty, Otče, si vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet uveril, že si ma ty poslal.“

(Ján 17, 20–21)

V živom spoločenstve sa môže Boh prejavovať tak, že ľudia nachádzajú vieru, spásu vedľa uchopiť pevnejšie a zažívajú celkovú obnovu svojho života! Najväčší div sveta je živé spoločenstvo živého Boha! Najväčším zázrakom na svete je spoločenstvo živého Boha! A tam patríš, ak si Božie dieťa. Tým najdôležitejším v takom spoločenstve je popri správnom zvestovaní Božieho slova atmosféra milosti a odpustenia, v ktorej je možné spoločne rásť v posvätení.

A nakoniec – v pravom spoločenstve je možné hovoriť úprimne a byť pravdivý. Je tam možné hovoriť a vyjasniť tie veci, ktoré bolo potrebné vždy utajovať. Samozrejme, taká dôvera musí najprv rásť a pritom sa tiež stáva, že je občas niekto sklamaný, pretože ľudia sa dostávajú na hranice svojich možností a niečomu z toho, čo prežívaš, nerozumejú – ale Boh ti rozumie – a to fantastické na tom je, že

si vždy znova môžeme odpustiť a znova sa prijať, pretože Boh nám odpustil a tiež nás prijal. Kto poznal sám seba vo svetle Božej prítomnosti, ten bude milosrdný aj k druhým!

Cesta do spoločenstva: Krst zo slobodného presvedčenia!

Božou vôľou je, aby sme sa nechali pokrstiť v mene Otca, Syna i Ducha Svätého, ak chceme prijať odpustenie vín a dar Ducha Svätého. Ježiš o tom hovorí:

„Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený. Kto však neuverí, bude odsúdený.“ (Marek 16, 16)

Krstom dávame jasne najavo Bohu, zhromaždeniu veriacich, satanovi a celému bezbožnému svetu, na koho strane stojíme a ktorou cestou teraz pôjdeme. Možno patriš k tým, ktorí boli ako bábätko „pokropení“ v nejakej cirkevnej budove. Nemôžeš za to, no je dôležité, aby si vedel, že takto praktizovaný rituál nemá nič spoločné s pravým, Bohom požadovaným krstom. Je možné, že si potom o nejaký čas neskôr zložil v nejakej cirkevnej budove neuvedomené alebo predstierané vyznanie viery, aby si za to získal slúbené dary. Mal by si vedieť, že to je hriech, ktorý znevažuje Boha. Mal by si ho priznať a vyznať a to najlepšie takým spôsobom, že sa necháš naozaj pokrstiť – a to dobrovoľne, zo slobodného presvedčenia. Teológia a prax krstu detí, birmovanie a konfirmácia sú nebiblické a s Božou vôľou nemajú nič spoločné. Boh si praje, aby sme urobili dobrovoľné rozhodnutie z presvedčenia pre neho a jeho kráľovstvo – a to za teba nemôže urobiť nikto iný tým, že ťa ako dieťa namočí. Je mi ľúto, že to musím povedať tak jasne, ale to, že sme prostredníctvom „sviatosti krstu“ spasení, znovuzrodení alebo že dostaneme večný život, je falošné učenie

cirkev. V Biblii nie je o takých „sviatostiach“ ani slovo – ale stojí tam pravý opak! Kto si uvedomuje, že sa nachádza v začarovanom kruhu a je vinný pred Bohom aj pred ľuďmi, ten by sa mal pred druhými ako hriešnik vyradiť z hry tohto sveta krstom vo vode. Tým dáva pred Bohom, satanom, svetom a spoločenstvom Božieho ľudu najavo, že potrebuje očistenie, ktoré môže dať jedine Boh – a síce odpustenie hriechov prostredníctvom Ježiša Krista. Je zrejmé, že voda krstu ma nemôže vnútorne očistiť. Preto Boh hovorí o „no-

vom narodení“, teda o tzv. krste Duchom Svätým. Posledný prorok Ján Krstiteľ o tom povedal:

***„Ja som vás krstil vodou, no on vás bude krstiť Duchom Svätým.“
(Marek 1, 8)***

Ježiš: „Amen, amen, hovorím ti: Ak sa niekto nenarodí z vody a Ducha, nemôže vojsť do Božieho kráľovstva.“ (Ján 3, 5)

„**Krst vodou**“ znamená: smieš a mal by si sa dobrovoľne a z presvedčenia poslušne nechať pokrstiť, s vďačnosťou a vierou, že Boh ti v Ježišovi Kristovi odpúšťa.

„**Krst Duchom**“ znamená, že Boh ti odpúšťa tvoje hriechy, osobne v tebe prebýva v Duchu Svätom a očisťuje ťa. Zlé svedomie je očistené, teraz je belšie ako sneh, pretože vina

je odpustená. To je okamih „znovuzrodenia“, nového začiatku tvojho života – ak sa naozaj obrátiš.

„**Obrátenie**“ je to, čo musíš urobiť ty, „krst Duchom“ je to, čo Boh koná v okamihu tvojho pravého obrátenia a „znovuzrodenie“ je to, čo sa deje počas tvojho obrátenia. Smieš

začať znova od začiatku. Telesným narodením vstupujeme do vzťahu so svojimi rodičmi, znovuzrozením začíname nový život s Bohom, naším Otcem.

Určite nájdeš vo svojom okolí zbor, ktorý je verný Biblii, v ktorom ťa radi pokrstia, prijmú a pomôžu ti na ďalšej ceste. Spoločenstvo je dôležité, pretože je to Boží ľud, aj keď často pripomína skôr nemocnicu ako spoločenstvo svätých! Ale ja budem radšej Ježišovým pacientom než doktorom teológie!

Všetci sme si kedysi mysleli, že nie je nič nudnejšie a úbohejšie ako bohoslužby a modlitebné zhromaždenia.

V súčasnosti to vyzerá úplne inak! Boh vypočúva modlitby – je to úžasné byť prítomný na mieste, kde sa ľudia modlia celým srdcom! Na bohoslužbe živého zboru sa okrem iného učíme množstvo vecí, ktoré sú veľmi dôležité pre náš život. O tom, ako to prežil Jürgen, bude teraz rozprávať on sám.

Na strane víťaza

Pred tromi rokmi som sa vedome priklonil na stranu víťaza – Ježiša Krista. Predtým sa môj život skladal z nenávisti,

násilia, drog a všetkých „radostí“ tohto sveta. Chcel som si riadiť život po svojom. Potom však nastal okamih, keď som bol úplne na dne. Vtedy mi došlo, že ak budem ďalej takto pokračovať, skončím biedne. Sám som hľadal riešenie, ako by sa tá situácia dala zmeniť, ale iba som sklzával stále hlbšie. Potom som prostredníctvom rozhovorov a Biblie poznal Kráľa kráľov, Ježiša Krista. Teraz sú to presne tri roky. Za ten čas mi Ježiš pomáhal a menil ma. Som pre neho ako človek dôležitý.

Počas jedného kázania na text z 1. Korintianom 6, 19–20 som bol osobne oslovený. Moja viera pocítila výzvu. Ten biblický text hovorí: „Či neviete, že vaše telo je chrámom Ducha svätého, ktorý prebýva vo vás a ktorého máte od Boha? Neopatríte sami sebe! Lebo ste kúpení za veľkú cenu. Preto oslavujte Boha svojím telom.“ Tieto slová ma hlboko zasiahli. Jedného dňa som sedel na terase, premýšľal nad mnohými vecami, a pritom som si strčil do úst cigaretu. S pôžitkom som potiahol. V tej chvíli sa mi v hlave ozvali slová z kázania o tom, že moje telo je chrámom Ducha Svätého – Boží Svätý Duch býva aj vo mne. Okamžite mi prišlo na myseľ, ako sa vo mne Duch Svätý asi cíti. Rozkašľal som sa až dávimým spôsobom, musel som doslova lapať po dychu. Odrazu mi hlavou lietali myšlienky: Ako sa cíti niekto, kto sa nastahoval do môjho tela, kde je totálna hmla a nedá sa tam nič rozoznať? Môže ten, ktorý vo mne býva, ešte vôbec pôsobiť v tom hustom čmude? Vedomie a viera v to, že Boh cez Ducha Svätého vo mne osobne býva, ma od toho okamihu až dodnes oslobodila od bremena závislosti od fajčenia. Prežil som aj ďalšie skúsenosti s pôsobením Ducha Svätého, ktorý vo mne robil viditeľné zmeny. Pochopil som, že som v Božích rukách surovým diamantom, ktorý Boh teraz po-

stupne brúsi, aby zreteľne odrážal lesk jeho slávy. Ako dlho to bude trvať, to neviem. Ale verím tomu, že Boh z môjho života a tela urobí niečo výborné. Naozaj je to tak, že nepatríme sami sebe. Nám všetkým bola na golgotskom kríži krvou Syna Božieho, Ježiša Krista, daná možnosť stať sa Božími deťmi, ak vedome prijmeme tento dar odpustenia, dáme svoje telo k dispozícii živému Bohu a vzdáme mu tým česť.

Jürgen

Kvocient viery

Jürgen verí v Božiu svätosť a Božiu prítomnosť v Duchu Svätom. Viera v duchovnú realitu a duchovné skutky by potopila celý priemysel tabaku a nikotínových náplastí. Čo všetko by sa v tvojom živote zmenilo, keby si naozaj veril, že svätý Boh koná aj dnes?

Načo nám bude viera, že existuje niekde nejaký supermarket, keď tam nepôjdeme nakúpiť? Zomrieme hladom! A je možné vyhladovať aj duchovne, ak nedostaneme žiadnu duchovnú stravu. Ježiš hovorí: Ja som chlieb i voda života!“ To sú základné životné potraviny! Tam, kam chodím nakupovať, sa vyznám. Viem, kde nájdem syr, chlieb, zeleninu alebo ovocie a podľa toho, čo chcem a potrebujem, si nakúpim. Úplne rovnako musíme postupovať aj s Bibliou.

Musíme vedieť, čo presne Boh v jednotlivých situáciách ponúka a musíme to vo viere prijímať a uskutočňovať. Inak sa nepohneme z miesta. Ježišovi nejde o tvoje IQ, ale o tvoj kvocient viery (podiel, úroveň viery). S nedostatočnými bib-

lickými znalosťami, pochybnosťami a malovernosťou sa vždy znova dostaneme do slepej uličky. Keď však budeme veriť tomu, čo Boh hovorí, zažijeme Boha úžasným spôsobom!

Nezabudni na nasledujúce: Mnoho z toho, čo Boh hovorí, nemôžeme najprv vidieť alebo cítiť. Viera, to nie sú v prvom rade pocity. Viera je ako neviditeľná ruka, ktorá uchopí a pevne drží to, čo Boh zaslúbil. Nečakaj, kým sa zmení situácia alebo pocit, aby si mohol veriť. Najprv ver a vierou sa budú situácie meniť.

Nemôžeš hneď vidieť alebo cítiť, že Boh ti prostredníctvom Ježiša odpúšťa. Ale vierou v túto skutočnosť bude tvoje svedomie očistené a prijmeš Boží pokoj. Ani ja nemôžem vidieť nebeské kráľovstvo, no vierou v Božie slovo viem, že už dnes patrím do spoločenstva nebeských občanov a som jedným z obyvateľov Božieho domu (Efezanom 2, 19). Vo viere prijímam svoje nové postavenie pred Bohom, vo viere v nové postavenie sa mení aj môj postoj.

Keď svoj postoj „veriť“ pevne uchopím vierou, stane sa to mojím novým presvedčením – a to bude určovať moje konanie. Celý život, vo všetkých jeho oblastiach, sa vierou v biblické pravdy giganticky premení! Tento život vo viere nazývame „posvätenie“. Nemá to nič spoločné s náukou o „svätých“. Ide o to, aby sme boli stále viac podobní Ježišovi, a teda v Božom zmysle čoraz „ľudskejší“.

Preto je pre každého také dôležité čítať pravidelne Bibliu, modliť sa a budovať spoločenstvo s ostatnými kresťanmi. Modliť sa, to neznamená len zopnúť ruky, ale stále žiť vo vedomí Božej svätej prítomnosti, rozprávať sa s Bohom, počúvať a poslúchať ho. To znamená veriť duchaprítomne a podľa toho aj konať.

K Bohu môžeme prísť so všetkým, pretože on vie, čo je pre nás dobré. Stále znova sme mohli prežívať aj to, že Boh uzdravoval ľudí, keď sa k nemu v modlitbe obrátili. O téme: „Božie uzdravenie“ som napísal zvlášť knihu, pretože je to veľmi široká téma – ale jedno je isté: Niektorí z mojich známych by dnes už na 100 % neboli nažive, keby neboli uzdravení Božím zázrakom! Načo by nám však bolo, keby sme boli uzdravení, a predsa naveky zatratení? Ježiš mal vždy jasné priority.

„Tu k nemu priniesli ochrnutého človeka, ktorý ležal na lôžku. Ježiš, vidiac ich vieru, povedal ochrnutému: Dúfaj, syn môj, odpúšťajú sa ti hriechy.“ (Matúš 9,2)

Naším hlavným problémom sú naše hriechy! Základná otázka v každom tisícročí znela: Ako sa môžeme očistiť pred Bohom? Boli obetované milióny zvierat!

Vo vymyslených náboženstvách, ktoré Boh nikdy nechcel, boli dokonca obetovaní ľudia. Ešte v súčasnosti sa ľudia rozdeľujú na kasty, aby sa pred Bohom očistili. Takí ľudia považujú za rúhanie proti Bohu, keď Ježiš jednoducho povie: „Odpúšťajú sa ti hriechy!“ Títo ľudia sa namáhajú a plahočia často aj tisíce kilometrov (!) k nejakému chrámu, v náboženstvom ošiali vyhadzujú sami seba aj druhých trhavinami do vzduchu preto, aby sa dostali do klamstvom vymysleného raja... a Ježiš jednoducho povie: „Odpúšťajú sa ti hriechy!“ Pre nich sú to len prázdne slová!

Ježiš však nehovorí žiadne prázdne slová. Za jeho slovami nasleduje skutok – on niesol naše hriechy na kríž! Bol obetovaný za nás, aby sme vierou prijali odpustenie hriechov a boli očistení a požehnaní pred Bohom a mali u neho večný život. Toto je jediná cesta, ako byť pred Bohom očistený. Nieкто je za svoju ťažkú situáciu v živote dokonca Bohu vďačný, pretože práve ona mu pomohla nájsť cestu k nemu.

Prečítaj si príbeh kapitána lodného tankera, svetáka a pôžitkára, ktorý robil len samé hlúposti, podnikal cesty s Harleyom cez púšť, bol posledným kapitánom tankera v Golfskej vojne a to všetko preto, lebo miloval šteklenie nervov... a potom prišiel teň deň...

Jeho milosť ma udržala pri živote

Keď som po páde z bicykla ležal v tráve a moje telo nič necítilo, bolo mi jasné: Do hája! Teraz si ochrnu! Rozum mi začal pracovať a zdalo sa mi, že už nemá zmysel ďalej žiť. Chcel som zomrieť. Bol som rozhodnutý zostať ticho ležať v nádeji, že keď ma zajtra nájdu, budem už mŕtvy. To však trvalo len dovtedy, kým vo mne nezosilnel hlas, ktorý hovoril: „Teraz je už načas začať kričať!“ Bez premýšľania som začal volať: „Pomoc! Pomoc!“ Ale to slabé volanie von na lúke okolo deviatej večer nič neprinieslo. Bol však ku mne poslaný niekto, kto ma predsa len počul ... a zavolať záchranku. Prepravili ma helikoptérou na kliniku v Bad Berka, kam sme dorazili až o 23. hodine. Tie prvé chvíle som bol v letargii. Pretože som bol od krku dole ochrnutý, nezostávalo mi nič iné, iba sa nechať unášať situáciou. Ležal som celkom vydaný napospas, ja, ktorý som inokedy mal vždy všetko pod kontrolou, všetko si sám zariadil a na nikoho nebol odkázaný. Ráno, keď som po terapeutickom kúpeli v bazéne sedel na kolieskovom kresle, niekedy som čakal „celú večnosť“, kým si po mňa niekto prišiel. Čumel som na bielu vykachličkovanú stenu a pýtal som sa, ako to všetko bude?

Hovorí sa, že čo sa z pohybu a cítenia nevráti do 3–4 mesiacov, nevráti sa už nikdy! Jediné, čím som mohol ako-tak

hýbať, bolo pravé rameno, s ním som mohol aspoň ovládať elektrický vozík. Vzadu v mysli som však bol presvedčený, že to takto nemôže byť a presviedčal som sa, že oni tomu jednoducho nerozumejú!

V nasledujúcich troch mesiacoch sa veľa toho nezmenilo. Pravou rukou som mohol dočiahnuť až k ústam a mohol som zapichnúť vidličku do jedla, ktoré bolo nejako upevnené. Môj každodenný život bol rutinou. Prebudiť sa, sprcha, raňajky, pripraviť sa na fyzioterapiu, obed, ergoterapia, fyzioterapia, večera, spať.

Psychicky som bol na dne. Moje myšlienky sa potulovali iba v tej „oh, takej krásnej minulosti“ – stále som plakal, takže do vankúša vsiaklo asi 20 litrov mojich slz. Áno, teraz sa z toho môžem smiať, ale v tom čase som nevedel, že On ma počuje a napriek všetkému utrpeniu z toho vyťahne. Medzitým prišiel december a v noci klesli teploty na -20 . Opäť vo mne zosilnela myšlienka, že nič nemá zmysel. Na elektrickom vozíku som sa mohol pohybovať vonku v areáli. Na vrátnici som ohlásil odchod. Klinika bola na kopci, obohnaná lesom. Už som mal vyhladené miesto, na ktorom sa cesta príkro zvažovala do húštiny. Tam ma mali na druhý deň nájsť zamrznutého... Ale opäť sa vo mne ozval ten hlas... „a svoje bahno naložíš na najbližších...“ Áno, to sedelo. Môj úmysel som mávnutím ruky odohnal a vymazalo sa tých deväť mesiacov. Vydal som sa späť domov. Musím ešte povedať, že v tom čase som si nebol vedomý toho, že hľadám Boha. S mojím spolubývajúcim sme síce chodievali každú nedeľu na bohoslužbu, ale ničomu z toho som nerozumel.

Prišiel čas prepustenia. Na vozíku som sa dostal k taxíku. Nohami som už mohol trochu hýbať, no chodiť sa dalo len pomocou akejsi sústavy tyčí, ktoré som si dal pod ramená. Pretože vozík na doma potreboval „časť na mieru“ a tá ešte nebola hotová, bol pre mňa pripravený taký šedý predvojno-

vý model. Keď som ho uvidel, povedal som si: „Tak do toho si nesadneš a chôdza sa bude čoraz viac zlepšovať.“

Raz v nedeľu odpoludnia ma z domu vyzdvihla moja kamarátka. „Poznám nových, super ľudí.“ Bola to spoločnosť, ktorá sa po výlete bavila pri koláči a káve v záhrade. Hneď som si sadol vedľa tej správnej osoby – Dina, bývalého motorkára na Harleyi a rockera, ktorý ma začal brávať na bohoslužby. Tam som videl to, čo som doteraz vôbec nepoznal – chválu s tromi gitarami a bicími, uctievanie, dvíhanie rúk, výzvu odovzdať život Ježišovi... tomu, o čom hovorili, som vôbec nerozumel. Dať svoj život Ježišovi? No paráda! O svojom živote si chcem rozhodovať sám! – to bola moja prvá myšlienka. Nešlo mi však z hlavy, ako to len robia? V noci som nemohol zaspáť a hlavou sa mi prehánali myšlienky, no nerozumel som tomu. Až nakoniec vyšla z mojich úst tá „osudová veta“: „Pane, urob ma svojim nástrojom!“ Čo by som mal povedať? – naplnil ma hlboký vnútorný pokoj a cítil som také bezpečie ako nikdy predtým. Ale tá druhá strana sa nevzdávala. Domácu skupinu, ktorú som navštevoval, som stále skepticky konfrontoval s protiargumentmi k slovám Biblie. No Holger, vedúci skupiny, bol trpezlivý a odolný, zhovievavý a obetavý a nedal sa zmiašť. Ešte to trvalo nejaký čas, čo Ježiš nebol u mňa na prvom mieste. Bolo to obdobie, keď burzové kurzy a správy boli pre moje ráno dôležitejšie ako „čas stíšenia“. Asi po roku som bol už presvedčený a 20. augusta aj pokrstený v Quellitzsee. Je to prosto úžasné, ako sa Ježiš stará o svoje ovečky! Môže to však robiť iba vtedy, keď sa pre neho rozhodneš, inak sú jeho ruky zviazané. Všetko je pred tebou otvorené. Cítim sa taký slobodný! Oslobodený od závislostí na tomto svete, od spoločenského postavenia, moci a žiadostivosti, od ustaranosti a strachu. Deje sa to však len do tej miery, do akej mu to dovoľím. Tie zmeny nepochádzajú zo mňa. Ide o to byť pripravený nechať sa meniť. Viera

znamená radostne prijímať. Pre mňa je dôležitejšie, že som sa zmenil po duchovnej stránke. Viem, že som milované dieťa svojho Otca v nebi. Ten ide vo svojej láske k nám tak ďaleko, že dal svojho Syna, Ježiša Krista, nášho Záchrancu, pribiť na kríž, aby nám boli odpustené hriechy a aby sme skrze neho boli ospravedlnení a mohli mať večný život.

Horst Brettmann

„Hlavne to zdravíčko!“

Tak hovoria mnohí. Áno, telesné zdravie je naozaj cenné. Ale načo je dobré, ak ideme do večného zatratenia? Ježiš hovorí, že je lepšie vojsť do večného života chromý, než byť ako zdravý človek zatratený! Horst vie, že vďaka Božej milosti dostal nový, večný život ešte pred svojou smrťou a pri vzkriesení mŕtvych, teda pri Ježišovom druhom príchode, dostane aj on nové telo, ktoré bude zodpovedať nárokom večnosti.

Niektorí sa pýtajú: „Prečo vlastne musíme zomierať, keď si Boh praje, aby sme žili večne?“ Odpoveď je celkom jednoduchá. Večný život nie je pre Boha žiadny problém. Ježiša nestálo vzkriesenie z mŕtvych ani kvapku potu. Tým problémom je hriech! Predstav si, že by lekárska veda vyvinula liek, po ktorého požití by sme žili večne. Šiel by si do lekárne, kúpil si ho, hodil do seba a vyšiel von nesmrteľný. Odrazu by ťa prepadol pouličný gang, okradli by ťa a bru-

tálne zmlátili. Všimol si si niečo? Večný život a hriech nejdú dokopy! Večný život nemôže existovať zároveň s hriechom. Predstav si, že by ťa nejaký šialenec, ktorých bolo vždy dosť, beštiálne mučil, a to bez konca. Alebo by si bol po autonehode rozsekaný na kusy a nemohol zomrieť! Nepredstaviteľné! Niektorí ľudia trpia tak strašne, že smrť je pre nich vyslobodením. Musíme už raz pochopiť, že prvá smrť sama osebe nie je trestom, ale že Boh ohraničil náš život z milosti. Boh nám tiež nechal jasný odkaz, že bude vzkriesenie mŕtvych. To sa stane vtedy, keď sa Ježiš opäť vráti. Boh si praje, aby sme s ním navždy žili vo svete, v ktorom vládne spravodlivosť, v ktorom niet utrpenia ani chorôb, nie je tam žiadna bolesť, hriech a umieranie a ani jediná slza! Do toho sveta však môžu vstúpiť len tí, ktorí už tu veria v Ježiša Krista, odvracajú sa od hriechu a svojím životom dokazujú, že naozaj chcú ísť do Božieho kráľovstva a že tam aj patria! Kto nie je obrátený vo viere a nenasleduje Ježiša slobodne a z presvedčenia, ten síce tiež bude vzkriesený z mŕtvych, ale pôjde pred Boží súd, na ktorom sa bude zodpovedať dokonca z každého vysloveného slova. Boh nám už dávno odkázal, že veľkousti si pred ním ani nepípnu! Všetci hriešnici, ktorí odmietajú pokánie, budú súdení za svoj egoistický, len na seba zameraný život. Dostanú to, čo si zaslúžia, a budú naveky zatratení!

***„Potom povie aj tým po ľavici: Odídte odo mňa, zlobrečení, do večného ohňa, ktorý je pripravený diablu a jeho anjelom!“
(Matúš 25, 41)***

Nehraj sa s ohňom! Ešte máš čas obrátiť sa. K obráteniu by nás nemal priviesť strach pred večným trestom, ale poznanie, že Boh nás tak veľmi miluje, že za nás dokonca zomrel na kríži! Boh sa v tejto veci vyjadruje úplne jasne:

*„Povedz im: Ako žijem – znie výrok Hospodina, Pána – nemám záľubu v smrti bezbožného, ale v tom, že sa bezbožný odvráti od svojho spôsobu života a bude žiť. Odvráťte sa, odvráťte od svojich zlých spôsobov života! Prečo máte vymrieť, dom Izraela?“
(Ezechiel 33, 11)*

Si pripravený na večnosť? Túto otázku si musel položiť aj Hans-Peter.

Samovražda, alebo večný život?

Moja matka bola katolíčka a otec protestant. Napriek tomu sa u nás doma o náboženstve nehovorilo. Keď som bol dosť starý na to, aby som si vybral povolanie, rozhodol som sa stať kominárom. V oblasti, kde som žil, sa nachádzalo niekoľko miest, kde som sa mohol vyučiť. Na jedno z nich som sa však za žiadnu cenu nechcel dostať: ku kominárovi, ktorý patril do Armády spásy. No pretože iné miesto nebolo voľné, nezostalo mi nič iné, iba nastúpiť práve na toto miesto.

A predsa existuje!

Zo začiatku som bol skeptický, no čím ďalej, tým viac robil na mňa dojem život môjho majstra a jeho rodiny. Neviem, či som práve preto šiel jedného večera s majstrovou ženou na evanjelizačnú bohoslužbu. Kázanie uchvátilo moje srdce. V ten večer som sa rozhodol pre život s Ježišom. No

keď sa moji priatelia, ktorí boli pre mňa všetkým, začali odo mňa odťahovať a dávali mi najavo, že s týmto Ježišom nechcú mať nič spoločné, rozpútal sa vo mne vnútorný boj. Priatelia boli pre mňa veľmi dôležití a moja viera začala kolísať. Hlboko v srdci som však vedel, že tento Ježiš existuje!

Nehoda na motorke

Moje všedné dni som však žil úplne inak. Mal som mnoho vzťahov s dievčatami a viedol som veľmi roztopašný život. S kamarátom sme si zriadili dielňu, v ktorej sme vo voľnom čase dávali dokopy naše staré Harleyky. S ďalším kamarátom som šiel v lete 1991 do Belgicka na stretnutie motorkárov Harley. Cestou tam ho zrazil kamión. Prežil, no bol na tom veľmi zle. A vo mne sa ozývala páľčivá otázka: „Keby si to bol ty, bol by si pripravený na večnosť?“ Musel som si na ňu odpovedať záporne. Nebol som pripravený. Môj život s Bohom nebol v poriadku. Po náhlom konci sedemročného vzťahu s dievčaťom som sa čoraz častejšie obracal k drogám.

Už som nechcel žiť

Mal som 26 rokov a môj život sa mi zdal bez zmyslu. A tak som sa rozhodol skončiť s ním. Šiel som do známeho zürichského parku, o ktorom som vedel, že sa tam dajú kúpiť drogy a chcel som si zaobstarať „zlatý koniec“. Cestou sa mi ešte raz prihovril Ježiš. Opäť sa ma pýtal, či som pripravený na večnosť a ja som vo vnútri vedel, že nie som. Toto obnovené poznanie mi zabránilo skončiť so životom. Namiesto toho som šiel domov, vzal som do rúk svoju starú Bibliu a začal som čítať a modliť sa. Hlboko vo vnútri som pocítil novú radosť. Poznal som nových priateľov, kresťanov. Rozhodol som sa, že odteraz budem Ježiša nasledovať celým srdcom a nebudem ho už meniť za priateľov.

Niektorí priatelia zostali

Videl som, že teraz mám silu Ježiša nasledovať. Stálo ma to niektoré z mojich najlepších priateľstiev. Boli časy, keď som bol veľmi smutný, keď som na nich myslel, no zostal som pevný. Nič mi nemohlo zabrániť ísť priamou cestou za Ježišom. Po určitom čase ku mne znova prišlo niekoľko mojich starých priateľov. Bol to pre mňa krásny zážitok a poznanie, že skutočné priateľstvo prekoná aj rozdielnosť. Za pomoci nového kruhu priateľov a mojej manželky som sa dostal do kontaktu s cirkvou. Potreboval som určitý čas, aby som mohol túto Božiu milosť vôbec pochopiť a prijať. Tak dlho som sa bránil Božiemu „pozvaníu“! V roku 1992 sme sa s Christinou vzali a odvtedy sa nám narodili štyri nádherné deti. Moje doterajšie hodnoty získal **Pracovník**. Predtým bola pre mňa najdôležitejšia moja **Začiatok**. **Pracovník** sa, **Pracovník** viac stával stredobodom môjho života. Tam som stretá-

val mladých ľudí, ktorí mali podobné problémy ako predtým ja. Mali sme kaviareň, kam sme mohli mladých ľudí pozývať a kde sme im mohli rozhovormi pomáhať riešiť ich situáciu. Na vedení tejto práce som sa podieľal 15 rokov.

Ježišovi učeníci

V tom čase som začal uskutočňovať moju dlhodobú víziu o práci s motorkármi. Motivoval nás text z 1. listu Timotejovi 2,4, ktorý je pre nás ústredný a stále sprevádza našu prácu, ktorou chceme vyjadrovať svoje presvedčenie. Toto motorkárske združenie bolo založené s cieľom budovať vzťahy, rúcať predsudky a ukázať ľuďom nový pohľad na vieru. Tak v júni 1999 založili traja ľudia organizáciu Ježišovi učeníci (Disciples of Christ), ktorá trvá už desať rokov. Táto organizácia bola v apríli 2008 začlenená do diakonického spoločenstva „Saddletramp Ministries“. V našom klubovom dome robíme okrem iného raz mesačne bohoslužby, no konajú sa tam aj ďalšie akcie, ako napríklad naše legendárne Shelter Party.

*Hans-Peter Gehrig
prezident Disciples of Christ, Švajčiarsko*

Kontaktná adresa

Saddletramp Ministries
Diakonische Gemeinschaft Burgdorf

Disciples of Christ Motorcycle Ministry

Hans-Peter Gehrig,
Schlössliweg 3
CH-3400 Burgdorf
Tel: +41 034 422 08 25,
E-Mail: schaempu@d-o-c.ch
Internet: www.d-o-c.ch

Obrať sa k Bohu! Rozprávaj sa s ním!

Rozprávaj sa s ním! Niektorí hovoria: „Neviem, ako to mám urobiť.“ Pritom sa vedia rozprávať so svojím psom alebo s bábikami. Ďalší sa zasa rozprávajú s fľašami od piva! Nemôže predsa byť také ťažké rozprávať sa s Bohom – pretože Boh je tu! On ťa vidí. Počuje ťa. Otvor mu svoje srdce! Vyznaj mu svoje hriechy. Na to nepotrebuješ žiadnu spovednicu s kňazom. Boh ťa počuje. Ak veríš v Ježiša, ak veríš, že vylial svoju krv za tvoje hriechy, ďakuj mu za to! Ježiš vidí tvoje srdce a príde do tvojho života. Bude bývať v tebe. Ihneď začne s tebou žiť a postará sa o to, aby sa tvoj život dostal do správnych koľají. No kto nechce poslúchať Ježiša a jeho slovo, ten na to môže zabudnúť, pretože žije mŕtvy, náboženský a nelogický život. Ak sa budem chcieť dozvedieť, aký olej sa leje do Harleya, tak sa predsa spýtam nejakého odborníka! Prečítam si manuál môjho Harleya a budem veriť tomu, čo čítam, pretože ten, kto zostrojil môjho Harleya, bude predsa najlepšie vedieť, čo je pre moju motorku najvhodnejšie. Takisto je to s Bohom. Byť poslušní je to najlepšie, čo môžeme robiť. Boh stvoril tvoj život a najlepšie vie, ako sa ti môže vydať. Kto nechce poslúchať Boha, tomu niet pomoci. Rozprával som sa s mnohými ľuďmi o Bohu a zistil som, že existujú určité otázky, ktoré dávajú stále dookola. Mnohí ľudia napríklad nechápu, ako mohol Boh stvoriť človeka tak, že mohol od neho odísť. Jeden komunista sa ma spýtal: „Ako môžeme hovoriť o perfektnom stvorení, keď ľudia nakoniec zo Zeme urobia začarovaný diabolský kruh?“ Je mnoho dôležitých otázok, no tiež správnych odpovedí na ne. Boh nám totiž toto tajomstvo odhalil a dal nám poznať aj súvislosti.

„...keď nám dal poznať tajomstvo svojej vôle, podľa svojho milostivého rozhodnutia, v ktorom si predsavzal, že podľa plánu, až sa naplní čas, zjednotí v Kristovi ako v hlave všetko, čo je na nebi i na zemi.“ (Efezanom 1, 9.10)

Boh nie je naivný a nespadol nepripravený do nejakej dilemy, ale ešte pred stvorením sveta urobil skryté rozhodnutie, ktorého obsah nám zjavil. Aj my, skôr ako urobíme závažné rozhodnutia, sa najprv poradíme s druhými, všetko premyslíme, uvážime a strávime nad tým niekoľko nocí, aby sme nakoniec prijali to najistejšie riešenie. Zvažujeme pre a proti a snažíme sa zohľadniť možné problémy, ktoré by sa mohli objaviť. Až potom urobíme rozhodnutie s vedomím vlastnej zodpovednosti a realizujeme ho. Aj Boh mal pred stvorením sveta takú poradu. Chceme to jednoduchým a zrozumiteľným spôsobom ukázať v nasledujúcom príbehu a tiež zodpovedať mnohé otázky, ktoré ťa možno napadajú.

Skús si jednoducho predstaviť, že jednotlivé Božie vlastnosti sú samostatnými osobami, ktoré sa vzájomne medzi sebou radia o tom, či majú stvoriť človeka a Zem. Zídu sa spolu pri okrúhlom stole a začínajú poradu.

Božia porada pred založením sveta

Božia láska sa ujala slova a povedala: „Túžim po nejakom náprotivku, po bytosti, s ktorou by som mohla mať spoločensvo, ktorej by som mohla žehnať a milovať ju!“

Na to povedala Božia všemohúcnosť: „To nie je žiadny problém! Stvorme priestor pre život a živé bytosti a ako korunu stvorenia utvorme človeka, aby nám bol podobný.“

Ozvala sa Božia spravodlivosť: „Ale musí to byť bytosť, ktorá je ako my. Myslím tým... ako by sme mohli žiť spoločne s ľuďmi a ako by tento život vôbec mohol fungovať, ak by s nami nezdieľali naše hodnoty? Človek s nami musí byť

zajedno v pochopení všetkých oblastí života, vedieť, čo je a čo nie je správne. Inak sa Zem stane diabolským miestom nespravodlivých a samospravodlivých.“

Všemohúcnosť na to odpovedala: „Žiadny problém! Stvorím človeka takého dokonalého, aby vo všetkom fungoval presne tak, ako si prajeme, jednoducho, vo všetkom bude konať podľa našej vôle. Zabudujem do neho meradlá a hodnoty, podľa ktorých bude konať.“

V tej chvíli do porady vstúpila múdrosť a s pokojom poznamenala: „Dobrá všemohúcnosť, byť dokonalý alebo funkčný nie je jedno a to isté. Popremýšľaj o tom. Aký človek je dokonalý? Taký, ktorý robí to, čo je dobré a správne, pretože vlastne inak konať nemôže? Alebo je dokonalý ten, kto robí to, čo je dobré a správne, dobrovoľne a z vlastného presvedčenia?“

Spravodlivosť ihneď odpovedala: „Má pravdu! To je úplne správne! Dokonalý človek musí robiť to, čo je dobré a správne dobrovoľne a z presvedčenia. Inak by bol všetko iné, len nie dokonalý.“

Láska sa pridala a povedala: „Inak to vlastne ani nejde! Som predsa láska! A to znamená, že robím to, čo je dobré a správne dobrovoľne a z presvedčenia. Nikto nemôže nikoho nútiť, aby bol „láskavý“ – ja to chcem dobrovoľne a z presvedčenia, pretože som láska! Chcem stvoriť človeka dobrovoľne a z presvedčenia a chcem ľuďom preukazovať dobro. Teraz je teda jasné, že človek musí byť stvorený takým spôsobom, aby mohol konať a milovať dobrovoľne a z presvedčenia. Inak by medzi nami nebolo možné žiadne láskyplné ani hodnotné spoločenstvo. Myslím tým, že ma nemôže uspokojiť to, že ma bude milovať robot, ktorý vlastne inak nemôže. Vôbec by ma nemohlo uspokojiť a naplniť to, keby človek konal z donútenia ako automat. Prajem si, aby bol človek dokonalý tak, ako ja. Musí byť schopný konať a milovať dobrovoľne

a z presvedčenia. A okrem toho – neviem si predstaviť, že by ľudia mohli byť spokojní aj sami so sebou, keby vedeli, že ten druhý je s nimi iba „automaticky“. Nie, musíme stvoriť ľudí, ktorí sa vzájomne môžu milovať dobrovoľne a z presvedčenia a ktorí budú nachádzať svoje naplnenie v láskyplnom vzťahu so mnou.“

Všemohúcnosť na to povedala: „Žiadny problém! Stvoríme teda človeka na náš obraz. Utvoríme ho tak, že bude mať v sebe úplnú podstatu našej lásky: Bude robiť to, čo je dobré a správne dobrovoľne a z presvedčenia. Človeka s takouto vlastnosťou dosadíme za pána sveta, aby mohol v mojom mene uskutočňovať vo svete to, čo je dobré a správne. Takže ja začnem...“

Vševvedúcnosť ju prerušila: „Pozor, nie tak rýchlo! To je síce dobré a krásne, no ja vidím, ako sa na mňa a na ľudstvo valí niekoľko obrovských problémov! Aj anjeli majú slobodnú vôľu – a ja zreteľne vidím, ako sa satan, ktorý je tiež dokonale stvorený, postaví proti mne a bude chcieť byť sám Bohom. Síce sa mu to nepodarí, ale on sa neuspokojí s neúspechom svojej vzbury a s tým, že bol uvrhnutý do najhlbších hlbín, ale ja vidím zreteľne, že bude za sebou chcieť stiahnuť do priepasti celé stvorenie!“

Do toho sa vložila Spravodlivosť: „Ako je niečo také možné?!“

Vševvedúcnosť odpovedala: „Satan začne pôsobiť na ľudí. Nie je predsa hlúpy. Vie, že konáme v láske, a preto má človek slobodnú vôľu ako on sám.“

Zreteľne vidím, že jeho úmyslom je urobiť zo Zeme začarovaný diabolský kruh, takú planétu, na ktorej by sa mohol realizovať on sám. Aby to dosiahol, získa ľudí na svoju stranu. Výsledkom bude, že sa človek odo mňa dobrovoľne a z presvedčenia odvráti a začne sám seba nespravodlivo a samo-spravodlivo realizovať.“

Nato Múdrost dodala: „Tým sa satan stane pánom sveta, pretože keď človek bude dobrovoľne poslúchať jeho a nie mňa, satan sa stane vládcom stvoreného sveta.“

A Spravodlivosť doplnila: „Ak dosadíme ľudí za vládcov sveta a človek odovzdá vládu satanovi tým, že ho bude poslúchať, potom nielenže bude satan vládcom stvoreného sveta, ale bude dokonca vládcom tohto sveta podľa práva!“

Vševeducnosť poznamenala: „Správne, tým, že človek bude poslúchať satana, nepriamo odovzdá vládu nad svetom jemu. Neoficiálne tým bude satan korunovaný za pána sveta a začne pomaly ale isto v ľuďoch a cez nich realizovať sám seba. Dôjde to dokonca tak ďaleko, že mnohí ľudia už ani nebudú veriť tomu, že som! ... Ľudia budú trpieť v situácii, ktorú si sami zavinieli a budú spôsobovať utrpenie druhým, pretože sa odo mňa odvrátili a obmedzili sa len sami na seba. Najprv sa obrátia chrbtom ku mne, ktorý som svetlom sveta, potom zostanú vo vlastnom tieni... Ale jasne vidím, že príde čas, keď si každý položí otázku, odkiaľ som vlastne prišiel a čo tu robím? Prečo je na svete všetko to utrpenie? Ako môže byť Boh láska a spravodlivosť? Kde je vôbec Boh? Čo bude po smrti?“

Láska sa spýtala: „Ale nebudú sa chcieť dobrovoľne a z presvedčenia zasa ku mne obrátiť? Nebudú chcieť odvrhnúť svoju temnotu a prísť opäť k svetlu?“

Vôbec nemôžem pochopiť, že by sa dalo žiť tak nespravodlivo, bez zmyslu, bez lásky a hriešne! Myslím tým: či už nebude ľudí, ktorí by túžili po mne, po živom Bohu, po mojej láske?“

Vševeducnosť odpovedala: „Vidím milióny ľudí v každej generácii, ktorí budú túžiť po mne a po zmysluplnom živote, ale nechajú sa zviest satanom a jeho náboženskými a politickými náhradami a skončia v neužitočnom náboženstve, materializme alebo konzume.“

Spravodlivosť k tomu pridala: „Aj keby! Veď to všetko nemá žiadny zmysel. Skutočnosťou je, že ľudia svojou vlastnou

vinou stratia svoju nevinnosť a tým sú vinní. Vševedúcnosť to predsa práve teraz povedala. Denne budú volať: „Bože, ako môžeš byť spravodlivý!“ A vo svojej samospravodlivosti a nespravodlivosti nevidia, že sami sú vinní. To predsa nejde. Najprv dobrovoľne a z presvedčenia hrešia, a potom sa za to mám ešte nechať posadiť na lavicu obžalovaných?! Niečo vám poviem: Zákon je zákon a ak je to tak, že nikto nie je spravodlivý, potom musím potrestať všetkých. Nemôžu dostať nič iné ako to, čo si zaslúžia. Ak dobrovoľne a z presvedčenia stále znova poslúchajú satana a konajú jeho vôľu, nezostáva mi nič iné, iba ich potrestať rovnakým trestom, aký patrí satanovi. Pôjdu do najhlbších hlbín večného zatratenia. Veď si to zaslúžia! Denne predsa volajú: „Bože, buď spravodlivý!“ Prajú si spravodlivý súd. Ale nejako im nedochádza, že sami opustia súdnu sieň ako vinníci! Samozrejme, jeden bude mať väčšiu vinu ako druhý, ale vina každého bude dosť veľká na to, aby bol naveky zatratený! Toto nemôžem pochopiť: Ako môže byť niekto až taký samospravodlivý a naozaj si myslieť, že by predto mnou mohol obstať ako hriešnik!“

Božia Múdrosť odpovedala: „Práve to je satanovým cieľom. Chce dosiahnuť to, aby ľudia mali o mne falošnú predstavu a nechápali, ako veľmi mi záleží na tom, aby sa im život vydaril!“

Láska sa ozvala: „To je ono! Nechcem, aby ani jeden z nich šiel do zatratenia!“

Všemohúcnosť povedala: „Žiadny problém! Môžeme na to celé zabudnúť – potom by naozaj nebol žiadny problém. Za týchto podmienok to skutočne nedáva zmysel! Mám stvoriť dokonalý svet, ktorý skončí v zatratení a v ktorom satan dosiahne svoj cieľ? To je pod moju česť. To, čo stvorím, musí smerovať k úplnému a dotiahnutému cieľu. Nič iné pre mňa nie je prijateľné. Ak nemôžem vidieť úplný a dokončený cieľ, potom to nemá zmysel a ja do toho nejdem!“

Spravodlivosť súhlasila: „Má úplnú pravdu!“

Zavládlo ticho.

Po chvíli sa opäť prihlásila Láska: „Mala som radosť pri predstave, že budem mať náprotivok a nechcem, aby zostalo len pri predstave! ... povedz mi, Všvedúcnosť! Hovorila si predsa, že mnohí ľudia sa budú chcieť dobrovoľne a z presvedčenia obrátiť ku mne?“

Všvedúcnosť riekla: „Budú to chcieť miliardy...“

Spravodlivosť ju prerušila: „Zákon je však zákon a trest musí byť!“

Láska sa spýtala: „Neexistuje žiadna cesta, ako im túto vinu odpustiť, aby sa znova mohli obrátiť ku mne?“

Spravodlivosť odpovedala: „Nie, pretože by to bolo nespravodlivé voči všetkým ostatným, s ktorými bolo zachádzané nespravodlivo. Trest musí byť! Musia pykať! Nič nebude prepáčené. To by tak ešte chýbalo, aby si všetci ľudia o mne – o Bohu – mysleli, že mám len nejakú slepú potrebu vzájomnej harmónie, v ktorej si každý môže robiť, čo chce a nakoniec sa všetci dostanú do neba! Mali by sme vari nakoniec vziať do neba aj satana? Má sa z neba stať peklo?“

To by tak ešte chýbalo! Kde teda má byť tá hranica? Mala by som na poslednom súde od miliónov ľudí počúvať výčitky, že som nespravodlivá, pretože som niektorých pustila do neba a iných nie? Nie a ešte raz nie! Som spravodlivá, preto nemôžem jednému niečo prepáčiť a inému nie!“

Láska sa spýtala: „A nedalo by sa to urobiť tak, že by si ľudia tie zlé skutky vyvážili dobrými?“

Spravodlivosť na to poznamenala: „Nie je žiadna vyvažujúca spravodlivosť! Ako by to malo fungovať? Nieкто niekoho zabije, ale preto, že splodil dve deti, má ešte jedného človeka plus? Alebo keď nieкто prejde križovatku na červenú, vyváži to tým, že nabadúce bude stáť na zelenú? To predsa nejde! Spáchaná vina sa ničím nedá odčiniť! Je jedno, akým

spôsobom, prosto sa to nedá! Nikto sa predou mnou nemôže ospravedlniť svojimi takzvanými dobrými skutkami. Zákon je zákon a trest musí byť!“

Láska uvažovala ďalej: „A čo keby niekto zástupne odpýkal ten trest? Bolo by potom vykonané zadosť spravodlivosti?“

Po chvíľke premýšľania Spravodlivosť odpovedala: „Hmm... v zásade áno. Ak má niekto na konte 50.000.000 eur mínus, potom má dlh a musí ho zaplatiť. Ak to za neho zaplatí niekto iný, je zbavený dlhu! ...Ale v tomto prípade niet nikoho, kto by mohol zástupne odpykať a zaplatiť trest za vinu sveta, pretože žiadny človek nie je spravodlivý, niet ani jedného! V princípe to znamená: Ak je niekto sám v mínuse, nemôže platiť dlhy za niekoho iného. A pretože ľudia sú predou mnou vinní, niet nikoho, kto by mohol odstrániť ten dlh, ktorým je každý človek zatažený.“

Láska premýšľala a potom sa spýtala: „A čo by sa stalo, keby som ja ako tá, ktorá je bez viny, zástupne zaplatila za vinu sveta?“

Spravodlivosť stratila reč.

Božia Múdrosť na to odpovedá: „Po prvé, je jasné a logické, že ja ako Stvoriteľ som cennejší než celé stvorenie. To dá rozum. Z toho vyplýva, že moja krv je cennejšia ako všetka ľudská krv. Po druhé, ja ako nevinný som jediný, ktorý za nich môže zaplatiť. Len moja krv môže zmyť všetky hriechy sveta. Len táto obeť môže zaplatiť za vinu sveta.“

To vzbudilo pozornosť Spravodlivosti: „V podstate máš pravdu! Moja zástupná obeť by zmyla všetky hriechy sveta a isté je, že naša „úhrada“ mínusu tohto sveta by ten mínus viac ako vyrovnala, no vieš, čo by to znamenalo?“

Všvedúcnosť nato odpovedala: „Viem, čo by to znamenalo. Jasne a zreteľne vidím, čo by na nás prišlo, keby sme to chceli urobiť! (Obrátila sa na Lásku) Myslíš, že ľudia ti budú

ďakovať, keď prídeš na svet, aby si zaplatila za ich hriechy? Zničia ťa. Budú ti nadávať a posmievať sa ti. Oplujú ťa. Zbijú ťa. Zbičujú! Roztrhajú ti kožu na hlave trňovou korunou a aby to všetko úspešne dokončili, nakoniec ťa pribijú na kríž a nechajú ťa tam biedne zahynúť!“

Zavládlo ticho.

Láska teraz prežívala vnútorný boj a ticho sa spýtala: „A potom už bude cena naozaj zaplatená? Jeden za všetkých a raz navždy?“

Božia Spravodlivosť šepla: „... áno.“

Láska sa odhodlane pýtala ďalej: „A potom, myslím tým... čo sa stane potom?“

Všemohúcnosť vstúpila do rozhovoru: „Chcem len podotknúť, že pre mňa nie je problém, keď sa to všetko stane, znova ťa vzkriesiť z mŕtvych, pretože ja mám život sama v sebe a môžem život vziať aj dať. Je to v mojej moci...“

Láska sa obrátila k Vševedúcnosti a spýtala sa: „Čo sa stane, keď zaplatím cenu za hriechy sveta?“

Nájdu sa ľudia, ktorí si tým uvedomia, že to s nimi naozaj myslím dobre? Ktorí rozoznajú svoju vinu a uveria tomu, že som sama trpela za ich viny, aby sa mohli znova ku mne vrátiť? Nájdu sa ľudia, ktorú budú veriť, že som vstala z mŕtvych a že existuje večný život? Nájdu sa ľudia, ktorí v tom kríži uvidia moju lásku, dobrotu, milosrdenstvo a rozhodnú sa dobrovoľne a z presvedčenia pre večný život a pre spoločenstvo so mnou? Nájdu sa ľudia, ktorí sa potom odvrátia od satana a hriechu, aby mohli žiť so mnou vo svätosti?“

Vševedúcnosť odpovedala: „Vidím milióny v každej generácii, ktorí sa ku mne budú obracať dobrovoľne a z presvedčenia, keď počujú túto dobrú správu. Všade vidím množstvo ľudí, ktorí ťa za to budú milovať a ctiť a ktorí mi v plnej dôvere zveria svoj život a za nič na svete sa už nebudú chcieť riadiť satanovými radami a hrešiť.“

Nato Láska rozhodne vyhlásila: „Potom to chcem urobiť! Keby sa ku mne dobrovoľne a z presvedčenia obrátil aj len jeden, aj tak by som to urobila. O to viac, keď hovoríš, že ich budú milióny v každej generácii..“

Spravodlivosť sa obrátila na Všvedúcnosť s otázkou: „Obráťtia sa dobrovoľne a z presvedčenia všetci ľudia?“

Všvedúcnosť smutne odpovedala: „Je to nepochopiteľné, ale pravdou je, že len pomerne malá časť ľudí sa bude chcieť obrátiť.“

Božia Spravodlivosť rozhodne namietla: „Satan nebude veriť, keď mu povieš, že títo ľudia radšej pôjdu s ním do zatratenia, než by sa obrátili! (Keď sa Spravodlivosť upokojila, dodala:) Ešte je tu niečo: Ako máme za takýchto podmienok žiť s ľuďmi v láske, spravodlivosti a pokoji, keď to budú stále tí bezbožní narušovať?“

Všvedúcnosť Božia poznamenala: „To bude naozaj ťažké. Ľuďom, ktorí budú robiť pokánie, sa budú všade posmievať a urážať ich, budú znevýhodnení a dokonca prenasledovaní! Mnohí budú pre ich lásku ku mne dokonca odsúdení! Ale krv mučeníkov sa stane semenom, z ktorého vyrastie Božie kráľovstvo, pretože mnohí budú robiť pokánie a uveria na základe života a smrti mojich svedkov.“

Láska sa zamyslela: „Mám radosť z toho, že čoraz viac ľudí bude robiť pokánie a uveria... na Zemi budeme môcť mať spoločenstvo s ľuďmi. Ale nemôže to tak zostať natrvalo... Ako vyriešime tento problém?“

Božia múdrosť sa tiež zamyslela a povedala: „Mám geniálny nápad! Obmedzíme ľudský život, pretože kvôli hriechu sa to ani nedá urobiť inak. Predstavte si, že by bol niekto rozsekaný na kusy a nemohol by zomrieť! Večný život sa nedá zlúčiť s hriechom. Obmedzme teda z milosti ľudský život. Počas svojho života budú mať možnosť obrátiť sa a získať večný život. Už dopredu naplánujeme druhý svet, v ktorom budeme žiť

výhradne s tými, ktorí sa dobrovoľne a z presvedčenia obrátia ku mne. Kto prizná svoju vinu predou mnou a pred ľuďmi a uverí tomu, že som v Ježišovi Kristovi bol na tomto svete, aby som za nich zástupne trpel a kto potom prijme túto ponuku a obráti sa chrbtom k satanovi a jeho názorom na svet, aby žil so mnou, ten dostane večný život. Tým sme dosiahli náš cieľ! Sú tu ľudia, ktorí ma budú milovať dobrovoľne a z presvedčenia a máme dokonalý cieľ pre Všemohúcnosť: Nový, večný svet! Svet, v ktorom „smiem“ byť Bohom, pretože ma v ňom všetci prítomní dobrovoľne a z presvedčenia nechajú byť Bohom.

Preto tam prídu iba tí ľudia, ktorí už na Zemi dosvedčia, že patria do neba a do Božieho kráľovstva, pretože dobrovoľne a z presvedčenia žijú podľa mojej vôle. Majú predsa slobodnú vôľu, ktorou rozhodujú o tom, či zanechajú hriech, aby mohli robiť to, čo je dobré a správne. Kto to nechce už na Zemi, dokazuje, že nechce ísť ani do neba. Do neba sa dostanú len tí ľudia, ktorí ma milujú! To budú tí, ktorí uveria evanjeliu. Prídem dvakrát na svet. Prvý raz, aby som zvestoval evanjelium o večnom Božom kráľovstve a aby som zomrel za ľudí zástupne na kríži – a znova sa vrátim potom, keď sa naplní počet ľudí pre nový, svätý svet. Pri mojom druhom príchode vzkriesim najprv tých mŕtvych, ktorí majú večný život, a vezmem ich k nám do neba. Neskôr vzkriesim tých mŕtvych, ktorí zomreli vo svojich hriechoch. Tí dostanú svoj zaslúžený trest, večné zatratenie.“

Spravodlivosť doplnila: „Tak je to správne. Všetci ostatní sa sami vylúčia z nebeského spoločenstva. Takže, keď v Láске zomriem za všetkých ľudí tohto sveta, aby sa mohli obrátiť a oni to odmietnu, nebudem nespravodlivá, keď títo nerozumní budú zdieľať so satanom rovnaký trest. Môžeme byť milosrdní, a pritom spravodliví.“

Láska na to povedala: „Musíme všetko pripraviť tak, aby ľudia mohli uveriť.“

Múdrosť sa krátko poradila so vševědúcnosťou a odpovedala: „Keď sa všetci ľudia odvrátia odo mňa, aby realizovali sami seba, povolám vo svojej milosti modloslužobníka Abraháma, odpustím mu a z milosti Božej dám povstať Božiemu ľudu. Urobím pre neho evanjelium pochopiteľným tým, že mu oznámim, že v ňom chcem požehnať všetky národy.

Už v jeho prípade ukážeme na nevyhnutnosť zástupnej smrti. Budem od neho žiadať, aby na vrchu obetoval svojho vlastného syna, ale na obetovanie mu zástupne poskytnem zvieru. Neskôr, keď sa náš ľud rozrastie, povolám Mojžiša a aj prostredníctvom neho poukážem na úlohu obetného baránka. Anjel súdu obíde dvere ľudských obydlí – ale len tých, na ktorých bude znamenie – krv baránka. Títo ľudia, ktorí veria, že len samotná krv baránka ich ochráni pred súdom, budú vyvedení zo zajatia do nového života. Potom budem posilať rôznych prorokov, ktorí presne predpovedia to, že sa stanem človekom. Micheáš 400 rokov dopredu ohlási miesto môjho narodenia. Izaiáš 700 rokov dopredu oznámi, že osobne prídem na svet a tiež bude zreteľne prorokovať, že ako obetný baránok zástupne zomriem za hriechy sveta. A nakoniec to potvrdí ešte prorok Ján, ktorý ukáže priamo na mňa a povie: „Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta!“ Daniel oznámi rok môjho krstu a rok môjho ukrižovania. Dokonca aj tento deň bude predpovedaný: Zavediem úplný systém obetí, aby ľudia potom pochopili, čo Ján Krstiteľ myslí, keď hovorí: „Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta!“ Ako obetný baránok zomriem presne v ten deň, keď bude zabíjaný veľkonočný baránok. Nedám žiadny priestor pre neveru a pochybnosti! Oznámim prenasledovanie kresťanov v čase, keď ešte nebudú žiadni kresťania. Predpoviem aj zvestovanie evanjelia v čase, keď na Zemi ešte nebude ani jediný kresťan. Všetko to dáme ľuďom písomne, čierne na bielom, aby sa o tom mohli presvedčiť všetci a všade.

Potom necháme všetkým ľuďom a národom po celom svete zvestovať evanjelium, skôr ako príde koniec prvého sveta!“

Láska sa zaradovala: „Ako veľmi sa teším na ten deň, keď všetci, ktorí uveria, prídu na večnú svadbu v čistých rúchach, ktoré budú vypraté v mojej krvi. Aký nádherný bude ten deň, keď im zotriem poslednú slzu z očí, keď už viac nebude hriech ani choroba, utrpenie ani bolesť, žiadny krik, ani smrť – iba pokoj, radosť, láska, blaženosť a večný život v spravodlivosti. Som nadšená! Takto to urobíme!“

Vševeducnosť ešte doplnila: „Áno, presne tak sa to stane. Vidím nebo naplnené nespočetným zástupom ľudí, ktorí chvália a vyvyšujú Ježiša, ktorí sa radujú z večného života v požehnaní a poslušnosti! A vidím jasne, ako veľmi milujú svojho Spasiteľa a Vykupiteľa.“

Láska jasala od radosti: „Potom ma uvidia tvárou v tvár a ich blaženosť bude bez konca!“

Všemohúcnosť spokojne poznamenala: „Takto to bude vykonané. Nový a dokonalý svet v sláve je tým dokonalým cieľom. Tam budem žiť so svojimi ľuďmi v láske. Poďme, stvoríme najprv nebo a Zem a potom človeka na náš obraz, ako našu podobu!...“

Koniec príbehu (*ďalej čítajte v Biblii – zažite to ešte dnes!*)

Tento krátky príbeh môže len slabo priblížiť nádheru Božej lásky k tebe a plán, ktorý si Boh vo svojej láske predsavzal uskutočniť. Dielo na kríži je už dokončené. Milióny ľudí po celom svete sa už rozhodli pre Ježiša Krista. Ježiš sa čoskoro vráti. Urobil si svoje rozhodnutie už aj ty?

Radi ti pomôžeme s tvojimi otázkami. Ak si to budeš priať, radi ťa prideme navštíviť a pomôžeme ti lepšie pochopiť Bibliu. Nie je to také ťažké, ako si mnohí myslia. Samozrejme, srdečne si pozvaný na naše bohoslužby a budeme mať radosť, keď sa nám ozveš.

Prajeme ti Božie požehnanie v hojnosti!